

Országgyűlési Napló

**Kövér László, Hiller István és
Lezsák Sándor**
elnöklete alatt

Jegyzők: **Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám, Móring József Attila,
Schmuck Erzsébet, dr. Szűcs Lajos**

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	293
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	293
Szatmáry Kristóf nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	295
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	296
Németh Zsolt külügyminisztériumi államtitkár.....	298
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	299
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	301
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	303
Rogán Antal (Fidesz)	305
Dr. Rétvári Bence közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár	307
Bejelentés napirenden kívüli felszólalókról	309
Döntés önálló indítvány sürgős tárgyalásba vételéről és a napirendi ajánlás módosításáról	309
A sürgősségi javaslat ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	310
Határozathozatal	310
Az ülés napirendjének elfogadása	310
Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	310
Felszólalók:	
Kara Ákos , a Törvényalkotási bizottság előadója	311
Dr. Bárándy Gergely , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	311
Balla György (Fidesz).....	312
Dr. Schiffer András (LMP).....	313
Balla György (Fidesz) előterjesztői válasza	314
Egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	314
Felszólalók:	
Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	314
Gúr Nándor (MSZP).....	315
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről	317
Felszólalók:	
Novák Előd (Jobbik).....	317
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	319
Dr. Schiffer András (LMP).....	320
Kiss László (MSZP)	321
Bana Tibor (Jobbik)	321
Novák Előd (Jobbik).....	322
Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról való döntés	324
Zárószavazás	325

Egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról való döntés.....	325
Zárószavazás	326
Bejelentés az Országgyűlés jegyzőjének lemondásáról /Pócs János (Fidesz)/	327
Az Országgyűlés jegyzőjének megválasztása /Dr. Tiba István (Fidesz)/	327
Személyi ügy:	
Új bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása	327
Az indítvány ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	327
Határozathozatal	328
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről	328
Bejelentés frakcióvezető lemondásáról.....	329
Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	329
Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előadója	329
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	332
Gulyás Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	332
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	333
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	336
Dr. Rétvári Bence , a KDNP képviselőcsoportja részéről	338
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	342
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	348
Fodor Gábor (független)	353
Dr. Schiffer András (LMP).....	356
Szilágyi György (Jobbik).....	357
Dúró Dóra (Jobbik)	358
Szilágyi György (Jobbik).....	361
Dr. Schiffer András (LMP).....	362
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	363
Dr. Apáti István (Jobbik).....	364
Kiss László (MSZP)	369
Dr. Schiffer András (LMP).....	369
Burány Sándor (MSZP)	370
Kiss László (MSZP)	372
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	373
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	374
Kiss László (MSZP)	378
Teleki László (MSZP).....	378
Kiss László (MSZP)	380
Szilágyi György (Jobbik).....	384
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	387
Teleki László (MSZP).....	387
Kiss László (MSZP)	388
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	391
Szilágyi György (Jobbik).....	391
Sallai R. Benedek (LMP)	392
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	393

Napirenden kívüli felszólalók:

Kiss László (MSZP)	394
Ikotity István (LMP)	396
Vágó Sebestyén (Jobbik)	397
Magyar Zoltán (Jobbik).....	399
Bodó Sándor (Fidesz)	401
Farkas Gergely (Jobbik)	403
Kepli Lajos (Jobbik)	405
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	407

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	410
--	-----

Az ülés bezárása	410
-------------------------------	-----

Az ülésen jelen voltak:

DR. FAZEKAS SÁNDOR vidékfejlesztési miniszter, DR. BUDAI GYULA államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, SZATMÁRY KRISTÓF államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
6. ülésnapja

2014. június 2-án, hétfőn

(13.06 óra - Elnök: Kövér László)

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának hatodik ülését megnyitom. Tájékoztatam önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Szűcs Lajos jegyzők lesznek a segítségemre.

Tisztelt Ház! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, az LMP vezetője: „A paksi devizahitel-csapda” címmel. A képviselő úré a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány betolta a paksi hitelszerződést a parlament elé. Ez azt jelenti, hogy tízmilliárd euró értékű devizahitel-ügyletbe kergeti az országot, közel 5 százalékos kamatra, aminek nagyobb részét kötelezően az orosz partnernek 15 napos határidővel kell megfizetni.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország tragikus függősége négy összetevőből áll: a torz gazdasági szerkezet, a növekvő jövedelemkiáramlás, a növekvő energiafüggőség, a növekvő államadósság. Ennek az össz eredménye: alacsony bérek és egy, a külföldi tőkének és a belföldi oligarcháknak kiszolgáltatott, összeszerelő ország. A torz gazdasági szerkezet továbbbélését pontosan mutatják Sziijártó Péter minapi szavai, amikor azt mondta, hogy Magyarországnak a térségben első helyen kell állnia a külfölditőke-vonzó képességben. Ezt a mesét hallgatjuk 25 éve. Ez a torz gazdasági szerkezet azt jelenti, hogy Magyarország miniszterelnöke azzal házal Szaúd-Arábiában, illetve másutt, hogy Magyarországon olyan kiszolgáltatott a munkaerő, és olyan keveset kell fizetni, hogy itt szabadon be lehet fektetni, és még adókedvezményeket is kapnak.

A tőkeszivattyúról, amiről egyébként miniszterelnök úr tavaly nyáron már beszélt, csak annyit, hogy 2009-ben a hazánkra irányított tőkeszivattyú a GDP 4,7 százalékát vitte ki az országból. Ez az Orbán-kormány alatt először 5,2 százalékra, majd 5,4 százalékra, 2012-ben 5,7 százalékra, 2013-ban 6 százalékra emelkedett. Pontosán azért várjuk, hogy a Fidesz-KDNP képviselői is aláírják a NAV-vizsgálóbizottsági kezdeményezésünket, hogy állítsuk meg a jövedelemkiáramlást az országból.

A jövedelemkiáramlás másik fő útja egyébként az offshore-paradicsomok. Négy éve követeljük, hogy az offshore-lovagokat seprűzzék ki a közsférából. Ehhez képest egy offshore-lovag lesz a harmadik Orbán-kormány fejlesztési minisztere.

A paksi paktum pedig egyszerre növeli az ország energiafüggőségét és az államadósságot. Elégé esélyes, hogy ez a hitelszerződés bele fog ütközni az

Alaptörvény 37. § (3) bekezdésébe, és könnyen lehet, hogy az Alkotmánybíróságon előbb-utóbb fel fog borulni.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz álláspontja szerint Kovács Béla jobbkios EP-képviselő egyenesen hazaárulást követett el, amikor hosszú időn keresztül szervezeten és konspiráltan működött együtt az oroszokkal. Az a helyzet, hogy önök szervezeten és konspiráltan működtek együtt az oroszokkal, amikor ezt a hitelszerződést tető alá hozták. Az a helyzet, hogy akkor, amikor megállapítja a miniszterelnök 2011-ben, hogy az országnak ki kell törnie abból az ördögi körből, ami a lakossági devizaadósságból adódik, ezek után három év elteltével a saját kezével lők bele hárommillió háztartást, tízmillió magyar embert a devizahitel-csapdába. A paksi bővítésre felvett euróhitel ugyanis ugyanolyan hibás termék, mint amit a magyar devizahitelesekre sóztak rá a bankok. Itt ugyanis egyetlen fix pont van, a felvett kölcsönösszeg, amelyet a Moszkvában kifundált beruházási konstrukció alapján a Roszatomnak szinte azonnal visszaküldünk Moszkvába. Ám azt, hogy a törlesztés során pontosan hány forintot kell kifizetniük a magyar adófizetőknek, a húsz évvel ezutáni euróárfolyam ismeretének híján ma senki nem tudja megmondani. A magyar adófizetők bevételei forintban keletkeznek. Nekünk nem az számít, hogy hány eurót kell visszafizetni Oroszországnak, hanem az, hogy hány forintot kell megkeresnünk a hitel törlesztéséhez.

Elmondta-e vajon az Orbán-kormány a magyar választóknak azt, hogy minden magyar állampolgárnak legalább 600 ezer forintjába fog kerülni ez a paksi kaland? 2026-tól akkor is fizetnünk kell, ha nem készül el addig az erőmű, aránytalanul nagy terhet ró a következő generációkra és kormányokra, miközben a hasznót a mostani beszállítók élvezik, az orosz fél dönti el, hogy mi számít teljesítésnek, 15 napon túli késedelemnél 150 százalékos büntetőkammat van, 180 napnyi nemfizetés esetén pedig csőbe dönthetik a magyar kormányt. A paksi erőmű bevételeiből nem lehet kitermelni ezt a hitelállományt, ennek a törlesztésnek kétféle forrása lehet: durva áramáremelés, illetve új adók, adóemelések.

Tisztelt Országgyűlés! Azt követeljük, ne tűzze napirendjére az Országgyűlés ezt a paktumot, ellenben a kormány sürgősen indítson el egy zöldberuházási programot. Mi azt szeretnénk, ha Magyarország jövőjét nem a jobban teljesítő Simicska-birodalom Radóc utcai központjában, nem a Bilderberg-csoportban és nem is szervezeten és konspiráltan kötött magyar-orosz paktumokban döntenék el.

Köszönöm szépen. (Taps az LMP soraiban. - Szórványos taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Válaszadásra Szatmáry Kristóf államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon! (Szatmáry Kristóf mikrofonja nem működik.) Ké-

rem Szatmáry Kristóf államtitkár úr mikrofonját bekapcsolni. *(Megtörténik.)* Köszönöm.

SZATMÁRY KRISTÓF nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Alapvetően az ön fölszólalásával azt a problémát kellene előhozni - és az önök fölszólalása eddig arról is szólt alapvetően -, hogy kell-e nekünk atomenergia vagy nem. Erről természetesen lehet vitatkozni, hogy valaki mit gondol az energetika jövőjéről, viszont azt kétségsbe vonni, hogy Paks eddig is és a leendő bővítés után is a magyar energiafüggetlenség egyik fontos eleme lesz, az talán kicsit politikai kalandorság. És azt gondolom, hogy az is az, amit ön itt elmondott, hiszen valóban, ahogy említette, a kormány benyújtotta a Paksi Atomerőmű bővítéséhez kapcsolódó, magyar-országi államközi hitelszerződésről szóló megállapodást, illetve az erről szóló törvényjavaslatot, tehát minden olyan, amit önök korábban kértek, ma már nyilvános, és egyébként mindenféle nemzetközi szerződésre vonatkozó jogszabályi előírásnak megfelelően a benyújtott javaslat.

(13.10)

A szerződés kapcsán két fontos tényre kell felhívni a figyelmet. Egyrészt a nemzeti energiastratégia Országgyűlés általi elfogadása, illetve a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásához szükséges előkészítésről szóló szavazati arány, az erről szóló felhatalmazás 85 százalékos volt a parlamentben. Tehát ez azt mutatja, hogy széles társadalmi támogatottság van mögötte.

Másrészt az orosz féllel kötött, a nukleáris energia békés felhasználásáról szóló keretmegállapodás biztosítja az atomerőművi blokk felépítését, a meglévő berendezések biztonságos lebontását, az erőmű fűtőanyagának biztonságát és az elhasznált fűtőanyag elszállítását, továbbá a bővítéshez kapcsolódó munkálatok kedvező feltételekkel történő finanszírozását.

Az ön által elmondottakkal ellentétben sikerült olyan megállapodást elérni, amely kiterjed az atomerőmű megújításának minden elemére, és amely biztosítja az egyes elemek közötti összhangot. Ezenfelül maga a hitelmegállapodás is a piaci feltételeknél kedvezőbb kondíciókkal köttetett meg; a futamidő 30 év, a törlesztést az erőmű üzembe helyezését követően kell megkezdeni, a fizetendő kamat a futamidő első 11 évében 4 százalék alatti, az ezt követő hétéves időszakban fokozatosan emelkedik.

A kölcsön összhangban van egyébként a magyar költségvetés finanszírozási képességével, és ez a hitelkonstrukció, az ön által elmondottakkal ellentétben, megfelel az Alaptörvényben rögzített adósságszabálynak. A kivitelezési szerződés természetesen euróban köttetik, ezért életszerűen elvárás lenne, más devizában nehezen is lehetne megkötni, így

logikusan a hitelt is euróban veszi fel. Egyébként csak jelzem, hogy az importált áramért is, aminek a kiváltását célozza meg a beruházás, ugyanúgy devizában kell fizetni, mert sajnos Magyarország ilyen irányú kapacitásai nem elégségesek. Nem lebecsülendő egyébként a beruházás magyar gazdaságra gyakorolt hatása sem. Várhatóan tízezer új munkahelyet teremt a beruházás, és a tervek szerint akár 1 százalékkal is növelheti a nemzeti összterméket.

Az orosz féllel kötött megállapodásnak megfelelően a 10-12 milliárd eurónyi beruházás 40 százalékát magyar vállalkozások valósíthatják meg. Tehát az a fajta pénzszivattyú, amit ön említett, a magyar gazdaság felé tereli el a beruházás 40 százalékát. Ez minimum négy milliárd eurónyi megrendelést jelent egyébként a magyar vállalati szektornak, és legalább egymilliárd eurónyi adóbevételt a magyar államkasszájának.

Összességében a hitelszerződésről elmondható tehát, hogy a nemzetgazdaság szempontjából nagy horderejű paksi beruházás mind az energiaellátás és -biztonság, mind a hazai gazdaság versenyképessége, mind egyébként a vállalati szféra és államháztartás számára jelentős pozitív hatásokkal jár. Ennek figyelembevételével kérem, hogy reálisan ítélik meg és támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen megtestelt figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkező Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik részéről: „Kik és hol döntenek sorsunkról?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évek során számos, nemzetbiztonsági szempontból is aggasztó eseménynek lehettünk a szemtanúi, amelyek a nemzeti szuverenitásunkat is mélyen sérthetik, és bizonyos kérdéseket vethetnek fel. Ha ezek a kérdések megválaszolatlanul maradnak, akkor felmerül a gyanú, hogy Magyarország sorsáról külföldről döntenek, és befolyást gyakorolnak a magyarországi politikai döntéshozatalra is. Ezek olyan nemzetbiztonsági kockázatok, amelyek minden szempontból figyelmet érdemelnek.

Itt van egyből a Snowden-ügy, amely páratlan, kínos és példátlan, hiszen egy szövetségi rendszeren belüli kémkedésről van szó. Önök is érzik ennek a kérdésnek a kínosságát, hiszen a tavalyi év végén, decemberben engedtek a Jobbiktól érkező nyomásnak, és összehívták a vizsgálóbizottságot ebben a kérdésben, ma már azonban tudjuk, hogy ez a kutya-komédia, amit önök a Snowden-vizsgálóbizottság kapcsán csináltak, ez nem volt más, mint a Fidesz kampányának a része. Ezzel üzentek önök a „nem leszünk gyarmat” szlogen alatt felvonuló békemenetes táboroknak.

Két semmitmondó alibi ülést tartott ez a bizottság. Lejárt a március 31-i határidő, nincs zárójelentés, és nincsen semmilyen érdemi megállapítás. Bátorságot meríthettek volna abból, hogy a Snowden-ügyben a német országgyűlésnek az egyik parlamenti bizottsága vizsgálóbizottságot kezdeményezett, és a LIBE is meghallgatta, még ha közvetetten is, Snowdent erről az egész roppant kínos ügyről. Most újra bizonyíthatnak, ugyanis a héten a Jobbik újra beadja a vizsgálóbizottságra vonatkozó kezdeményezését. Reméljük, nem száll inukba a bátorságuk, és támogatni fogják a kezdeményezésünket.

Most hétvégén Dániában egy ugyancsak érdekes találkozóra került sor, egy Bilderberg-ülésre, amiről tudjuk, hogy konspiratív módon, zárt üléseken, a nyilvánosság teljes kizárásával ülésezik, tudjuk azt, hogy minden évben összeülnek, és tudjuk azt, hogy a világ, a globális rend krémje a pénzügyi, a gazdasági és a politikai szférából ott van ezen a találkozón. Egyesek szerint a cél a nemzetállamok felszámolása, a globális rend és a világkormány létrehozása. Ezt nem tudjuk, csak sejtjük, de az biztos, hogy nem gittrágásra jönnek össze a világ legbefolyásosabb emberei. Ezt, bár értékeljük Kósa Lajos humorát, de rajta kívül valószínűleg senki más nem hiszi el ebben az országban.

Aggasztó, hogy azon a Nyugaton, ahol mindenki a politikai döntéshozatal átláthatóságáról, transzparenciájáról beszél, ilyen ülésekre kerülhet sor, és ilyen üléseken születhetnek döntések. Értékeljük azt, hogy végre a Fidesz és a házi sajtója, a Magyar Nemzet és a HírTV is észrevette azt, hogy magyar résztvevői is vannak ezeknek az üléseknek. Nagyon örülünk neki, hogy végre Kovács Máté is aggódik a nyilvánosság előtt... (Moraj.) Bocsanat, Kocsis Máté is aggódik a nyilvánosság előtt, és észrevették azt, hogy Bajnai Gordon személyében egy nagyon fontos volt miniszterelnök is részt vesz ezeken az üléseken.

Arról a Bajnai Gordonról van szó, aki a 2010-es választásokat követően eltűnt Magyarországról, két évig turnézott az Egyesült Államokban, úgy jött haza, hogy nemcsak pártot alapított Együtt-2014 néven, hanem egy Haza és Haladás nevű alapítványt, amelyről immáron azt is tudjuk, hogy több mint egymilliárd forintnyi támogatást kapott az egyik legbefolyásosabb amerikai alapítványtól, a Demokrata Párt háttérintézményeként működő Center for American Progressstól.

(13.20)

Nem értjük, hogy a Fidesznek és sajtójának a figyelme miért szelektív, és ezekre a kemény kérdésekre, amiket most megfogalmazott, korábban miért nem kereste a választ. Nem kellett volna messzire menni, elég lett volna megkérdezni a második Orbán-kormányt is végigszolgáló Martonyi Jánost, aki a Bilderberg-csoport üléseinek 2008-ban a részese

volt, meghívott tagja volt. Martonyi János funkcionált a háttérhatalom helytartójaként a jobboldali Orbán-kormányok ideje alatt. Vagy akár Surányi Györgyöt is megkérdezhették volna, aki meg korábban a Horn-kormány alatt volt a Bilderberg-ülés meghívottja. Tehát elmondhatjuk, hogy az elmúlt 24 évben folyamatosan balliberális és jobboldali kormányok alatt egyaránt a háttérhatalomnak képviselte volt ebben az országban.

Az elmúlt időszakban a Jobbik számtalan kezdeményezéssel élt, amelynek a célja a politika működésének az átláthatóvá tétele volt. Ezeket a kezdeményezéseinket önök az MSZP-vel karöltve lesöpörték. Kérjük, legyenek partnerek abban a következő években, hogy átláthatóvá tegyék Magyarországon a politikai döntéshozatal működését.

Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Németh Zsolt államtitkár úrnak.

NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, helyes, ha mindenki a saját dolgával foglalkozik. Így a parlamenti vizsgálóbizottság feladata a Snowden-üggyel foglalkozni, és bízunk benne, hogy ezt eredményesen fogja tenni. A kormánynak valóban nagyon fontos feladata, hogy kezelje a Bilderberg-csoport működéséből fakadó esetleges kockázatokat. Ezzel a kormány foglalkozik. Önöknek pedig az a dolguk, hogy tisztázzák a viszonyukat KáGéBélához, illetőleg a hazaárulás kérdéséhez. Azt gondolom, hogy a Jobbiknak az elkövetkezendő időszakban ez egy kiemelkedően fontos feladata.

Ami a Bilderberg-csoportot illeti: szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy évtizedekkel ezelőtt a holland királynő alapította ezt a csoportot, vannak benne tagok és vannak meghívottak. Tagok benne például az európai uralkodóházak jelentős számban. Martonyi János egyszer valóban meghívott volt ezen a találkozón. Az eljárási rend zártkörű, de hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy számtalan nemzetközi szervezet eljárási rendje zártkörű, például a Chatham House-nak is. A Chatham House-ról van elnevezve a zártkörű eljárások eljárásrendje. Viszont valóban kifogásolható az, ami ön, képviselő úr, mondott, hogy milyen összetétele van ennek a körnek, hogy Magyarországról 2014-ben azt a Bajnai Gordont hívták meg, akivel összefüggésben az elmúlt négy évben valóban fölmerült rendkívül sok és kifogásolható nemzetközi aktivitás. Martonyi János meghívásának viszont örülünk, és azt szeretnénk, ha minél több olyan személyt hívnának meg, akik adott esetben objektív képet tudnak adni az ország helyzetéről.

De amit tudnunk kell, tisztelt hölgyeim és uraim, arról, hogy milyen összetétele van, hogyan működik a Bilderberg-csoport, adott esetben milyen gondolatok és javaslatok születnek meg, azt tudjuk.

Mint ahogy tudtuk nagyon jól azt, hogy Viviane Reding biztos asszony tavaly valóban elmondta ennek a csoportnak az ülésén, hogy meg kell kísérelni, meg kell kérdőjelezni a magyar választások legitimitását. Ezzel szemben megragadtuk a szükséges eszközöket, és megvédtük a magyar választások legitimitását.

Tehát mi a Bilderberg-csoporttal összefüggésben végezzük a munkánkat, tisztelt képviselő úr, tisztelt Ház, önöktől pedig azt szeretnénk kérni, hogy a hazaárulás kérdésében szintén végezzék el a saját feladatukat. A lélektan ismeri azt a jelenséget, hogy megvádolunk valakit azzal a bűnnel, amit egyébként saját magunk követünk el. Hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy önök nem pusztán leköpték Pásztor Istvánt a parlament alakuló ülésének az időszakában (*Szávay István: Semmi közünk nem volt hozzá!*), nem pusztán leköpték, hanem egyidejűleg hazaárulással vádolták azokat a parlamenti képviselőket, akik éppen bevonultak egy ökumenikus istentiszteletről az alakuló parlamenti ülésre.

Tisztelt jobbikos Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy önök adósak Kovács Bélának az ügyében. Kovács Béla maga sem tette egyelőre világossá számunkra, hogy miként viszonyul a hazaárulás vádjához. Önök nem tették világossá számunkra, hogy ha ítélet születik Kovács Béla ügyében, akkor megőrizheti-e az európai parlamenti mandátumát, és egyelőre önök sem tették világossá azt, hogy ez Kovács Béla esetében egy teljesen egyedi partizánakció volt, vagy adott esetben egy szervezett viszonyulásról van szó, hiszen azt kell mondanom, hogy Oroszország az a viszonylata Magyarországnak, ahol Magyarország a legkiszolgáltatottabb helyzetben van, hiszen egyoldalú energiafüggőségünk van. Ha egy ilyen országnak szolgáltatnak ki önök szisztematikusan és szervezett módon információkat, mint ahogy ez a vádban Kovács Béla vonatkozásában megfogalmazódik, akkor azt gondolom, hogy az egy rendkívül súlyos helyzet.

Tehát azzal összegezném, tisztelt képviselőtársaim, a mondandómat, hogy valóban a parlamenti vizsgálóbizottságnak el kell végeznie a munkát, a kormánynak szintén el kell végeznie a munkát, önöknek pedig nagyon egyértelműen és világosan tisztáznuk kell a viszonyukat a hazaárulás kérdéséhez.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselője, Harangozó Tamás „Tiszteletet a budapestieknek” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Budapest közel 150 éve lett az ország egységes, fejlődésnek induló, virágzó fővárosa. A három különböző város egyesülésének jelképe a Margitszigeten álló szobor-

kompozíció, amelyen a három egybefonódó nyaláb magasra törő lángoszlopot alkot.

A mai napon a Fidesz által napirendre kért, Budapestet érintő törvény után ezt a szobrot is szét lehet szedni, immár nem három, hanem 23 részre. A budapesti polgárok, tisztelt képviselőtársaim, kötődnek a kerületi lakóközösségükhöz, de kötődnek a közös fővároshoz is. Büszkék a kerületükre, és büszkék a budapesti létükre, a budapesti lokálpatriotizmusukra is. Az eddigi önkormányzati rendszer ezt a kérdést tükrözte. Az ügyeiket helyben intézni képes kerületi önkormányzatokon túl volt egy olyan Fővárosi Közgyűlés, amelynek megválasztása ettől független volt, és amely garantálhatta azt, hogy bizonyos ügyeket a kerületi részérdek nélkül is ettől függetlenül lehessen intézni.

Az önök által beterjesztett törvényből ez a szempont teljesen elvész. A budapesti polgárok ugyanis az egyik kerületben laknak, egy másikban dolgoznak, egy harmadikban bevásárolnak, egy negyedikben, ötödikben akár a családtagjaikat, a barátait látogatják. Ha belegondolunk, nincs olyan közlekedési eszköz, amelyik egy-egy kerületben jár körbe-körbe, és hány olyan beruházást tudnánk mondani az elmúlt időszakból, akár a 150 évből, amelyik nem jöhetett volna létre, ha ez a város kizárólag 23 különböző kerület érdekeinek egymáshoz feszüléséről szólna csak.

Ami borzalmas a törvényben, az többek között a választójogi rendszer átalakítása, hiszen nagyobb aránytalanságok jönnek létre ebben a törvényben, mint amilyenek eddig bármikor a magyar választójog történetében voltak - abban a tekintetben ugyanis, hogy mennyit ér egy szavazópolgár szavazata. Az Ab döntése szerint önök még ez alapján írták át a választójogi törvényt az országgyűlési választások tekintetében, és írták át a körzeteket. Érdekes módon itt nem zavarja önöket, hogy ha ez a törvény így elfogadásra kerül, akkor egy belvárosi választópolgárnak ötször annyit ér majd a szavazata, mint mondjuk, egy angalföldi. És a további aránytalanságokat csak feszíti, hogy míg a belvárosi polgároknak lassan csak azzal kell szembenéznük, hogy a szobrok lassan előntik a kerületet, és Columbo után Petrocelli és Kojak is már lassan szobrot kaphat, addig azért a külvárosi kerületekben az emberek még azzal küzdenek, hogy egyáltalán van-e betonút vagy csatornázás a városrészükben.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen túlmenően szemmel láthatóan a Fidesz szereti és dédelgeti a kamupártokat is. Szeretném önöknek mondani, hogy a Nemzeti Választási Bizottság itt a parlament előtt tartott beszámolójában nem arra hívta fel a figyelmüket, hogy terjesszék ki ezt a teljesen abszurd és teljesen korrupt rendszert a budapesti választásra is, hanem nyíltan felhívta írásban is az Országgyűlést, hogy szüntesse meg a többes ajánlás rendszerét, amelyik százmilliókat juttatott kamupártoknak, és amelyik lehetővé tette az állampolgárok adataival való vissza-

élést, amiben, jól tudjuk, még mindig nyomozás folyik. Ennek az eredményéről persze semmit nem tudunk.

(13.30)

Azonban, ha ezt a törvényt megnézzük, akkor szemmel látható, hogy ez a javaslat beleillik nemcsak abba a képbe, hogy a Fidesz kénye-kedve szerint módosítja a választási törvényeket, aszerint, hogy éppen milyen közvélemény-kutatásokat olvasott az előtte lévő héten, és milyen politikai céljai vannak éppen, hanem az is látszik, hogy ennél tovább megy, szeretné megszüntetni azt a budapesti közösséget, amelyik érdemi ellensúlya tudna lenni kormányzásának - erre készül.

Ehhez asszisztál önöknek a Budapest erős kezű megmentője szerepében tetszelgő Tarlós István főpolgármester is, hiszen semmi nem mutatja jobban a gyengeségét, mint hogy meg sem szólalt az elmúlt napokban, miközben egy debreceni és egy belvárosi párttársa vihorászva jelentette be sajtótájékoztatón a főváros de facto megszüntetését. Az új jelszó: mindenki annyit ér, ahol lakik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Adódik a kérdés, mit tegyen egy olyan ellenzék, amelyik a tavaszi választásokon megmutatta, hogy itt, a fővárosban érdemi kihívója tudna lenni a Fidesznek: küzdjünk vagy ne küzdjünk? Mi azt képviseljük, hogy küzdeni kell. Küzdeni kell itt a parlamentben is, küzdeni kell azon kívül is minden jogi és politikai eszközzel, nem magunkért, hanem a polgárok jogaiért és azért, hogy a 150 éves főváros ne legyen áldozata az önök politikai gátlástalanságának. Ezért a köztársasági elnökhöz fogunk fordulni, és kérni fogjuk, hogy kérje a törvény előzetes normakontrollját. Ha ezt nem teszi meg, és önök mégis elfogadják a törvényt, akkor képviselőtársainkhoz fogunk fordulni, hogy aláírásukkal tegyék lehetővé, hogy *(Az elnök csenget.)* közvetlenül az Alkotmánybírósághoz forduljunk.

Végezetül a polgárokhoz közvetlenül is fordulni fogunk, hogy küzdjenek ők is közösen jogaikért, városukért, Budapestért. Együtt üzenjük a Fidesznek: tiszteletet a budapestieknek!

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkáré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC közgazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sajnálatos, hogy ezt a beszédét nem 1994-ben mondta el a parlamentben, amikor az akkori kétharmados többségű MSZP-SZDSZ-kormányzat sokkal nagyobb mértékben, minden egyes önkormányzatra elementárisan kiterjedően módosította a vá-

lasztás szabályait. De mi négy évvel ezelőtt már hozzáfogtunk az önkormányzati rendszer átalakításához a választások tekintetében is, ön is emlékezhet erre, a Fidesz-KDNP támogatta, az ellenzék részéről nem volt ilyen egyértelmű a kép, hogy az önkormányzati képviselők számára a felére csökkenjen. Ezt végig is vittük, akárcsak utána itt a parlamentben is, hiszen most már itt is csak feleannyi képviselő ül.

Ez az új rendszer szerintünk olcsóbb, egyszerűbb és demokratikusabb. Mindenképpen olcsóbb, hiszen nyilvánvalóan a polgármesterek képviselőként nem fognak tiszteletdíjban részesülni, tehát 23 képviselőnek így a fizetését megspórolják a budapestiek. Egyszerűbb, hiszen nem négy, hanem három szavazólapra kell csak szavazni, továbbra is lehet a kerületben szavazni, egyrészt egyéni képviselőre, másrészt polgármesterre. Továbbra is van lehetőség nyilvánvalóan a fővárosi politikába is beleszólni az egyes választóknak, hiszen egyrészt megválasztják a főpolgármester-jelöltek közül a főpolgármestert, illetőleg a kerületi polgármestereken keresztül a Fővárosi Közgyűlés összetételét, és akár a polgármester, akár a kompenzációs listáról a Fővárosi Közgyűlésbe jutó képviselők révén beleszólhatnak egyértelműen továbbra is a főváros ügyeibe.

Demokratikusabb is ez a rendszer, hiszen nem listákra, hanem személyekre fognak szavazni az állampolgárok. Magyarul, nem fog bekerülni egyetlenegy fővárosi közgyűlési tag sem úgy a Fővárosi Közgyűlésbe, hogy személyében meg ne méretődött volna a választók előtt. Hiszen polgármesterként az ő személyét tudják támogatni vagy egy másik személyt a választók. Így mindenki sokkal inkább személyes felelősséget vállal az új rendszerben a főváros ügyeiért. Aki pedig a kompenzációs listán kerül be a 9 mandátum megszerzőjének egyikeként, ő is elindult a választásokon, egy kerületben, csak nem nyert, és így a kompenzációs listáról kerülhet be. Szintén előnye azért a mostani rendszernek, hogy könnyebb a jelöltállítás is a jelöltek számára, éppen ezért szintén demokratikusabb a rendszerünk, hiszen könnyebben állíthat valaki saját polgármesterjelöltet.

Ami a főváros irányítását illeti, ugye, 20-25 éve elmondott probléma a kettősség, a két szint, a kerületi és fővárosi szint állandó összezőrdülése a fővárosi politikában. Most ez a két szint nem válik el annyira egymástól, mint korábban, nem fognak egymásnak feszülni, hanem az összhang, az együttműködés számít, hiszen nem lesznek külön kerületi és külön fővárosi érdekképviselők, hanem ez a két csoport egybecsúszik, éppen ezért sokkal gördülékenyebb lehet a főváros központi irányítása és a kerületek irányítása. Egyik sem megy a másikkal szemben.

Az önök javaslata kockásítaná Budapestet, egy sakkjátszóhoz tenné hasonlóvá akkor, amikor a kerületekre nem lenne figyelemmel, hogy az egyes képviselők miként kerülnek be. Felhívom a figyelmét arra, hogy az Európai Unió belül a Bizottságban vagy

más testületekben egyes tagállamok egy-egy reprezentánst delegálnak, és utána azoknak egyenlő döntéshozatali lehetőségük van, mégsem mondhatjuk azt, hogy az Európai Unió teljes döntéshozatala antidemokratikus, mert egy kis ország és egy nagy ország is egyaránt delegál bizonyos testületekbe egy-egy tagot. Az egész Európai Unió működik így.

Azt már láttuk az európai parlamenti választások előtt, az országgyűlési választáson is, hogy az MSZP a saját vereségét különböző eljárási okokkal kívánta magyarázni. Nem a politikája tartalmi elemeivel, amikor elleneztek a rezsicsökkentést vagy más kormányzati intézkedéseket, hanem a választási eljárási szabályokban látták a vereség okát. A vesztesek stratégiája az, hogy már előre a választási eljárási szabályokba kötnek bele, és azt mondják, hogy akkor a győzteskompenzáció, most pedig ez a választási módosítás antidemokratikus. Úgy látom, ez inkább az MSZP-nek egyfajta előzetes kommunikációja arra, amikor vereségre készülnek, hiszen jól látjuk, hogy van probléma, amit el kell fedjenek Budapesten, akár saját házon belül, akár a szövetségesek között igen feszült viszony van, nincs saját jelöltjük. Éppen ezért sokkal előnyösebb önknek a választási rendszerről beszélni, mint saját problémájukról.

De ha már ön azt mondta, hogy tiszteletet a budapestieknek, önök azzal tisztelték meg a budapestieket, hogy 20 éven keresztül Demszky Gábort hatalomban tartották, volt, hogy saját jelöltet se állítottak. Önök Hagyó Miklóssal, Hunvald Györgyökkel és Wieszt Jánosokkal tisztelték meg a budapestieket, ingatlanpanamákkal, amelyekben műemlék épületek is eltűntek. A BKV-t kifizetőhellyé fokozták le. Volt olyan képviselőjük, aki csak pár hetet volt bent a közgyűlésben, mert III/II-es vád miatt le kellett mondania. Míg a Fidesz-KDNP (*Az elnök csenget.*) Nemzeti Színházzal, MŰPA-val, Millenáris-sal, Sportarénnal, Kossuth térral, a Várkert Bazárral, a 4-es metróval, az Erzsébet tér megújításával, a ferencvárosi stadionnal, Vigadóval, Zeneakadémiával és Erkel Színházzal tisztelte meg a budapestieket. És teszi ezt a továbbiakban is, ha lehetősége lesz rá.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti pad-sorokban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP részéről: „Pedagógusnapra” címmel. Képviselő asszonyé a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hosszú évek óta megszokott látvány településeinken május-június hónapban, hogy virágeredő lepi el az iskolákat, a ballagó gyerekek, akár középiskolások, akár általános iskolások, virágcsokrok özőnével mennek haza. Ugyanez jellemző a pedagógusokra is, akik a gyerekeket hozzásegítették ezekhez az eredményekhez.

Nos, nem véletlen, hogy régóta ilyenkor, június első vasárnapján emlékezünk meg a pedagógusokról, a pedagógusnap alkalmával. Bevallom, sokadmagammal hosszú évekkel ezelőtt nem nagyon kedveltem a pedagógusnapot. Az volt a véleményünk, hogy a társadalom, a politika mintegy a lelkiismeretfurdalását kompenzálja azzal, hogy miközben a pedagógusokat méltatlanul alacsonyan becsüli meg mind anyagilag, mind erkölcsileg, az év egy kitüntetett napján mintegy kompenzálni akarja az elmaradást, reflektorfénybe állítja őket, és különböző szóvirágokkal halmozza el.

Ma már nem így van. Kérem, engedjék meg, hogy röviden csak felemlítsek néhány olyan intézkedést, amit 2010 óta a kormány annak érdekében tett, mégpedig eredménnyel, hogy a pedagógusok megbecsülése ebben az országban végre a maga helyére kerüljön. A 2011-ben elfogadott köznevelési törvényben megalkottuk a pedagógus-életpályát, amit azóta is nagyon élénk nemzetközi érdeklődés kísér. Az életpálya azt eredményezi, hogy minden egyes óvónő, tanító és tanár munkájának eredménye, minősége, teljesítménye és a munkában eltöltött idő alapján különböző kategóriákba sorolhatjuk majd, megmérjük a tudását. Ennek fejében persze be is kell bizonyítania, hogy ezt milyen eredménnyel tette. Tisztelet és becsület azoknak a pedagógusoknak, akik nem dőltek be mindenféle ostoba bojkottfelszólításnak, és több mint 22 ezren megmérették magukat az első erőpróban, azaz feltöltötték azt a portfóliót, amitől visszhangzott a sajtó az elmúlt hónapokban. Ezek a pedagógusok jövő januártól már magasabb kategóriába lépnek, és folytatódik mindez.

(13.40)

Igen, keményebbé váltak a munkafeltételeik, de minden ellenkező híresztelés ellenére a munkaterhek nem nőttek. Ez is az életpálya része. Mint ahogy az is, hogy olyan jelentős béremelésben részesültek tavaly szeptemberben, majd idén januárban, amelyet jogszabályban foglalt módon idén szeptemberben ismét folytatni fog a kormány. Ehhez fogható megbecsülés anyagi értelemben hosszú-hosszú évtizedek óta nem volt.

De folytathatom a sort: az elmúlt héten a pedagógusnaphoz kapcsolódóan 170 pedagógus kapott nagyon komoly, magas szintű állami kitüntetést: Németh László-díjat, Szent-Györgyi Albert-díjat, Eötvös-díjat, Apáczai Csere János-díjat. Vagy a tehetségprogram keretében, amelyet évek óta folytatunk, több mint 50 pedagógus kapott ismét Bonis Bona-kitüntetést és -díjat, és ezeket a pedagógusokat az őket elkísérő gyerekek, tanítványok, szülők és kollégák mind-mind ünnepelelték. Azok pedig, akik díjat, kitüntetést nem kaptak, mint mindig ezen a pályán, a gyerekek mosolyában, a szülők köszönetében, a társadalom elismerésében részesülnek.

Be kell számolnom arról is, hogy az elmúlt évben, mióta ilyen adatokat gyűjtünk, nem szereztünk tudomást egyetlenegy tanárverésről sem az országban, ami korábban eléggé jellemző volt. Ez azt mutatja, hogy ilyen értelemben is növekszik a megbecsültségük.

Aztán a Klebelsberg-ösztöndíj és a Nemzeti Pedagóguskar, amely a kormánynak komoly partnerévé emeli majd a pedagógustársadalmat, mindmind azt eredményezi, hogy öröndes módon nő a pedagóguspályára jelentkezők száma. Ezt idézte elő egyébként a pedagógusképzés megújítása is, igazgatók arról számolnak be, hogy egy-egy álláshirdetésre ma már nem ritka, hogy húszan-harmincan, ma már olyat is hallottam, hogy hatvanan jelentkeznek. Dicséret, köszönet, elismerés illeti tehát a pedagógusokat, tisztelet a pedagógusoknak.

Arra kérem önöket, tisztelt képviselő hölgyek és urak, meg aki hallgatja ezt a közvetítést, hogy egy rövid másodpercre gondoljon most arra a tanítóra, óvodapedagógusra vagy tanárra, aki őt vagy gyermekét, vagy éppen unokáját hozzásegítette ahhoz, hogy teljes életet éljen.

Isten éltesse őket, mindannyiukat! *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Ma utolsónként Rogán Antal frakcióvezető úr következik napirend előtti szólásra, közös dolgainkról. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt két hónapban a magyar polgárok két alkalommal is közvetlenül, egyértelműen kifejezhették akarataikat, és mondhattak ítéletet a magyar belpolitikai élet legfontosabb eseményeiről és szereplőiről: április 6-án és május 25-én. Az emberek mind a két választáson mondtak igent, és mondtak nemet is. Nemet mondtak például a bukott baloldal vezetőire, de nem csak egyre, tisztelt képviselőtársaim; nemet mondtak a triumvirátus mindhárom szereplőjére, nemcsak Mesterházy Attilára, hanem Bajnai Gordonra és Gyurcsány Ferencre is. Úgyhogy Mesterházy Attila, úgy tűnik, levonta a következtetéseket, most már csak arra várunk, hogy Bajnai Gordon és Gyurcsány Ferenc mikor fogják levonni a következtetéseket. Mind a hárman megbuktak az országgyűlési választásokon, mind a hármójuknak távoznia kell, hogyha azonos mérce alapján akarnak mérni.

Tisztelt Képviselőtársaim! De nemet mondtak a választók ezeken a választásokon szélsőséges politikai stílusokra, és nemet mondtak olyan, ma Magyarország érdekeitől eltérő politikai, hatalmi elképzelésekre is, mint például az európai egyesült államok. Az európai egyesült államok elképzelése egyáltalán nem kapott sem többséget, sem támogatást a magyar választóktól, és azt kell hogy mondjam, éppen ezért akkor járunk el helyesen, hogyha minden alkalom-

mal Magyarország érdekeit az eredeti, az Európai Unió alapokmányában szereplő elveknek megfelelően képviseljük.

Az európai egyesült államok elképzelése azt is jelentette volna, hogy nem a nemzeti tagállamok vezetői, nem a nemzeti tagállamok parlamentjei hozzák meg az alapvető döntéseket, hanem az Európai Parlament vagy éppen az Európai Parlament szintjén szerveződő politikai pártok és közösségek. Éppen ezért azt gondolom, és a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója részéről a leghatározottabban támogatjuk a miniszterelnök úrnak azt a törekvését, hogy az Európai Bizottság következő vezetőjéről ne valamilyen felettünk álló politikai érdek alapján döntsének, hanem azt a döntést az eredeti, a Közösség alapokmányában lefektetett elveknek megfelelően az európai uniós tagállamok vezetői hozzák meg. Ugyanis ez felel meg annak, hogy az Európai Unió a nemzetek Európája és nem európai egyesült államok. Ennek megfelelően az alapvető kérdésekben a döntő súlya nem a nemzetek fölött álló vezetőknél, hanem a nemzeti tagállamok megválasztott vezetőinek van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanezek a választásokon, azt gondolom, hogy a magyar polgárok abban a tekintetben is egyértelmű ítéletet mondtak, hogy hogy kell képviselni egy közösséget. A magyar polgárok azt mondták, hogy mindazoknak a politikusoknak nincsen helye a magyar közéletben, nem pártolják őket, akik a saját hatalmi ügyeikkel vannak elfoglalva a választók érdekei helyett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Attól tartok, hogy az önkormányzati választójogi rendszer megváltoztatása kapcsán ez a vita pontosan ugyanerről szól. Tisztelt Képviselőtársaim! Mert mi az, amiért már most itt szavakban, és gondolom, majd délután is a parlament üléstermében küzdenek önök? Önök azért küzdenek, hogy a Fővárosi Közgyűlésben pártpolitikuskok fizetett tisztségeket kaphassanak. Önök azért küzdenek, hogy a parlamentből kieső szocialista pártkádereknek a Fővárosi Közgyűlés fizetett állásokat kínáljon fel. Én azt gondolom, hogy nem ez az emberek akaratja. Mi ezzel szemben mit képviselünk? Azt képviseljük, hogy ahogy egyébként a parlamentben, úgy a Fővárosi Közgyűlésben, a város vezetésében is a közvetlenül megválasztott, az emberek által megválasztott politikusok kapjanak helyet és kapjanak szerepet.

Azt gondolom, hogy minden polgármesterről, minden polgármesterjelöltől közvetlenül maguk a választók döntenek, ugyanúgy, ahogy a főpolgármester személyéről is. Ezért az a véleményünk, hogy minél demokratikusabb az a rendszer, amely egyébként leginkább a közvetlen választás elvén alapszik. Ezért támogatjuk a fővárosi rendszer olyan átalakítását, hogy a Fővárosi Közgyűlésben túlnyomó többségben legyenek a közvetlenül választott polgármesterek és a közvetlenül választott főpolgármester. Ők

együtt mondhasák ki, hogy mi a városlakók valódi szándéka és valódi érdeke.

Olyan rendszert szeretnénk, amely egyszerűbb, amely olcsóbb, és amely demokratikusabb. Azért demokratikusabb, mert az emberek közvetlenül döntenek a képviselőikről és a vezetőikről, azért olcsóbb, mert a Fővárosi Közgyűlésben nem lesznek fizetett pártkáderek, hanem helyettük egyébként a közvetlenül választott polgármesterek fogják meghozni a döntéseket, egy fizetésért, a polgármesteri fizetésért. És azért egyszerűbb, mert az emberek számára nyilvánvalóan jól látható módon lehet eldönteni azt, hogy kik kerülnek a Fővárosi Közgyűlésbe, hiszen ők maguk mondhatnak ítéletet és döntést a polgármesterjelöltjükről és ezáltal képviselőjükről is.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: *(Mikrofon nélkül.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Bár a témát említette frakcióvezető úr, én is reagálnék mindegyikre. Talán emlékezhetünk arra, amikor egy nagy tömegdemonstráción Bajnai Gordon egy évvel ezelőtt azt mondta, hogy...

ELNÖK: Államtitkár úr, ha a mikrofonját feltenné, akkor ez megkönnyítené a megértést.

DR. RÉTVÁRI BENCE közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Akkor a távolabb ülők kedvéért újrakezdem, köszönöm szépen a figyelmeztetést. Talán emlékszünk sokan arra, amikor bő egy évvel ezelőtt Bajnai Gordon egy gyűlésen, egy találkozón azt mondta, hogy egy év múlva én leszek Magyarország miniszterelnöke, ezzel a programmal indult el két évvel ezelőtt is és egy évvel ezelőtt is. A választók döntöttek, és Bajnai Gordon nem lett Magyarország miniszterelnöke, sőt volt miniszterelnökként, három másik képviselőtársával együtt a függetlenek csoportjában foglalhatott helyet ugyanúgy, mint egy másik, volt baloldali miniszterelnök, Gyurcsány Ferenc. Ő is egy négyfős kis független csoport élén van itt benn a parlamentben, míg egy harmadik miniszterelnök, Orbán Viktor 133 képviselőtársával együtt ül most itt a parlamentben.

A választóknak tehát egyértelmű volt a döntésük, hogy kit szerettek volna a miniszterelnöki székben látni, és kit nem. Ennek ellenére úgy látszik, hogy sem Gyurcsány Ferenc, sem Bajnai Gordon nem éli meg kudarcként, vagy ha kudarcként is éli meg, nem vonja le a következtetést a választások eredményéből, mind az országgyűlési választások, mind az európai parlamenti választások esetében,

hanem továbbra is a formációjának az élén kíván maradni.

Bár lehet, hogy Bajnai Gordon most már bánja, hogy még az országgyűlési választások után azt mondta, hogy kiül innen az Országgyűlésből, és lemondott az országgyűlési mandátumáról, azt mondta, hogy nem itt kívánja folytatni a politizálást. Lehet, hogy ha előre ismeri az MSZP eredményét az európai parlamenti választásokon és az utána következő egy héten belül lezajló folyamatokat, akkor másként döntött volna, és lehet, hogy szívesen ülné itt mégis a parlamentben.

(13.50)

Furcsa is lenne, ha valaki csak a parlamenten kívülről próbálná megtenni azt a munkát, hogy maga miniszterelnök legyen. De ebben egy nagy kihívója van azért a baloldalon belül, hiszen ismerjük Gyurcsány Ferencnek a politikáját, ő sohasem fogja feladni, ő sosem fogja a másik politikai vetélytársat még a saját oldalán, baloldalon belül sem miniszterelnöki székhez segíteni, hanem igyekszik az MSZP-t is és mindenki mást is a baloldalon maga alá gyűrni.

De jól láthatjuk, hogy van, aki tiszteli a választópolgároknak ilyen szempontból a döntését, más pedig csak a hatalom megragadását tartja fontosnak a maga irányából. Éppen ezért, bár az MSZP vezetője levonta a következtetéseket a saját eredményükből, sem a Gyurcsány-párt, sem a Bajnai-párt vezetője esetében ez nem történt meg, hanem úgy tesznek ellenzékéből törpe pártként, kis pártként, mintha mi sem történt volna.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami az európai egyesült államok kérdéséről illeti, amit frakcióvezető úr mondott, az európai biztosok kérdéséről, itt fontos azt néznünk, hogy az Európai Uniónak tulajdonképpen mi a funkciója, miért hozták létre az alapító atyák, túl azon, hogy az európai békét szavatolja. Ezt az első és legfontosabb küldetését beteljesítette az Európai Unió, hiszen nincsenek háborúk. Aki az Európai Unió ellen szónokol, az járjon Európán belül katonai temetőket, nézze meg ott a katonai sírokat, és akkor rájöhet, hogy milyen haszna van az Európai Uniónak az európai béke megteremtésében.

Ugyanakkor sok esetben ez a bürokratikus vízfey már kezd önjáróvá válni, és saját hivatali érdekeit nézi. Hiszen az Unió érdeke mindenképpen az állampolgárok szolgálata kell legyen, nem csak azért létrehozni egy európai egyesült államokat annak a vezetőivel, mert Brüsszelben bármit jobban tudnának, mint Helsinkiben, mint Madridban, mint Párizsban vagy Budapesten, hiszen ez önmagában nem

biztos pont. Nem gondolhatja senki azt, hogy valaki azért, mert egy brüsszeli bürokráciában dolgozik, jobban tudja a kérdésekre a választ, mint ha valaki Rómában dolgozik vagy bárhol máshol, bármelyik európai uniós fővárosban, Prágában vagy Budapesten. Éppen ezért az az Európai Unió funkciója, hogy azokkal a globális kihívásokkal szemben védje meg az európai polgárokat, ami már az óriásira nőtt multinacionális vállalatok miatt fenyeget minden európai polgárt, hiszen ma már egy nemzetállam képtelen ellenállni bizonyos nagy cégeknek, nagy nemzetközi cégeknek, annival nagyobb a tőkéje annak a cégnek, mint az országnak a költségvetése. Az Európai Unió, mint egy gazdasági közösség, mint egy közös piac, mint egy versenyszabályokon közösen felügyelő hivatal, valóban tud előnyökkel szolgálni minden európai polgár számára. De az önmagában nem előny, ha egyes döntéshozatalok Brüsszelben születnek meg és nem a tagállami parlamentekben, a tagállami fővárosokban.

Az Uniónak tehát erre kell koncentrálni, az európai polgárok védelmére, és az európai polgárokat nem a nemzetállamoktól kell megvédeni - sőt adott esetben a nemzetállamok jobb választ tudnak adni a gazdasági válság egyes problémáira, mint az Unió -, hanem arra kell törekednie, hogy azokkal a nagy nemzetközi cégekkel szemben védje meg a polgárokat, amelyekkel szemben az államok már kevesek, legalábbis az államok többsége; mert lehet, hogy Németországnak még van ereje, de Magyarországnak, Szlovákiának, Görögországnak vagy Portugáliának már nincs gazdasági ereje annak az érdekében, hogy ezeket az országokat megvédjék ezektől a nagy cégektől.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm az Országgyűlést, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett: Kiss László, MSZP; Ikotity István, LMP; Vágó Sebestyén, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Bodó Sándor, Fidesz; Farkas Gergely, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; és Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a mai ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre a Házbizottság terjesztette elő javaslatát. Először a **napirend módosulását** érintő indítványról döntünk.

Tisztelt Ház! Papcsák Ferenc, Fidesz, képviselő úr kezdeményezte, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény, a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény, valamint

a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló T/146. számú előterjesztést sürgős eljárás keretében tárgyalja meg az Országgyűlés.

Kérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a sürgősségi javaslatot.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A sürgősségi javaslat előterjesztője kezdeményezte, hogy az előterjesztés általános vitájára a lezárásig a mai ülésnapon kerüljön sor. A kapcsolódó bizottsági bejelentések érdekében a bizottságok ma az Országgyűlés ülésének időtartama alatt is ülésezhessenek. Módosító javaslat benyújtására a mai napon az általános vita lezárásáig legyen lehetőség. A részletesvita-szakasz a törvényjavaslat általános vitájának lezárásával nyíljon meg. A részletes vita lefolytatása érdekében a tárgyaló bizottság az Országgyűlés ülésének időtartama alatt, valamint a mai ülés megnyitása előtt is ülésezhessen. A Törvényalkotási bizottság pedig az előterjesztői tájékoztatás beérkezését követően, de még a házszabály 46. § (2) bekezdésében foglalt határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró módosító javaslatokat.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A sürgős tárgyalás kezdeményezésével egyidejűleg az előterjesztők azt indítványozták, hogy a napirend az előterjesztés tárgyalásával úgy egészüljön ki, hogy az általános vitára a lezárásig a mai napon a határozathozatalokat követően kerüljön sor.

Felhívom figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kettőharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem önöket, sürgős tárgyalásba veszik-e a T/146. számú előterjesztést az általános vita időpontjának meghatározásával együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 130 igen szavazattal, 48 nem ellenében, tartózkodás nélkül az előterjesztést tárgyalásba vette.

Tisztelt Országgyűlés! Most a házbizottsági **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A képviselőcsoportok korábbi megállapodása alapján a kormány megalakulásáig interpellációk, azonnali kérdések és kérdések nem hangzanak el.

Most áttérünk az első napirendi pont tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslathoz benyújtott bizottsági**

jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. (*Zaj. - Több képviselő távozik az ülésteremből.*) Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Rogán Antal és más képviselők önálló indítványa H/132. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/132/10. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata H/132/12. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig H/132/13. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Most megadom a szót Kara Ákos képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Képviselő úr, 8 perc áll rendelkezésére. Tessék!

KARA ÁKOS, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt héten a Törvényalkotási bizottság az előterjesztést megtárgyalta, és mindenekelőtt szeretném mondani, hogy az előterjesztést támogatja, nagy többséggel támogatta.

A vita során különböző álláspontok fogalmazódtak meg, de a kormánypártok részéről világossá tettük már a vita elején, hogy azt a fajta kifogást, amelyet az ellenzék kifogásolt, azt magunk sem fogjuk egyébként támogatni. Ezért kérem a tisztelt Házat, hogy a törvény eredeti céljainak megfelelően fogadja el a Törvényalkotási bizottság által elfogadott előterjesztést.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, aki a kisebbségi véleményt ismerteti. Képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban furcsa helyzetnek lehettünk tanúi a Törvényalkotási bizottság ülésén, hiszen egyik frakció sem támogatta azt a módosító javaslatot, amit az Igazságügyi bizottság terjesztett a Törvényalkotási bizottság elé. Egyébként egy fideszes képviselő asszony javaslata volt ez eredetileg. Mégis viszonylag széles körű vita alakult ki. Ennek nem más volt az oka, mint hogy először szembesültünk azzal a bizottság ülésén, hogy az új házszabályi rendelkezéseknek nem megfelelő, azaz - egyszerűbben fogalmazva - házszabályellenes javaslatot terjesztett

a bizottságunk elé az Igazságügyi bizottság. Ezzel a jelen lévő képviselők mind egyetértettek.

Egy dolog, amire szeretném a figyelmet felhívni, amellet, hogy a magam részéről örülök annak, hogy az első ilyen eset kapcsán nem estünk bele abba a hibába, hogy mi is - mint Törvényalkotási bizottság - támogatunk egy egyébként mindenki által tudottan és elismerten házszabályellenes javaslatot, ez azonban nem jelenik meg abban az összefoglalóban, amit a Törvényalkotási bizottság most a Ház elé terjesztett. Én pedig úgy hiszem, hogy egy ilyen precedensértékű kérdésben szerencsés lett volna az, ha nemcsak a bizottsági elnök úr mondja el azt, hogy nemcsak tartalmilag nem ért egyet a javaslattal, hanem azt házszabályellenesnek is tartja, nemcsak az ellenzék mondja el ugyanezt, hanem mindez megjelenik abban az írott dokumentumban, amely az Országgyűlés plenáris ülése elé kerül.

Ezenfelül egyébként egyetértés volt a bizottságban, ahogy előttem szóló képviselőtársam is ezt elmondta. Eppen ezért, tisztelt Országgyűlés, a kisebbségi véleményt mindösszesen azért tartottam szükségesnek elmondani, hogy inspiráljam a Törvényalkotási bizottságot arra ezzel a felszólalással is, hogy legközelebb ne csak a jegyzőkönyvbe kerüljenek bele ezek az aggályok, hanem tartalmazza ezeket a fontos kérdéseket maga a jegyzőkönyv is.

Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, az előterjesztők részéről kíván-e valaki felszólalni. (*Jelzésre:*) Igen. Képviselő úr, ön é a szó, parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): (*Hangosítás nélkül:*) Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Balla képviselő úré a szó.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): (*Neve megjelenik a monitoron.*) Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon rövid leszek, lévén mind a bizottság többségi, mind a bizottság kisebbségi véleményének elmondója jelezte, hogy azzal a jelentéssel kapcsolatban, ami most a Ház előtt van, valójában vita a bizottságban egyáltalán nem alakult ki. Így, azt gondolom, hogy ennek a jelentésnek a megvédése nem lehet a feladatom, hiszen azt mindenki támogatja.

Azt a rossz gyakorlatot pedig, ami egy bizottságban egy olyan javaslat kapcsán kialakult vitáról szól, amit az elején világossá tettünk, hogy senki nem fogja támogatni, azt pedig nem gondolom, hogy ide kellene hozni a Ház elé. Úgyhogy én ezt nem is tenném. Arra kérek mindenkit, hogy támogassa azt a jelentést, amit a Törvényalkotási bizottság benyújtott.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm az előterjesztő felszólalását. Képviselő úr, tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására 9 perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP, aki írásban előre jelezte felszólalási szándékát. Képviselő úr, öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon rövid leszek. Balla frakcióigazgató úr megjegyzésével kapcsolatban azért annyit hadd jegyezzek meg, hogy Bárándy képviselőtársamnak annyiban igaza van, hogy ezt a vitát ennyiben ide a Ház elé hozta, hogy mégiscsak egy új eljárási rendszerrel van dolgunk, és jó lenne, hogyha nem lenne többé példa arra, hogy a szakbizottság - ráadásul az Igazságügyi bizottság, nem akármelyik szakbizottság - egy házszabályellenes javaslatot visz tovább a Törvényalkotási bizottság elé. Én azt gondolom, hogy Bárándy Gergelynek igaza van abban, hogy főleg akkor, amikor bejárunk egy új rendszert, illetet volna a Törvényalkotási bizottság jelentésében megemlíkezni erről a közjátékról, nem a valóban nagyon méltatlan vitáról, de arról, hogy történt egy ilyen eset, erről illetet volna a Törvényalkotási bizottság jelentésében megemlíkezni.

Egyébként pedig, ami a bizottságban érdemben történt, arról röviden annyit, hogy nagyon kreatív és alapos alternatív indokolások hangoztak el a Törvényalkotási bizottság ülésén. Én a hosszas alternatív indokok helyett egyetlen nagyon rövid indokolást ajánlanék a kormánypárti többség figyelmébe, utalva az általános vitára is, hogy valóban, akár a levezető elnök szavazati jogáról, akár a négyötödről lehetne értelmes vitát is folytatni. Hogy ez a vita miért nem akkor történt meg, amikor önök a határozati házszabályt és az országgyűlési törvényt idehozták, nem érkezett válasz.

Nos, frakcióigazgató úr, az a rövid alternatív indokolási javaslatom lenne, hogy elég lenne az összes ilyen javaslatuk mögé annyit írni, hogy sokat nyertünk, de még mindig nem eleget. Hiszen ennyi az egész előterjesztésnek a valódi indoka.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólalót nem látok. Azt kérdezem, hogy kíván-e valaki szólani. Kérem, jelezzék! *(Nem érkezik jelzés.)* Nem. Ha senki sem kíván szólani... *(Nem érkezik jelzés.)* Nem. A vitát lezárom.

Megkérdézem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e valaki válaszolni a vitában elhangzottakra. Balla képviselő úré a szó. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Frakcióvezető Úr! A helyzet az, hogy mi igyekszünk tisztességes megoldásokat választani. A vitában is elmondtam, most is elmondtam, a kétharmados felhatalmazás teljesen egyértelmű. Végig lehetne egy négyéves ciklust úgy vinni, hogy minden egyes szavazáskor ellenzéki alelnök ül a pulpituson, de ez nemcsak a kormánypárt számára tenné lehetővé azt egyébként, hogy éljen a kétharmados felhatalmazással, hanem automatikusan az ellenzéktől is elvenne egy mandátumot. Mi nem ilyen sunyi megoldásban gondolkodtunk, hanem egy világos, egyértelmű, Európa legtöbb parlamentjében egyébként alkalmazott megoldásban, hogy az elnök élhet a szavazati jogával. Ez történt, elmondtam akkor is, frakcióvezető úr egyszer majd megérti.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vitát ezzel lezártuk tekintem.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Lázár János és más képviselők önálló indítványa T/135. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/135/8. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/135/10. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatokról szóló összegző jelentése pedig T/135/11. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor.

Megadom a szót Salacz László úrnak, a bizottság előadójának.

Képviselő úr, öné a szó.

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2014. május 28-ai ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításairól szóló T/135. számú törvényjavaslatot.

Tekintettel arra, hogy a múlt héten elfogadott törvény értelmében a megváltozott miniszteri feladat- és hatáskörökkel összefüggésben a jogrendszer törvényi szintjének a felülvizsgálata is szükséges, a miniszteri feladatköri megjelölések összehangolása érdekében került a törvényjavaslat az Országgyűlés elé.

(14.10)

A bizottsághoz az Igazságügyi bizottság két módosító javaslata érkezett, amelyek kodifikációs és nyelvtani pontosításokat tartalmaznak. A módosító javaslatokat bizottságunk támogatta, melyek 22 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett bekerültek az összegző módosító javaslatba és az összegző jelentésbe is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nem.

Minthogy az előterjesztő most nem szólalt fel, tájékoztatom, hogy a vita végén rendelkezésre áll majd idő. Megkérdezem, hogy az ügyvezető kormány részéről kíván-e valaki felszólalni 10 perces időkeretben. *(Dr. Répássy Róbert nemet int.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság nem kíván előadót állítani.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásokra nincs lehetőség.

Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Képviselő úr, ön é a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A közszolgálat az a műfaj, ahol az ember úgy gondolja - úgy gondolta legalábbis eddig -, hogy kellő biztonságban, kellő jogbiztonságban van. Ha már a munka törvénykönyvén keresztül csorbították is ezt az elmúlt időszakban, a közszolgálat keretei között olybá tűnt ez, hogy nagyobb bizonyossággal bír.

Most itt, a közszolgák esetében a tartós külföldi szolgálatot végzők, amennyiben visszatérnek Magyarországra, és itt végeznek munkatevékenységet, és netalántán nem fogadják el mindazt, ami egyoldalú módosítással a kormányzat részéről megrajzolódik az irányukba, akkor gyakorlatilag azzal kell szembenézniük, hogy elveszítenek mindent; mindent, ami az ő jogaikként azt megelőzően megmutatkozott.

Na, ebben a törvénytervezetben ez az anomália az, ami szembenéz velünk. Azért nyújtottunk be módosító javaslatot, mert azt gondoljuk, hogy ez így nincs rendjén. Azt gondoljuk, hogy önöknek is el kell tudni dönteni azt, hogy egy olyan világot akarnak-e építeni, amely világban a munkavállaló végképp kiszolgáltatottá válik. Teljesen mindegy most már - úgy látom - az önök számára, hogy ez a munka törvénykönyve keretei között vagy a közszolgálati vagy egyéb, másfajta törvények keretei között fogalmazódik meg. Az sem jó, ha a munka törvénykönyve

keretei között meg az sem, ha más törvények keretei között, de eddig csak parciálisan - az egyik felületét -, most már globálisan kezdik a munkavállalókra nézve azoknak a terhelő intézkedéseknek a sokaságát meghozni, amelyek a meglévő jogosítványok elvesztésével párosulnak.

Ha nagyon egyszerűen le akarom fordítani ezt a történetet, akkor arról szól a dolog, hogy ha valaki, aki tartósan külszolgálatot végez, és visszatér, és nem az eredeti munkakörében kerül elhelyezésre, hanem kínálnak neki bármi mást - bármi mást! -, olyat, ami adott esetben akár lehet megalázó is a képesítéséhez és sok minden egyéb máshoz illesztetten, és ezt ő nem fogadja el, akkor azzal kell szembenéznie, hogy a felmentéshez kapcsolódó dolgokat mind-mind elveszíti, és olybá tűnik, mintha lemondással szűnne meg a jogviszonya.

Magyarul, semmi olyan jogosítványt, amit addig érvényesíthetett volna, nem tud érvényesíteni. A felmentési időre járó illetmény vagy épp a végkielégítés, de még a bírósági jogorvoslati lehetőségek tekintetében is csorbát szenved, noha én azt gondolom, hogy ez abszurd. Tehát ez az, ami gyakorlatilag elfogadhatatlan és megengedhetetlen. El kellene végre dönteni önöknek, hogy fontos-e az önök számára az, hogy a munkavállaló tényleges, valós, fogható, garanciákkal a kezében és biztonságban tudjon létezni.

Tudják, amit önök rugalmasságnak, gumiszabályoknak neveznek, az nem rugalmasságként, hanem kiszolgáltatottságként köszön vissza. Kiszolgáltatottságként köszönt vissza, mint említettem, a munka törvénykönyve keretei között is, mindegy, hogy miről beszélünk, akár pénzről, akár éjszakai vagy délutáni pótlékok juttatásának csökkentéséről, megszüntetéséről, akár más egyéb dolgokról, kollektív szerződés kötésének lehetőségéről, az állami többségű cégek tekintetében nem lehetett eltérni pozitívabban, mint ahogy maga az alaptörvény, a munka törvénykönyve ezt megfogalmazta. No, hát valami hasonlót csinálnak ezekben az esetekben is.

Szó-szó, mindössze annyit szeretnék mondani, hogy ez így, az én számomra, a mi számunkra, a Magyar Szocialista Párt számára elfogadhatatlan, de nem a mi számunkra elfogadhatatlan, hanem azon emberek számára is, akiket ez a döntés meg a korábbi döntések személyesen érintenek.

Úgyhogy jó szívvel azt javaslom önöknek, hogy mérlegeljék azt a módosító javaslatot, amit benyújtottunk, egyszerűen annak érdekében, hogy az elkövetkezendő időszakban ne olyan intézkedések sokaságát foganatosítsák, amelyek a munkavállalók teljes szintű kiszolgáltatottságával párosulnak.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalási

lehetőséggel. *(Senki sem jelentkezik.)* A monitoron nem látok jelzést. Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdem, hogy az előterjesztők részéről kíván-e válaszolni valaki. *(Dr. Répássy Róbert nemet int.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendnek megfelelően a határozathozatali eljárásra legkorábban a 15 óra 30 perckor kezdődő szavazások sorában kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztés **tárgysorozatba-vételi kérelmének** tárgyalása következik. A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvénynek a képviselői mentelmi jog megszüntetésére irányuló módosítását kezdeményező T/10. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, ötperces időkeretben. Képviselő úr, ön a szó 5 percben. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik Magyarországi Mozgalom mindig is szükségesnek tartotta a politikusbűnözés elleni küzdelmet, és ahogy a cigánybűnözés szó sem azt jelenti, hogy minden cigány bűnöző, úgy a politikusbűnözés szó sem azt jelenti, hogy minden politikus bűnöző volna, de vannak olyan tipikus bűnelkövetési formák, amelyek a politikusokra jellemzőek és speciális megoldásokat, például dupla büntetést érdemelnek - hogy csak az egyik általános programpontunkat említsem ezzel kapcsolatban.

A politikusbűnözésnek azonban vannak törvényesített formái is. Elsőként ezekkel kell leszámolni. A Jobbik az alakuló ülés napján benyújtott egy törvénycsomagot a politikusbűnözés visszaszorítása érdekében, amelyben néhány fontos javaslatunkat foglalmaztuk meg.

Vona Gábor frakcióvezető úrral közösen benyújtottuk többek közt a mentelmi jog megszüntetésére irányuló országgyűlési törvénymódosításunkat is, amit sajnos az Igazságügyi bizottság lesöpört, tulajdonképpen olvasatlanul, megvitatatlanul. Nem kaptunk választ a mai napig arra, hogy miért van szükségük a kormánypártoknak erre az idejétmúlt intézményre, a mentelmi jogra, hogy akár köztörvényes bűncselekményekkel bújjanak a mentelmi joguk mögé.

Hiszen a mentelmi jog nemcsak az elítéléstől védi a politikusbűnözőket, de sajnos a nyomozást is gátolja. Nyomozni sem lehet olyan, mentelmi joggal rendelkező, mondjuk, országgyűlési képviselő esetében, aki él ezzel a mentelmi jogával. Sajnos láthatjuk, hogy a mentelmi jogról bizonyos esetekben, a legsúlyosabb esetekben még lemondani sem lehet, hiszen

hiába próbálunk mi jó példával élen járni, sajnos bonyolítja az esetet, hogy a mentelmi jog legtöbbször az Országgyűlés asztalára kerül.

Mi szeretnénk tehermentesíteni az Országgyűlést: ne arról vitázzon itt sokszor éjszakákba nyúlóan, hogy mely politikusnak kíván politikai védelmet, mentelmi jogot biztosítani, mert mi komolyan gondoljuk, hogy a törvények előtt mindenki egyenlő. Nem ezzel kellene hogy foglalkozzon az Országgyűlés rendszeresen. Van rengeteg akut, komoly társadalmi probléma, nem kéne ezektől elvonni az Országgyűlés erőforrásait, ezért arra kérjük önöket, hogy rendezzük ezt a kérdést egyszer s mindenkorra. A mentelmi jogot el kell törölni!

El kell törölni azért is, amiről Zuschlag János beszélt, hogy az MSZP nála magasabb rangú vezetői azért nem követték őt a börtönbe, sőt, azért nem kerülhettek feltárássra sem ezek a bűncselekmények, mert a mentelmi jog a nyomozást is akadályozta, nyomozni sem lehet mentelmi joggal rendelkező képviselőtársai esetében. Mi ezért szeretnénk a mentelmi jogot eltörölni.

(14.20)

Önök rendszeresen méricskélnek politikai vagy emberi szimpátia alapján, talán valamiféle alkukat is kötnek. Nem véletlen, hogy míg ha jobbikos képviselő mentelmi jogáról van szó, akkor két hét alatt felfüggeszti azt az Országgyűlés - nagyon helyesen, ezt kérjük is, akármilyen koncepciók eljárásról van szó -, azonban ha mondjuk, Gyurcsány Ferenc mentelmi jogáról van szó, akkor azt láthatjuk, hogy az ügyesség április hónapban kérte Gyurcsány Ferenc mentelmi jogának felfüggesztését, és önök áprilistól szeptemberig húzták ezt a pofonegyszerű ügyet. Azért mondom, hogy pofonegyszerű, mert nem az volt a kérdés, hogy abban az ügyben Gyurcsány Ferenc megfogható, bűnös-e. Az volt a kérdés, hogy az Országgyűlés fideszes kormánypárti többsége akar-e politikai védelmet, tehát mentelmi jogot biztosítani Gyurcsány Ferencnek. Ezt a pofonegyszerű ügyet önök áprilistól szeptemberig húzták, hátráltatták a nyomozást.

Én azt kérem, hogy ne hátráltassuk a mentelmi jog fenntartásával a nyomozást. Vegyük komolyan azt, amit önök Alaptörvényben szavak szintjén olyan szépen megfogalmaznak a XV. cikk (1) bekezdésében, miszerint „a törvény előtt mindenki egyenlő”. Csak aztán kiderül, hogy vannak egyenlőbbek, akiknek jár a képviselői felelőtlenség intézménye úgy mond. Ennek kellene véget vetni, hogy ne bújhassanak akár köztörvényes bűncselekményekkel a mentelmi joguk mögé az országgyűlési képviselők.

Ahogy a politikusi álláshalmazás, mint a politikusbűnözés egy másik törvényesített formája esetében is, úgy most is nemcsak jó példával járunk elől, de benyújtjuk ezeket a javaslatokat, akár annak tuda-

tában, hogy lehet, hogy ezt önök ma ismételten le fogják söpörni, mint ahogy tették ezt az álláshalmozás tiltására vonatkozó jobbikos javaslattal, az előző ciklus első időszakában többször lesöpörték azt a javaslatot is, de végül a társadalmi nyomás, a Jobbik által is gerjesztett társadalmi nyomás hatására önök meghátráltak, és idéntől a Jobbik sikere az, hogy a politikusi álláshalmozás mint a politikusbűnözés egy törvényesített formája, befejeződik, a legáltalánosabb formája is. Persze teremtettek önök újabb kiskapukat, de alapvetően, mondjuk, önkormányzati képviselő vagy polgármester, megyei közgyűlési képviselő nem lehet az, aki egyben országgyűlési képviselő, nem vehet fel két helyről törvényesen főállású fizetést - bár ezt inkább lopásnak nevezném -, hiszen nyilvánvalóan két főállást nem képes tisztességgel ellátni a politikus. Azt gondolom, hogy a politikai élet megtisztításával kellene kezdeni azt a sokat emlegetett rendteremtést.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szó Vejkey Imre képviselő úré, Kereszténydemokrata Néppárt. Két perc áll rendelkezésére, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Mint a Mentelmi bizottság elnöke, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen felszólalásban rendelkezésemre álló két percben lehetetlen vállalkozás lenne a mentelmi jog teljes történelmi fejlődését és a jogintézmény fenntartásának szükségességét bemutatnom, melynek eltörlésére a Jobbik, ha úgy tetszik, felelt.

Röviden azonban a következőkre hívom fel a tisztelt Ház figyelmét. Magyarországon a középkorra nyúlik vissza a mentelmi jog története, amelyet mi sem bizonyít eklatánsabban, mint az, hogy a Werbőczy-féle Tripartitum szerint a rendi országgyűlés követői már mentelmi jogi védelemben részesültek. A kommunista időkben a mentelmi jog formailag és tartalmilag is kiüresedett, a mentelmi jog valóságos tartalmát a rendszerváltoztatás után kapott ismételten a demokratikus jogállami berendezkedés megteremtésével. A mentelmi jog valójában két fogalmi elemből áll, egyrészt a felelősségmentességből, másrészt a sérthetlenségből, amelyek együttesen biztosítják a világ valamennyi demokratikusan működő országában a képviselői függetlenséget és szabadságot.

Egyetértve a képviselői szólásszabadság korlátaival, a büntető törvénykönyvnek az alábbi törvényi tényállási elemei tekintetében állnak fenn ezek a korlátok: közösség elleni izgatás, nemzeti jelkép megsértése, nemzetiszocialista és kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadása, visszaélés szigorúan titkos és titkos minősítésű adattal, visszaélés bizalmas minősítésű adattal, visszaélés korlátozott terjesztésű minősített adattal.

A fenti tények ismeretében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy továbbra is tartsák fontosnak a parlamentben kialakult azon szakadatlan gyakorlatot, miszerint a tisztelt Ház magánvádas ügyekben nem függeszti fel az adott képviselő mentelmi jogát, ellenben közvádas ügyben igen.

Végül engedjenek meg egy megjegyzést, nevezetesen azt, miszerint az utóbbi időkben a mentelmi ügyekkel kapcsolatban éppen az előterjesztő párt frakciója, vagyis a Jobbik adta a legtöbb munkát a Mentelmi bizottság részére.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelettel kérem a képviselőket, hogy a másik munkája iránti tiszteletből is tartsák be az időkeretet.

Schiffer András képviselő úré a szó, LMP. Két perc áll rendelkezésére, képviselő úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mentelmi jog szigorítása igen, a mentelmi jog eltörlése viszont egész egyszerűen demagógia. Nem szeretnék egészen a rómaiakig visszanyúlni, hogy már a néptribunusi intézményt védte egy hasonló jogintézmény. 1397-ben az angol alsóházban egy Thomas Haxey nevű képviselő II. Richárd király botrányos pénzügyi politikáját bírálta, majd egy felségárulási pert akasztottak a nyakába. Ha nincsen mentelmi jog, akkor, ha mondjuk, Novák Előd Matolcsy György botrányos politikáját bírálja vagy Orbán Viktorét, nagyon könnyen egy felségárulási pernek lehet az áldozata. *(Derűtség a Jobbik soraiból.)*

Ezt követően a Bill of Rightsban 1689-ben öltött először testet a mentelmi jog. Említhetnénk Franciaországot, 1789-90-et, de talán sokkal fontosabb a magyar alkotmányosság szempontjából, ha utalunk a Werbőczy Hármaskönyvre, ahol a rendi országgyűlés követőit is már védelemben részesítették. Ez volt a *salvus conductus* intézménye. Tehát a történelmi alkotmány ezt követően is ismerte ezt az intézményt, az 1723. évi 10. törvénycikk vagy II. Lipót alatt az 1790-es védelem a képviselői szólásszabadságra és az 1867. évi 12. törvénycikk, amely szintén elismerte a képviselők immunitását.

Itt nem arról van szó, hogy egy képviselő bűnözhesen. Arról van szó, hogy a képviselő a képviselői minőségében tett politikai nyilatkozataiért védelemben részesüljön. Az LMP-nek nem csak a politikája volt következetes abban az elmúlt négy évben, hogy polgármesteri, miniszterelnöki minőségében tett megjegyzéseiért vagy cselekedeteiért senki ne részesülhessen védelemben. Mi egy törvénymódosítást is a Ház elé terjesztettünk, hogy azért, mert valaki polgármesterként valamilyen perpatvarba keveredik vagy miniszterelnökként mutyizik, azért ne illesse meg a mentelmi jog, de ha képviselői minőség-

gében akár csak egy jobbikos képviselő politikai véleményét nyilvánít, az immunitás megilleti.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiss László képviselő úré a szó, MSZP. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a valódi dolgokról beszéljünk. A való dolog pedig az, hogy a magyar politika az utóbbi években valóban sosem látott mélységekbe süllyedt *(Dr. Répássy Róbert: Így van! Ez teljesen igaz!)*, elég, ha csak az előbbi évek rasszista, antiszemita vagy nőgyűlölő parlamenti felszólalásaira vagy az utóbbi hónapok eseményeire, KáGéBélára és társaira gondolunk.

A magyar emberek joggal várják el, hogy a parlament válaszoljon erre a helyzetre. A Jobbik javaslata azonban nem válasz erre. A mentelmi jog célja, hogy a törvényhozó testület függetlenségét megőrizze. Ez a jog az, ami lehetővé teszi például azt, hogy a szocialista képviselők a Közgép valódi helyzetét firtassák a parlamentben, de ez az a jog, amiről Schiffer képviselőtársam is beszélt akkor, amikor arról beszélt, hogy ezzel lehet élni minden képviselőnek akkor, amikor az igazságot, a valóságot szeretné kideríteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Felhívnom a figyelmet arra, hogy nem a mentelmi jogot kell megszüntetni, hanem az MSZP benyújtott határozati javaslata alapján egy ügydöntő jogkörrel állandó bizottságot kell létrehozni, amely hatékonyan fel tud lépni bármelyik országgyűlési képviselő által elkövetett méltatlan politikai magatartással szemben. Ha csak erre a néhány másodpercre, 1 perc 20 másodpercre gondolunk, amelyet ez a felszólalás ért most, akkor láthattuk, hogy mindegyik képviselőcsoportnak, így a Jobbik-képviselőcsoportnak is van mit tennie a magyar parlament kultúrájának és méltóságának megőrzése terén. Azt hiszem, nagyon sokat tehetünk akkor, ha magunkra nézve kötelezőnek tartjuk azokat a szabályokat, amelyeknek ennek a nemzetnek a szolgálatában minden politikusra vonatkozniuk kellene akkor, ha magunkat korlátozzuk, akkor, amikor egyébként bennünk lévő gerjedelmeink alapján megszólalunk.

Az MSZP nem támogatja a javaslat napirendre vételét, mert van jobb javaslata. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Bana Tibor képviselő úr, Jobbik. Két perc áll rendelkezésre, képviselő úr. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Két szemponttal szeretném kiegészíteni a Novák Előd frakciótársam által elmondott érveket. Az egyik az, hogy választókerüle-

temben, Vas megye 3. számú, Körmend központú körzetében 120 lakossági fórumot tartottam, egyértelműen komoly igény mutatkozott abban az irányban, hogy vizsgáljuk felül a mentelmi jog kérdését.

(14.30)

Önök a mai napon is hivatkoztak - meglehetősen álságos módon - a választói akarat fontosságára a fővárosi önkormányzati rendszer átszervezésével összefüggésben, jó lenne, ha ebben az esetben is ezt a szempontot a szemük előtt tartanák.

A másik kérdés, ami nagyon gyakran fel szokott merülni a mentelmi jog ügyében, az az, hogy adott esetben ennek megszüntetése a képviselők munkájának ellehetetlenítését jelenthetné. Én úgy hiszem, hogy ez az indok egyáltalán nem elég erős ahhoz, hogy legalább magát a vitát megkezdjük ebben a kérdésben.

Nagyon örülök annak, hogy volt olyan frakció, amelyik azt mondta, hogy a szigorítás irányába mindenképpen lépni kellene. Az előttem szóló Kiss László szocialista képviselőtársam pedig utalt arra, hogy az elmúlt évek során meglehetősen komoly mélységekbe süllyedt a magyar politika. Az MSZP frakciójának tagjaként nyilván kellő tudással van felvértezve ezzel kapcsolatban, úgyhogy ezekről a mondatokról ilyen szempontból nem is szeretnék nyilatkozni.

Azt hiszem, hogy mindenképpen itt lenne az ideje, hogy legalább az egyeztetések megkezdődjenek ennek az előjognak az eltörlése vonatkozásában, legalább ennek szűkítése merülhessen fel érdemben, bár a mi álláspontunk továbbra is határozott, mi ennek teljes megszüntetését szeretnénk elérni. És mivel önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, nagyon sokszor hivatkoznak az önök mögött álló társadalmi támogatottságra, ezért üdvözlendő lenne, ha ebben az esetben is ezt a szempontot figyelembe vennék és a tárgysorozatba-vételt támogatnák.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nem jelentkezik senki.)* Nem. Ebben az esetben megkérdezem Novák Előd képviselő urat, kíván-e kétperces időkeretben válaszolni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Képviselő úr, ön é a szó.

Két perce van, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Az MSZP maszatolása nem meglepő, hiszen kellően érdekeltek abban, hogy fenntartsák a mentelmi jog intézményét, ahogy azt már Zuschlag János is elmondta. Az, hogy hozzunk létre valamiféle bizottságot, ahol majd lehet erről a kérdésről beszélgetni, a helyzetet fenntartani, az semmiképp sem meglepő az MSZP részéről. Ez a maszatolás vezetett oda, ahol most vannak, tisztelt MSZP-s képviselőtársak.

Schiffer Andrásnak azt tudom mondani, hogy korántsem demagógia a mentelmi jog eltörlése, hiszen az azt jelentené, hogy ez tulajdonképpen megvalósíthatatlan, szinte utópia. Szó sincs erről. Mi ezt rögvest, a kormányra kerülésünk első napján megvalósítanánk, a mentelmi jog eltörlését. Azt gondolom, hogy anélkül is, mentelmi jog nélkül is kitűnően lehet végezni képviselői munkát, amint azt bizonyítják a jobbikos képviselőtársaim is, hiszen mi mentelmi jog nélkül is több törvényjavaslatot és több határozati javaslatot nyújtottunk be, mint az összes többi ellenzéki párt - vagy már nem tudom, kétfelé, háromfelé szakadtak -, azt mondom, több törvényjavaslatot nyújtottunk be és több határozati javaslatot, mint az összes többi ellenzéki képviselő együttevén, hogy csak egy száraz statisztikai tényt mondjak, és ne annak a szubjektív megítélésébe menjek bele. Tehát azt mondhatom, hogy mentelmi jog nélkül is kitűnően tudjuk végezni a munkánkat.

Vejkey Imrének, a Mentelmi bizottság elnökének, bár éreztem némi elfogultságot, már csak posztjából adódóan is, azért nem kellene féljen, hogy itt elnöki tisztség nélkül maradna, lehetne más feladatot is találnia itt az Országgyűlésben. De ha mondjuk, a KDNP álláspontját mondta el vagy ezáltal a kormánypártokét - bár a legnagyobb felelős, a Fidesz sajnos itt hallgatott -, akkor azt tudom mondani, hogy igaza van abban, hogy a középkorra nyúlik vissza a mentelmi jog története. Ezért is szeretnénk megszüntetni, hiszen ez egy feudális intézmény, valamiféle előjogokat biztosít a politikusoknak; ez elfogadhatatlan.

Az pedig, hogy a legtöbb ügyet a Jobbik generálta, kérem szépen, a radikalizmusunk azt jelenti, hogy mi nem menekülünk el páncélozott, százezeres páncélautóban, ahogy tette azt Orbán Viktor 2006. október 23-án. Engem is előállítottak, összesen öt különböző ügyben állapította meg bíróság jogerősen (Az elnök csenget.), hogy jogszerűtlenül állítottak elő, és amikor ebben az ügyben például ávósnaq mertem nevezni Kalmár Tamás rendőrtisztet, akit később a Vizoviczki-ügyben előállítottak (Az elnök csenget.), abban az ügyben végül a mentelmi jogom felfüggesztésére került sor becsületsértés miatt. Ilyen ügyek valóban vannak...

ELNÖK: Kérem, képviselő úr, hogy fejezze be.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...de válladjuk is a mentelmi jogunk felfüggesztését. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A döntéshozatalra a mai szavazások végén kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 34 perc van, az elfogadott napirend szerint azonban a határozathozatali eljárások legkorábban 15 óra 30 perckor kezdődnek, ez azt jelenti, hogy addig az időpontig most szünetet rendelék el. 15 óra 30 percig szünet.

Köszönöm szépen.

(Szünet: 14.34 - 15.34)

Elnök: dr. Hiller István

Jegyzők: Mirkóczki Ádám és dr. Szűcs Lajos

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Kérem, foglalják el a helyüket. (Néhány másodperc szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. Kérem, hogy foglalják el a helyüket. Most határozathozatalok következnek. Kérem a frakcióvezetőket, hogy biztosítsák a szükséges határozatképességet.

Tisztelt Országgyűlés! Jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben. Kérem, most nyomják meg valamelyik szavazógombot. (Megtörténik.) Megállapítom, hogy az Országgyűlés határozatképes.

Kérem azokat a képviselőket, akik észlelték, hogy szavazógépük nem működik, jelezzék.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat összegző módosító javaslatáról való döntés és a zárószavazás. Rogán Antal képviselő úr és más képviselők önálló indítványa H/132. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata H/132/12. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatról szóló összegző jelentése pedig H/132/13. számon a honlapon elérhető. A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javaslatot, amelyet H/132/16. számon a honlapon szintén megismerhetnek.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Most határozathozatalok következnek.

Felhívom figyelmüket, hogy a határozati javaslat elfogadásához, valamint egyes módosító javaslatok fenntartásához az Alaptörvény rendelkezései alapján a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP és a Jobbik képviselőcsoportja indítványozta egyes, az összegző módosító javaslatban nem szereplő módosító javaslatok fenntartását. Ezek a kezdeményezések H/132/14. és 15. számon a hálózaton elérhetőek. Először ezekről határozunk.

Tisztelt Ház! A H/132/5. számú módosító javaslatban Tóbiás József és Bárándy Gergely képviselő urak a határozati javaslat 1. és 14. §-ának elhagyását javasolják. Az indítvány magában foglalja a H/132/7. számú módosító javaslatot, amely szintén a 14. § elhagyását kezdeményezi. A fenntartáshoz - az elhagyási szándékra figyelemmel - egyszerű többség is elegendő.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a H/132/5. számú módosító javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a Jobbik kérése alapján a H/132/7. számú módosító javaslat fenntartásáról döntünk, amelyet Apáti István és Staudt Gábor képviselő úr terjesztett elő. A fenntartáshoz - az elhagyási szándékra figyelemmel - egyszerű többség is elegendő.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján a H/132/7. számú módosító javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 22 igen szavazattal, 132 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A H/132/4. számú módosító javaslatban Tóbiás József és Bárándy Gergely képviselő urak a 9. § elhagyását javasolják. A javaslat fenntartásához - az elhagyásra figyelemmel - egyszerű többség is elegendő. Az indítvány fenntartása kizárja a H/132/6. számú javaslatot.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján a H/132/4. számú módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 52 igen szavazattal, 128 nem ellenében, tartózkodás nélkül a módosító javaslatot nem tartotta fenn.

A H/132/6. számú módosító javaslatban Apáti István és Staudt Gábor terjesztenek elő módosítást a 9. §-ra. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján ezt a módosító javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 23 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn a módosító javaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés egyik módosító javaslatot sem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/132/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 128 igen szavazattal, 23 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett az összegző módosító javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a határozati javaslatot a H/132/16. számú egységes javaslat szövege szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 128 igen szavazattal, 53 nem ellenében, tartózkodás nélkül a határozati javaslatot elfogadta.

(15.40)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a Magyarország minisztériumainak felsorolásáról szóló törvénnyel összefüggő módosításáról szóló törvényja-**

vaslat összegző módosító javaslatáról való döntés és a zárószavazás. Lázár János képviselő úr és más képviselők önálló indítványa T/135. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/135/10. számon, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatról szóló összegző jelentése pedig T/135/11. számon a honlapon elérhető.

A Törvényalkotási bizottság elnöke benyújtotta az egységes javaslatot, amelyet T/135/14. számon a honlapon szintén megismerhetnek.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és képviselő! Urak! Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP és a Jobbik képviselőcsoportja indítványozta egyes, az összegző módosító javaslatban nem szereplő módosító javaslatok fenntartását. Ezek a kezdeményezések T/135/12. és 13. számon a hálózaton elérhetők. Először ezekről határozunk.

Tisztelt Országgyűlés! A T/135/4. számú módosító javaslatban Tóbiás József képviselő úr és mások az 55. §-ban a közszolgálati tisztviselői törvény 54/A. §-a (3) és (4) bekezdésének, valamint 54/B. §-ának elhagyását kezdeményezik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e az MSZP kérése alapján ezt a módosító javaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 53 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a módosító javaslatot nem tartotta fenn.

A T/135/5. számú módosító javaslatban Staudt Gábor képviselő úr az 59. §-ban a törvény 224. § (4) bekezdését módosítja. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a Jobbik kérése alapján ezt a módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 45 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett a módosító javaslatot nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés egyik módosító javaslatot sem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/135/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 128 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 47 tartózkodás mellett a módosító javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. A törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezéseinek értelmében a 22. és 23. §-ok elfogadásához minősített többségű határozathozatalra van szükség. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényjavaslat minősített többséget igénylő részét a T/135/14. számú egységes javaslat szövege szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslat minősített többséget igénylő részét 128 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részét a T/135/14. számú egységes javaslat szövege szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részét 128 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országgyűlés jegyzőjének megválasztása**. Pócs János jegyző úr a mai napon lemondott jegyzői megbízatásáról. Engedjék meg, hogy a jegyző úrnak, Pócs János képviselő úrnak megköszönjem eddigi munkáját.

Az alakuló ülést előkészítő ötpárti tárgyalásokon megállapodás született abban, hogy e jegyzői hely betöltésére a Fidesz képviselőcsoportja tesz javaslatot. Rogán Antal frakcióvezető úr kezdeményezésére a házelnök úr S/150. számú indítványában azt javasolta, hogy az Országgyűlés Tiba István urat válassza meg országgyűlési jegyzőnek. Az indítványhoz módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a tisztségviselőről az Országgyűlés személyenként, vita nélkül határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy megválasztja-e Tiba Istvánt az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 180 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül Tiba István urat jegyzőnek megválasztotta. *(Taps.)*

Az Országgyűlés új tisztségviselőjének megválasztásához gratulálok, tisztelt képviselő úr, tisztelt jegyző úr, munkájához én is sok sikert kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági tisztségviselők és tagok** személyére vonatkozó változásokról döntünk. A házelnök a Fidesz képviselőcsoportja indítványára S/151. számon terjesztette elő személyi javaslatát.

Kérem Szűcs Lajos jegyzőt, ismertesse a házelnöki indítványt. Jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés elnöke azt javasolja, hogy a Törvényalkotási bizottságban Vécsey László alelnök helyére Balla Györgyöt, Szabó Zsolt alelnök helyére Tuzson Bencét, és Manninger Jenő alelnök helyére Horváth Lászlót bizottsági alelnököknek; Balla György helyére Vécsey Lászlót, Tuzson Bence helyére Szabó Zsoltot bizottsági tagnak, valamint új bizottsági tagként Jakab Istvánt;

a Költségvetési bizottságban László Tamás alelnök helyére Szűcs Lajost bizottsági alelnököknek, Szűcs Lajos helyére László Tamást bizottsági tagnak;

a Külügyi bizottságban június 7-ei hatállyal Balla Mihály bizottsági elnök helyére Németh Zsolt Attilát

bizottsági elnöknek, Zsigó Róbert Vilmos alelnök helyére Balla Mihályt bizottsági alelnököknek, Hörschik Richárd helyére Zsigó Róbert Vilmost bizottsági tagnak;

a Mezőgazdasági bizottságban Györffy Balázs helyére Font Sándort bizottsági elnöknek, Font Sándor helyére Györffy Balázst bizottsági tagnak;

a Fenntartható fejlődés bizottságában Becsó Zsolt alelnök helyére Bencsik Jánost bizottsági alelnököknek, Bartos Mónika Éva helyére bizottsági tagnak Manninger Jenőt, valamint új bizottsági tagként Dankó Bélát;

a Gazdasági bizottságban Mengyi Roland alelnök helyére Bánki Eriket, Vantara Gyula alelnök helyére L. Simon Lászlót bizottsági alelnököknek, Bánki Erik helyett Mengyi Rolandot, L. Simon László helyett pedig Vantara Gyulát bizottsági tagnak;

az Igazságügyi bizottságban június 7-ei hatállyal Dankó Béla alelnök helyére Czunyiné dr. Bertalan Juditot, Demeter Zoltán alelnök helyére Kovács Zoltánt bizottsági alelnököknek, Czunyiné dr. Bertalan Judit helyére Budai Gyulát, Kovács Zoltán helyett Demeter Zoltánt bizottsági tagnak;

a Kulturális bizottságban Törő Gábor alelnök helyére Kucsák Lászlót bizottsági alelnököknek, Kucsák László helyett Törő Gábort bizottsági tagnak;

a Vállalkozásfejlesztési bizottságban június 7-ei hatállyal Bányai Gábor Elemér alelnök helyére Kara Ákost, Gelencsér Attila alelnök helyére Szatmáry Kristófot bizottsági alelnököknek, Tuzson Bence helyett Gelencsér Attilát, valamint Kara Ákos helyett Bányai Gábor Elemért bizottsági tagnak válassza meg az Országgyűlés.

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A javaslatról egy döntéssel, vita nélkül határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az S/151. számú házelnöki indítványt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Döntésük értelmében az Országgyűlés 177 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a személyi javaslatot elfogadta.

Engedjék meg, hogy a megválasztott bizottsági tisztségviselőknek és tagoknak gratuláljak, munkájukhoz sok sikert kívánjak.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztés **tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy a Jobbik képviselőcsoportjának kérelme alapján az Országgyűlés már lefolytatta az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvénynek a képviselői mentelmi jog megszüntetésére irányuló módosítását kezdeményező T/10. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételének vitáját. Most a szavazás következik.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Vona Gábor és Novák Előd képviselő urak T/10. számon előterjesztett törvényjavaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés 19 igen szavazattal, 158 nem ellenében, tartózkodás nélkül a törvényjavaslatot nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk.

Bejelentem, hogy Mesterházy Attila úr ma délután arról tájékoztatta az Országgyűlés elnökét, hogy **frakcióvezetői megbízatásáról lemondott.** Frakcióvezető úrnak ezúton is köszönjük a munkáját. Az új frakcióvezető megválasztásáig Tóbiás József frakcióvezető-helyettes úr látja el az MSZP-frakció irányítását. A frakcióvezető-helyettes úrnak munkájához jó egészséget és sok sikert kívánok. *(Szórványos taps.)*

Most két perc technikai szünetet rendelék el, ezt követően általános vitával folytatjuk a munkánkat. Köszönöm szépen.

(Rövid szünet.)

A jegyzői székeket Möring József Attila és Schmuck Erzsébet foglalja el.)

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Legyenek szívesek, foglalják el a helyüket. Folytatjuk a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Rogán Antal képviselő úr, Fidesz, és más képviselők önálló indítványa T/146. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Emlékeztetem önöket, hogy a napirend elfogadása előtt az Országgyűlés a sürgős tárgyalásba vételről döntött. *(Zaj.)*

Tisztelt Képviselők! Akiknek halaszthatatlan megbeszéltnivalójuk van egymással, azok ezt kint a folyosón tegyék meg, mert zavarják a munkát.

Tájékoztatom önöket, hogy házelnök úr az előterjesztés részletes vitájának lefolytatására az Igazságügyi bizottságot jelölte ki.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, a napirendi pont előadójának. Képviselő úr, maximum 30 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Valószínűleg nem fogom kihasználni mind a 30 percet.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az önkormányzati választási rendszer átalakítását célzó törvényjavaslattal kapcsolatban nemcsak mint az Országgyűlés képviselője, hanem mint Csepel polgármestere és a jelenlegi Fővárosi Közgyűlés tagja is hozzászóljak.

Magyarország fővárosa az Alaptörvény rendelkezése értelmében Budapest. Fővárosunk kiemelt gazdasági, kulturális, politikai és társadalmi jelentőséggel bír az ország életében. Budapest kerületekből áll, így az önkormányzati rendszere kétszintű. Az 1990 és 2010 közötti Demszky-korszak és a liberális-szocialista paktumokon alapuló hatalomgyakorlás egyértelműen megmutatta, mekkora károkat szenvedtek el a budapestiek a pártalapon megválasztott közgyűlés rossz működési szisztémája miatt.

Bár az elmúlt négy évben sokat sikerült javítani a kerületek és a főváros kapcsolatán, s ennek egyértelmű nyertesei a fővárosi polgárok voltak, mégis vannak rendszerszintű, megoldásra váró problémák. Jelenleg a fővárosi önkormányzati rendszer két szintje még mindig élesen szétválik egymástól, ami indokolatlan költségeket és rossz működési gyakorlatot, sok problémát eredményez a mindennapokban. Így törvényjavaslatunk legfontosabb eleme a Fővárosi Közgyűlés összetételének átalakítása, a fővárosi kerületek polgármestereinek közgyűlésbe integrálása, ami mindenneke előtt demokratikusabbá, egyszerűbbé, hatékonyabbá és olcsóbbá teszi a főváros irányítását.

Jobbító szándékaink szerint már az őszi önkormányzati választásokra az új szabályok vonatkoznának. A budapesti átalakítás lényege, hogy a Fővárosi Közgyűlés tagja a jövőben a főpolgármester mellett a 23 kerületi polgármester és 9, kompenzációs listáról bekerült képviselő lesz. Jelenleg a fővárosi listákat az egyes jelölő szervezetek állítják össze, amelybe a választópolgároknak semmilyen beleszólása sincs, ráadásul olyan jelöltek is felkerülhetnek a listára, akik személyesen és közvetlenül semmilyen formában sem mérettették meg magukat a választópolgárok előtt.

A Fővárosi Közgyűlés tagjai javaslatunk szerint mostantól kétféleképpen szerezhetnek majd mandátumot. A Fővárosi Közgyűlésnek tagja lesz minden fővárosi kerületi polgármester, akiket a választópolgárok közvetlenül választanak, csakúgy, mint a szintén közvetlenül választott főpolgármester is, emellett pedig további kilenc képviselő szerezhet mandátumot a fővárosi kompenzációs listáról.

(16.00)

A kompenzációs listára a főpolgármester-jelöltek és polgármesterjelöltek kerülhetnek föl, mégpedig azoké a szervezeteké, amelyek legalább 12 kerületben polgármesterjelöltet tudtak állítani. Így tehát a listára azoknak a polgármesterjelölteknek a

szavazatai mennek, akik nem nyertek mandátumot. A főpolgármester-választás továbbra is közvetlen lesz. Ezzel a módosítással demokratikusabbá válik a rendszer, mert a Fővárosi Közgyűlés nem pártdelegáltakból fog állni, hanem olyanokból, akikről a budapesti választók valamilyen formában közvetlenül már döntöttek. Mindezzel egyébként az önkormányzati választási rendszer egységesítéséről is szó van, hiszen így Budapesten is, csakúgy, mint az ország többi területén, olyan testület alakul, amelynek képviselőjelöltjeire személy szerint lehet szavazni. *(Dúró Dóra: Orbán Viktorra.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy az elején már említettem, az új rendszerrel nemcsak demokratikusabb és egységesebb, hanem egyszerűbb, hatékonyabb és jóval olcsóbb is lesz a Fővárosi Közgyűlés az őszi önkormányzati választás után. Egyszerűbb lesz a választás, mert az embereknek az előző választáson kialakult négy szavazólap helyett a fővárosban is csak három szavazólapot kell kitölteniük, hasonlóan, mint hazánk más településein ezt teszik az emberek. A tervezett új rendszer hatékonyabb is a réginél, mert a kétszintű Fővárosi Önkormányzatban a két szint többé nem válik el egymástól, hanem a Fővárosi Közgyűlés lesz a terepe a kerületi és a fővárosi érdekek összehangolásának. Azzal, hogy a Fővárosi Közgyűlésbe integrálódnak a kerületi polgármesterek, egy olyan demokratikusan megválasztott fórum jöhet létre, amelyben szabályozott módon tudnak egymással ütközni a főváros egészének, illetve az egyes kerületeknek az érdekei, illetve ami megfelelő helyszíne lehet az ilyen viták feloldásának. Mindezzel a Fővárosi Közgyűlés sokkal hatékonyabban tudja majd szolgálni a fővárosi összlakossági érdekeket.

Mindezek mellett a jelen módosítás olcsóbbá is teszi a pazarló fővárosi önkormányzati rendszert. Ugyanis a Fővárosi Közgyűlésbe integrálódott polgármesterek a javaslat szerint fővárosi közgyűlési tagként nem vehetnek fel sem tiszteletdíjat, sem költségterítést, sem pedig egyéb juttatást. Így legalább 23-mal kevesebb fizetett politikus lesz Budapesten. *(Dr. Bárándy Gergely: Mekkora szerencse!)* Azt gondoljuk, hogy ezek alapján a Fővárosi Közgyűlés nem lesz a szocialisták, a gyurcsányisták és a bajnaisták parlamentből kihulló vagy oda be sem került pártkádereinek temetője. *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP frakciójából.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A változtatások bejelentése előtt konzultáltunk az ellenzéki frakciókkal, és több javaslatukat is elfogadtuk, de a mai parlamenti vita alatt is várjuk további jobbító szándékú módosító indítványait. *(Lukács Zoltán: Inkább a rezsicsökkentést mondd!)* Sőt, ma délelőtt a Budapesti Önkormányzatok Szövetsége, a BÖSZ is ülésezett, amelyen 20 fővárosi kerületi polgármester vett részt, és megvitatta az előttünk fekvő törvényjavaslatot. *(Dr. Bárándy Gergely: Fideszesek, ugye?)* A vita végén szavazásra is sor került, és 19 igennel, ellen-

szavazat nélkül, 1 szocialista tartózkodás mellett a Budapesti Önkormányzati Szövetség támogatta a fővárosra vonatkozó változtatásokat.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az önkormányzati rendszer olcsóbbá, hatékonyabbá, egyszerűbbé és demokratikusabbá tétele érdekében önök is támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e felszólalni valaki. Államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT közigazgatási és igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném önöket tájékoztatni, hogy a törvényjavaslat benyújtása óta a kormány nem ülésezett, így még nem tudta az álláspontját kialakítani. A törvényjavaslat tárgyalásának későbbi szakaszában fogom a kormány álláspontját ismertetni. *(Dr. Schiffer András: Akkor napoljuk el.)*
Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy az új házszabályi rendelkezésekre figyelemmel a kétperces hozzászólásokra első alkalommal csak a vezérszónoki felszólalásokat követő független képviselő után kerülhet sor. Ennek keretében képviselőcsoportonként csak egy-egy képviselőnek, valamint az elsőként jelentkező független képviselőnek van lehetősége hozzászólni.

Most megadom a szót Gulyás Gergely képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, maximum 15 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

GULYÁS GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy Németh Szilárd képviselőtársam előterjesztőként a Fidesz-frakció véleményét is elmondta, ezért nekem viszonylag kevés feladat maradt. Világos, hogy milyen célok érdekében született meg ez a javaslat, világos, hogy azt a kétszintű önkormányzati rendszert, amelynek működésével kapcsolatosan Budapesten többen, több politikai pártból is aggályokat fogalmaztak meg, kívánja egy egységes mederbe terelni.

Amivel viszont szeretnék foglalkozni, azok a javaslat alkotmányosságával kapcsolatos felvetések, mert úgy gondoljuk, hogy ebben az ügyben szeretnénk még inkább egyértelművé tenni a kormánypárti frakciók véleményét, még akkor is, ha az ellenzék esetleg különösebben nem kíváncsi ezekre a véleményekre. Nyilvánvaló az, hogy a kerületek történelmi-

leg kialakult egységek Budapesten, ilyen értelemben önmagában a kerületek részvételével létrejövő Fővárosi Közgyűlés is lehetne legitim. Azonban a cél nem ez volt, ezért biztosít a javaslat 9 kompenzációs mandátumot azoknak a pártoknak, amelyek legalább 12 kerületben tudnak polgármesterjelöltet állítani.

Azonban még az így felmerülő részbeni aránysítást sem találtuk elegendőnek, ezért a saját nevemben ma egy olyan módosító javaslatot nyújtottam be az Országgyűlés elé, ami egyértelművé teszi, hogy a polgármesterek és képviselők választása évének január 1-jével meg kell határozni a fővárosi kerületek lakosságszámát, és az egyes fővárosi kerületek lakosságszámát el kell osztani a legkisebb lakosságszámmal rendelkező fővárosi kerület lakosságszámaival. Ez pedig egy arányszámot ad ki. Ezt követően a fővárosi kerületekben keletkezett töredékszavazatokat ezzel az arányszámmal megszorozva kell a fővárosi listán feltüntetni. Ilyen értelemben tehát a kompenzációs lista nem csupán azt teszi lehetővé, hogy a különböző nagyságú kerületekből megmaradt töredékszavazatok jelenjenek meg a listán, hanem ennek a javaslatnak az elfogadása esetén azt az aránytalanságot, ami kerület és kerület között lakosságszámban van, ezzel ellentétes hatással képes kompenzálni a kompenzációs lista.

Úgy gondolom, hogy ez azokat az egyébként sem feltétlenül megalapozott alkotmányossági aggályokat, amelyeket az elmúlt napokban hallhattunk, eloszlathatja, és erre tekintettel egyébként az ellenzéki frakciók is ezt a megoldást, ezt a módosító indítványt majd támogathatják.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, Bárándy Gergely képviselő úr és Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Tájékoztatom önöket, hogy kettejüknek együttesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Bárándy képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, önmagában, ha az ember meghallgatta az előterjesztői és a Fidesz-vezérszónoki felszólalást, akkor már bizonyos következtetéseket levonhatott ebből az egészből. Gulyás képviselő úr gyakorlatilag arról beszélt csak, ami egyelőre nincs benne a törvényben, de majd benne lesz esetleg egy módosító javaslattal. Tehát egyfajta hibáját emelte ki - vagy pontatlanságát, hadd fogalmazzak szebben - a dolognak, és nem ismételte meg azokat a marhaságokat, elnézést a fogalmazásért, amit Németh képviselő úr elmondott az imént a vitában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sokan bíztak abban az elmúlt időszakban, hogy egy pici változás lesz

legalább a stílusban, akár a politikai stílust értve ez alatt. Németh képviselő úr felszólalásából ez nem igazán tűnt ki. És hát változás lesz a jogalkotás menetét tekintve is, ez meg sajnos ebből a javaslatból nem tűnik ki. Az a helyzet, hogy úgy gondoltuk, Kövér László elnök úr ígérete, amely szerint ez másként lesz, az új házszabály is talán tett volna erre utalásokat, ezek mind elmaradt várakozások maradnak.

Voltak, akik azt mondták, hogy már mindent átszabtak, ami a közjogban egyáltalán lehetséges, gyakorlatilag nem maradt más. Átszabták saját képükre az Alkotmánybíróságot, a bíróságokat, az Állami Számvevőszéket, az Országgyűlést, a népszavazást, a választási bizottságokat, az ombudsmant, és még sorolhatnám. Kiköthetnénk persze az önkormányzati rendszernél is.

(16.10)

Ehhez képest azt látjuk, hogy ugyanaz zajlik, mint az elmúlt négy évben: aktuális politikai érdekeknek megfelelően szabják át a közjogi rendszert. És azt is látjuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy a fantáziájuk, na, az kimeríthetetlen a témában. Nem volt olyan érdemi törvényjavaslattal foglalkozó ülésnapja gyakorlatilag az Országgyűlésnek, amikor ne tárgyaltunk volna ilyen természetű közjogi javaslatokat. Ilyen volt a parlamenti elnöknek a szavazati joga, ilyen a négyötödös szabály megváltoztatása - most pedig ilyen az önkormányzati törvény.

Négy éve, ha emlékeznek még, sokan emlékeznek erre, ugyancsak átszabták az önkormányzati rendszert, akkor is pillanatokkal a választások előtt. Ez gyakorlatilag azt jelentette, hogy a listás rendszerhez képest túlsúlyba kerültek az egyéniben megválasztott képviselők, már a korábbi szisztémához képest a képviselő-testületekben. Márpedig azt mindenki tudja, aki kicsit is ért a közjoghoz vagy a politológiához vagy bármelyik hasonló területhez, hogy a listás mandátumok, a listás rendszer mindig a kisebb pártoknak kedvez, a nagyobb pártoknak pedig, főleg azoknál, akik egy blokkban találhatók egy politikai oldalon, ott pedig az egyéni rendszer kedvez. 2010-ben mindenki tudta, hogy ez a Fidesznek fog kedvezni, nyílt titok volt, önök akkor is néhány pillanattal a választás előtt szabták át. Utána megcsinálták azt, hogy olyan szabályokat alkottak meg, ahol például Budapest XIV. kerületében nem tudott frakciót alakítani az a párt, amelyiknek egyébként 20 százalékos támogatottsága volt az önkormányzati választásokon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most, amikor az országgyűlési választáson azt látták és látják, hogy a baloldal és a Fidesz fej-fej mellett áll egymás mellett, és ehhez még nem számolom hozzá a Jobbikot és az LMP-t, akkor önök milyen reakciót tanúsítanak ezután? Úgy változtatják meg a választójogi rendszert,

hogy ennek a helyzetnek az ellenére is biztosítva legyen az, hogy önök nyerik majd a mandátumok többségét ebben a testületben.

Tudják, a polgári jog ismer olyat, hogy közigazgatási jogkörben okozott kár. Azt kell hogy mondjam, legnagyobb sajnálatomra, hogy ezt, amit most önök csinálnak, és csináltak egyébként korábban is, ezt hívják törvényalkotással megvalósított választási csalásnak, tisztelt képviselőtársaim.

És mi az indok? Talán ezt lehetne legelőször is feltenni kérdésként. Hát, hallottunk már indokolást Rogán képviselő úrtól, Kósa képviselő úrtól, Németh képviselő úrtól evvel kapcsolatban. Gyakorlatilag két dologra hivatkoznak, az egyik például az, hogy pártpolitikusok ne legyenek a testületben. Hát, tisztelt képviselőtársaim, szokták mondani, hogy ilyen negatív és rossz véleménnyel ne legyenek azért önmagukról! Ugyanis azok a képviselőtársaim, akik ezt hangoztatják, többek között, Kósa és Rogán képviselő úr nem, de például Németh képviselő úr akkor ezek szerint egy ilyen fizetett pártkader, hiszen, ha jól tudom, Németh képviselő úr, ön elvesztette az egyéni választókerületében a választást, és pártlistáról került ide be az Országgyűlésbe. *(Dr. Schiffer András nevet. - Szilágyi György közbeszól.)* Ön akkor saját magát egy ilyen fizetett pártkadernek tartja, akitől meg kell szabadulni? Vagy ugyanilyen fizetett pártkadernek tartja, mondjuk, Répássy államtitkár urat, hogy messzebb ne menjek, hiszen ő is listáról került be? *(Dr. Gulyás Gergely: Én is, én is!)* Vagy Orbán Viktor miniszterelnököt vagy Kövér László házelnököt? Mert ha ez így van, akkor, gondolom, hogy az országgyűlési választásokon is valami hasonló törvénymódosításon törnek a fejüket, hogy mégse juthassanak pártemberek be az Országgyűlésbe. Én őszintén szólva, a pártpolitikust nem tartom egy dehonosztáló kifejezésnek.

Emellett, tisztelt képviselőtársaim, azt önök is tudják, hogy milyen álságos hozzáállás az, amikor az egyéniben mandátumot nyert képviselőt nem tekintem pártpolitikusként. Én úgy hiszem, hogy - és Németh képviselő úrral bármiben hajlandó vagyok fogadni - legalább a kétharmadát, de valószínűleg ennél lényegesen nagyobb hányadát fogják pártokhoz tartozó emberek az új rendszerben is kitenni ennek az új közgyűlésnek. Ugyanis, Németh képviselő úr, én úgy tudom, hogy ön, legalábbis nem tudom, hogy ön vagy valaki más indul majd Csepelen, az fideszes politikus lesz. Ugye? Vagy tévedek ebben? Én úgy tudom, hogy az én kerületemben, a XVI. kerületben, aki elindul polgármesterjelöltnek, az fideszes képviselő, fideszes párttag lesz. Vagy tévedek, képviselőtársaim? *(Dr. Schiffer András: Független, független!)*

Éppen azért én azt gondolom, hogy ilyen megkülönböztetést tenni a kettő között nem lehet, tehát úgy hiszem, hogy ez az érv, amit önök hangoztatnak ebben a témakörben, ez egész egyszerűen nem fedi a

valóságot, álságos, és még egy felületesebb érvnek sem felel meg.

Az, hogy olcsóbb lenne, tisztelt képviselőtársak? Hát egyet tudok csak mondani, hogy az a rendszer, amit önök bevezettek az országgyűlési választásokon, hogy kamupártok milliárdokat kaptak a költségvetési forrásokból támogatásként, az bizonyosan hatványozottan nagyobb összeg, mint annak a 23 embernek a négyéves fizetése. De azt is gondolom, hogy a BKV-nak azt a közel ezermilliárdos tartozását nem ebből fogják megpróbálni finanszírozni, ami bevételt itt majd szereznek.

Tudják, képviselőtársaim, nem az a lényeg, hogy a politikusok kapnak-e fizetést vagy nem, hanem az, hogy olyan politikusok kerüljenek egy testületbe, akik olyan döntéseket tudnak hozni, ami után nem megy az egekbe az államadósság, mint önöknél ez történt, félreértés ne essék, és ahol nem kerül olyan helyzetbe a főváros, amilyen helyzetbe önök most hozták Budapestet.

Nos, ennyit az önök érveiről. Egy gondolatkört még érdemes felvetni, hiszen Gulyás képviselő úr kitért erre. Én itt most nagyon szűkszavú lennék. Azért vagyunk szűkszavú ebben a témakörben, mert egyelőre nem látom a javaslatot. Gulyás képviselő úr valamit elmondott, én szeretném azt írásban látni *(Dr. Gulyás Gergely: Benyújtottam!)*, erre fog szolgálni a részletes vita, és a Törvényalkotási bizottságban ezt meg fogjuk beszélni. Egy biztos, hogy az a törvényjavaslat, ami most a Ház előtt van, amiről most vitatkozni tudunk, az valóban olyan különbségeket tesz szavazópolgár és szavazópolgár között a szavazatok értékét tekintve, ami megengedhetetlen. Megengedhetetlen az, hogy valakinek ötször annyit érjen a szavazata, mint amennyit a másik választópolgárnak.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, ennyit slágvortokban a közjogi érvekről. Én azzal adom át a szót Kunhalmi Ágnes képviselőtársamnak, aki egy picit más megközelítésből is véleményt mond erről a javaslatról, hogy én a magam részéről sem budapesti képviselőként, sem jogászként nem szeretném azt látni, hogy a Fővárosi Közgyűlést a kerületi polgármesterek lobbikörévé alakítják, silányítják. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon rossz irány, jó lenne ebből visszalépni, és őszintén remélem azt, hogy nem módosító javaslatokkal fogjuk farigcsálni ezt az elfogadhatatlan előterjesztést, hanem egy az egyben visszavonják.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kunhalmi képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen, Gergely. Hát, amikor ezt a javaslatot megláttuk, gya-

korlatilag elállt a lélegzetünk, és nem igazán tudtuk mire vélni. Bár ma van egy nagyon-nagyon fontos érv itt, ez pedig a matek. Önök félnek, képviselőtársaim. Kedves fideszes képviselőtársaim, önök rettegnek attól, hogy Budapesten nincsenek elegendően. Márpedig a félelem, az nagy úr, és a félelem kihozza még önökből is a legrosszabbat, bár az elmúlt négy évben azt hittük, hogy már nincs lejjebb.

Ma annyira félnek attól, hogy elfogytak a jobboldali szavazók Budapesten, ugyanis számolni, kedves fideszes képviselőtársaim, önök is tudnak, a Fideszben is tudnak ám számolni, és nagyon jól tudják azt, hogy az április 6-i eredmények alapján önök a fővárosban nincsenek elegendően. Hát ezért van az, kérem, hogy az utolsó pillanatban, pár perccel a választások előtt módosítják a törvényt úgy, hogy az kizárólag önöknek kedvezzen. Jó, ha tisztában vannak a tévénézők, és tisztában van nemcsak Budapest, hanem az ország minden lakosa, hogy önök egyébként ezt most ezért csinálják.

Ezt nagyon nem illik törvénymódosításnak sem nevezni ebben a patinás és tisztelt Házban, ez egész egyszerűen választási manipuláció, hovatovább csalásnak nevezném. Itt nem fog érvényesülni a választók akarata. Ezt nagyon jól tudják önök is, nem fog érvényesülni, ez egy nagyon aránytalan és antidemokratikus rendszer. De hát megszoktuk már a fideszes képviselőtársainktól azt, hogy nekik nem az ország sikere, nem a választópolgárok boldogulása és sikere és a budapestiek sikere a fontos, hanem kizárólag saját pártérdekeik a fontosak. Az, hogy önök nyerni tudjanak. Igen ám, csak most jelen pillanatban az országban egy kicsit nagyobb a baj. Ugyanis, ha ezt a törvényt önök elfogadják, önmagukra is rászabadítják azt, amitől nagyon óvnám az önök kormányát is.

(16.20)

Ugyanis, ha Budapest ezzel a törvényjavaslattal megbénul, márpedig a rendszer logikájából következően, ha önök egyébként a fővárosba beültetik a polgármestereket, akkor nem történik más, mint részérdek csataterévé fogják silányítani egész egyszerűen Budapestet. Meg fog bénulni Budapest, és működésképtelen lesz. A probléma csak azzal van, kérem szépen, hogy ebben az elszegényedő és elképesztően közepszerűsödő országban az egyre lomhábban, kicsit öregurasan működő Budapestet, ami még mindig az ország motorja és lelke, ha ezt is tönkreverik és tönkreteszik, akkor bizony nagyon nagy gazdasági és társadalmi károkat fognak okozni a magyar embereknek.

Nagyon jól tudjuk, hogy egyébként még Budapestnek ugyan csökken a GDP-termelő képessége, csökken a főváros munkahelyteremtő képessége, nemcsak az állami szolgáltatások, de a budapesti szolgáltatások színvonala is rohamosan csökken; ha

most önök a rövid távú politikai érdekeik miatt, csak azért, hogy produkáljanak a saját választóik előtt, és adminisztratív eszközökkel akarják megnyerni még a fővárost is önmaguknak, mert tudják és félnek attól, hogy a 6-ai eredmények alapján nincsenek meg matekban és nincsenek meg választószámokban egyébként a fővárosban, bizony óriási károkat fognak okozni az országnak és önmaguknak is, hiszen a következő négy évet egy teljesen tönkretett Budapesttel nagyon nehezen fogják tudni végigcsinálni. Ha megszűnik Budapestnek a gazdasági motor szerepe, márpedig ez a politikai javaslatuk ide fog vezetni, bizony saját magukat is nagyon nehéz helyzetbe hozzák kormányon.

Budapest egyre kevésbé tudott felmutatni az elmúlt időszakban is sikereket, lassú, lomha fővárossal állunk szemben, amelynek minden szinten csökken a teljesítménye. Nagyon szánalmasnak tartom, hogy azzal a 4-es metróval példálózunk és parádéztunk az elmúlt időszakban is, ami - Magyarországnak szinte minden lakosa egyébként tudja Kiskunmajsától Kazinebarcikáig, hogy ez a 4-es metró - minden nyűgével és sikerével együtt, de az MSZP sztorija. Nagyon sajnálom, hogy egyébként ezt önök... (*Derűltség, közbeszólások a kormánypártok, a Jobbik és az LMP soraiból.*)

Egy kérdésem van önökhöz: minek akarják megnyerni a fővárost? Meg kell önöknek érteniük kormányon, hogy bármekkora hatalmat is szereznek önmaguknak, az, hogy Budapest hogyan teljesít, hogy Budapestnek milyen a gazdasági és társadalmi helyzete, az kihatással van arra, hogy egyébként Kiskunmajsán milyen iskola lesz, és bizony arra is, hogy Debrecenben milyen egészségügyi intézmény, csak hogy az egyik előterjesztőre gondoljak. Nagyon gondolják végig, nagyon legyenek ésszerűek, mert ezzel nagyobb bajt okoznak, mint bárki gondolná most egyébként maguk közül.

És végezetül azt szeretném önöknek mondani, Rogán Antal kádertemetőről beszélt. Ha az önök javaslata érvényesülni fog, akkor meg szeretném kérdezni, hogy nem-e előfordulhat az (*Zaj, közbeszólások a kormánypártok soraiból.*), hogy egyébként a Zuglóban a fővárosiak által elküldött Papcsák urat vagy önt, akit Csepelen elküldtek a fővárosiak, nehogy önt véletlenül ezen a kompenzációs ágon újra a fővárosban találjuk egyébként, mert akkor tényleg temető lesz. De ez már akkor a főváros temetője is lesz.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Rétvári Bence képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RÉTVÁRI BENEC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy érdeklődéssel hallgattuk különösen azt a mondatot, hogy a 4-es metró az MSZP sztorija Budapesten. Szerintem Demszky Gábor és sokan fölkapták hirtelen a fejüket, de azt hiszem, hogy ha nem Tarlós Istvánnak hívnák a főpolgármestert, akkor mind a mai napig nem lehetne közlekedni a 4-es metróon. Bár annak a költségei az előző ciklusokban dőltek el, de hogy be lehessen végre fejezni, Demszky Gábor idejében mindig még két évre vagy még négy évre voltunk a befejezéstől. Itt végre ezt a 4-es metró beruházást is be tudtuk fejezni. *(Novák Előd: Hol van Demszky?)* Van azonban az MSZP-nek sztorija a Fővárosi Közgyűlésből vagy a fővárosi tevékenységéből, a nokiás dobozok sztoriját például pontosan a fővárosi szocialisták révén ismerhettük meg, úgyhogy ők is hozzátették a magukét ilyen téren.

Hogy miért fontos a pártpolitikának valamelyest kicsit háttérbe szorítása az állampolgárok érdekeit képviselő, közvetlenül megválasztott polgármesterek bejöveteleivel, hiszen ők sokkal inkább tudják majd ezt az érdeket előtérbe tolni a pártpolitikával szemben, azt pontosan az MSZP és az SZDSZ ciklusokon át tartó fővárosi marakodása mutatja meg. Hiszen nagyon sok területen láttuk, hogy az adott területért felelős egyik főpolgármester-helyettes, aki mondjuk, SZDSZ-es, aki a pénzügyekért felel, és egy másik, egy MSZP-s, aki meg mondjuk, a városüzemeltetés egyik vagy másik részéért felel főpolgármester-helyettesként, miképpen kerültek politikai csatározásokba, és tolták ki a főváros fejlődéséhez nagyon fontos beruházásokat évekkel vagy akár ciklusokkal. Tehát igenis, ez egy MSZP-SZDSZ-es adok-kapok területe volt nagyon sok ideig.

Az pedig az MSZP-nek a hihetetlen nagy vétke, hogy Demszky Gábort valóban húsz évig főpolgármesterként Budapest élén tartotta. Erre nagyon jó példa az, ha önök is elutaznak Budapesten kívülre, vidéki nagyvárosokba, és látták, hogy húsz év alatt mit hoztak ki egyes városok magukból Budapesten kívül, és Budapest pedig ehhez képest milyen szerényebb eredményeket tudott elérni. Márpedig a lehetőségei, mint fővárosnak, mint mégiscsak olyan helynek, ahol a legtöbb GDP termelődik, a legtöbb személyi jövedelemadó, a legtöbb helyi iparűzési adórész folyik be az önkormányzatokhoz, sokkal nagyobb lehetőségei lettek volna. Volt egy nagy presztízsbetűzés, amire Demszky Gábor minden pénzt el akart költeni, nem befejezni akarta, pénzt akart rá költeni, ez a 4-es metró beruházás volt. És amikor például az Európai Unió azt mondta, hogy erre akkora forrást nem ad, mint amennyit Budapest főváros kért, akkor nem volt másik terve, amire ezt az összeget költeni lehetett volna megfelelő megalapozottsággal, hanem hirtelen kapkodtak össze ezt, azt vagy amazt.

Azért mondom ezt, hiszen húsz év Demszkorszak után igenis szüksége volt a Fővárosi Közgyű-

lésnek és a fővárosi politikának egy vérfrissítésre, hiszen eléggé siralmas volt az az állapot, amit az MSZP és az SZDSZ adott Budapestnek húsz éven keresztül.

Mi négy évvel ezelőtt is egy olyan törvényjavaslattal indítottuk a ciklust, amelyik hozzányúlt valamelyest az önkormányzati rendszerhez, mégpedig a képviselők, politikusok számának felezésével. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Pont az ellenkezője.)* Akkor döntöttünk a parlament felezéséről is, de ha önök is visszagondolnak, 1994-ben Horn Gyula sokkal mélyrehatóbb változásokat hozott, hiszen az összes polgármester megválasztásának rendszerét megváltoztatta, minden összeférhetlenségi szabályt is felpuhított. Az valóban egy nagyon nagy mértékű és átütő, az egész ország minden önkormányzatát érintő módosítás volt. *(Közbeiktatás a Jobbik soraiból.)* Ehhez képest sokkal kisebb mértékű és elsősorban csak a fővárost, a fővárosból is csak egy területet, tehát nem a kerületek területét, hanem a Fővárosi Közgyűlés területét érinti ez a módosítás.

Szintén szerintem akár a politika iránt csak kevésbé érdeklődők számára is van egy olyan kifejezés a fővárosi politikában, amit mindig hallottak a 4-es metró után, ez a fővárosi forráselosztási vita. Amikor a leginkább kicsúcsosodott az, hogy a kerületek érdekei és a főváros érdekei miképpen ütköznek egymással, mik azok a feladatok, amelyeket a fővárosban keletkezett adóbevételekből a főváros oldjon meg fővárosi pénzből, és mik azok, amelyek a kerületekhez kerülnének, ez a vita olykor nem csak hetekig, hónapokig is elhúzódott, ez az alapját is megrendítette a mindenkor költségvetési tervezésnek, hiszen nem mindegy, hogy a forrásokat miképpen osztották el fővárosi szinten.

És ez csak a jéghegynek a csúcsa volt, hiszen nyilván volt sok más olyan kérdés, amelyek kerületeken is átnyúlóak, de kerületi felelősség is van bennük. A helyi polgármesterek is kértek beleszólást, hiszen az ő sikerességüket is befolyásolta, hiszen az állampolgárok nem kérdezik meg, hogy az ottani parkolási, közbiztonsági vagy útkarbantartási feladat igazából fővárosi hatáskör vagy kerületi hatáskör; vagy lehet, hogy a járda még az önkormányzaté, a kerületi önkormányzaté, de az útpadka már a főváros feladatköre, és az egyiket felújítják, a másikat nem. Számptalan ilyen apró, pici, apró-cseprő probléma adódott a főváros tekintetében is, amelyekre pontosan azért nem sikerült választ találni gyorsan, a forráselosztástól az útpadkáig, tehát az abszolút nagy mértékűtől a teljesen hétköznapi, tyúklépés méretű problémáig, mert ilyesfajta szembenállása volt a Fővárosi Közgyűlésnek vagy a fővárosnak és a kerületi önkormányzatoknak, amit az sem tudott föloldani, hogy olykor-olykor egy-egy polgármester azért bekerült és a Fővárosi Közgyűlésnek is tagjává vált, de ez nem oldotta meg intézményesen problémát. Lehet, hogy annak a kerületnek ez egy segítség volt,

hiszen jobban tudta a kerületi érdekeket fővárosi szinten is képviselni, és az út, a járda mellett a padka is felújításra került, mert tudták harmonizálni ezeket a lépéseket, de rendszerszinten nem oldotta meg azt a problémát, ami a kerületek jogosítványai és a főváros lehetőségeinek az összeütközéséből származik.

Valljuk meg, hogy ezeknek a vitáknak egy része már azért csökkent, hiszen a közigazgatás elmúlt négy évben való átalakításával ezeknek a hatósági hatásköröknek vagy akár anyagi lehetőségeknek egy része, például az intézményfenntartás átvételével átkerült állami fenntartásba. A kormányhivatalok, járási vagy kerületi kormányhivatalok ezeknek a problémáknak egy részét levették az önkormányzatoknak a válláról, éppen ezért ennyivel már kevesebb az összeütközési felület, de ettől függetlenül ez adódik a főváros és a kerületek között.

(16.30)

Ezt valahogy meg kell oldani. Mióta a fővárosi önkormányzati rendszer van, mióta ez a mostani struktúra fennáll, négy évről négy évre a választások előtt egy évvel, fél évvel, mindig felmerül az a kérdés, hogy miként lehet ezt megoldani. Előtte húsz évig azzal indokolták meg ennek a problémának a megoldhatatlanságát, hogy nem volt kétharmados többsége, vagy másra használta az MSZP-SZDSZ a kétharmados többségét. Itt a parlamentben nem volt lehetőség ennek az átgondolására és feloldására.

Az, hogy a kerületi polgármesterek így bekerülnek, egyrészt a legitimációját növeli az ott ülő képviselőknek, ahogy ezt Németh Szilárd képviselőtársam nagyon jól elmondta az expozéjában, hiszen itt közvetlen felelőssége van, közvetlenül választják, sokkal jobban ismerik az emberek a polgármesterüket, mint a Fővárosi Közgyűlés tagjait adott esetben. Tehát sokkal inkább direkt a viszony, sokkal inkább számon kérhetők az egyes képviselők, és a Fővárosi Közgyűlésben ülő polgármesternek is nagyobb a felelőssége abban, hogy amit most már vállal, nem tudja áthárítani, teszem azt, a Fővárosi Közgyűlésre, nem mondhatja, hogy a közgyűlés nem engedte, hiszen ő is ott tag lesz, ő is ott befolyásolni tudja a folyamatokat.

Mindez nem változtatja meg azt, hogy a főpolgármestert természetesen továbbra is az állampolgárok, a budapesti választók közvetlenül fogják megválasztani. Ezzel nyilvánvalóan a legnagyobb jogosítvánnyal rendelkező közgyűlési tagot közvetlenül fogják megválasztani az állampolgárok. Csak mellette nem egy listára, hanem a polgármesterükön keresztül szavaznak a Fővárosi Közgyűlés tagjaira.

Amit pedig Gulyás Gergely képviselőtársam a kompenzációs rendszer módosításával kapcsolatban az előbb elővezetett, abban nyilván felszorzásra kerül az egyes kerületek lakosság száma, ezáltal az az arányossági követelmény, amelyet képviselőtársaim

mondtak, megvalósul a kompenzációs lista tekintetében.

Az pedig, hogy az MSZP részéről ismételt az eljárási hibákat felróvó szónoklatokat hallunk, az, hogy ismételt magát a rendszert hibáztatják azért (*Dr. Bárándy Gergely: Csalás! Más a kettő, a rendszer és a csalás más!*), hogy vélhetően majd az őszi választásokon alulmaradnak és nem ők adják a főpolgármestert, nem ők adják a közgyűlés többségét, ez már a megismert, a győzteskompenzáció kapcsán oly sokszor elmondott vitára emlékeztet, amikor még a CNN tudósítója is azt mondta, hogy a baloldali pártok a vesztesek általános stratégiáját választják akkor, amikor a választási rendszerre mondják, hogy torzít. Nem a választási rendszer torzított, hanem a választók küldtek egyértelmű üzenetet mindenki számára. Számunkra korábban is küldtek, hogy igenis azokat a struktúrákat, amelyek nem működtek húsz évig, vagy inkább azt mondom, hogy rosszul működtek, és mindenkinek igénye volt arra, hogy valamelyest alakítsuk át, a tekintetben igenis fogjuk meg a nyelét a dolognak, fogjuk meg a munka végét, és alakítsuk át azokat a dolgokat, amelyek mind a korábbi főpolgármester, mind a mostani főpolgármester, mind a korábbi fővárosi politikával foglalkozó képviselők vagy akár politikát követő állampolgárok, szakértők szerint egy rossz, hibás rendszert alkottak, nem hozta ki a legtöbbet Budapestből. Mi bízunk benne, hogy a közvetlenül választott főpolgármester, a közvetlenül választott polgármesterek együtt a Fővárosi Közgyűlésben sokkal eredményesebb politikát tudnak vinni a következőkben, mint tették ezt eddig.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt két-három napban nagyon sok mindent hallhattunk a fideszes képviselőktől, Rogán Antaltól kezdve Kósa Lajoson át megszólalt szinte mindenki. Hallhattunk itt spórolásról, hallhattunk arról, hogy ez mennyire demokratikus, hallhattunk arról, hogy ez mennyire jó Budapestnek; mindenről hallhattunk, csak arról nem, ami az igazság lenne. Egy szóval megmondhatták volna: önöknek jelen pillanatban a Fővárosi Közgyűlésben nincs szükségük ellenzékre. Nincs szükségük a fékekre, nincs szükségük az ellensúlyokra, nincs szükségük arra, hogy akár konstruktív ellenzékként jelen legyenek az ellenzékiek a Fővárosi Közgyűlésben. Egyszerűen ez az egyetlen oka ennek. És a mai nap folyamán is, amit önök mondanak és amiket lehet hallani, az ember csak kapkodja a fejét.

Ha megengedik, egy-két dologra reagálnék. Például Rétvári Bence nagyon normálisan ecsetelte, hogy milyen is volt ez a Demszky-korszak. Igaza van! Csak az a kérdésem van, Rétvári úr, hogy miért nem megy be a börtönbe Demszky Gáborhoz, és kérdezi meg tőle, hogy kik voltak azok, akik még tönkretették a metrót, kik voltak azok, akik tönkretették Budapestet. Tudja, miért nem megy be? Mert Demszky Gábor nincs börtönben! Mert maguk a nagy elszámoltatásban senkit nem számoltattak el az elmúlt 24 évből, akik mondjuk, tönkretették volna Budapestet. Egyetlenegy ilyen dolog nem volt, pedig önök állítólag elszámoltatnak. Senki nem lett felelősségre vonva, semmi nem lett kivizsgálva, nem lettek kivizsgálva például olyan, a Fővárosi Közgyűlés hatáskörébe tartozó ügyek, hogy például önök befejezték a rossz konstrukcióban elkezdett Műjégpálya felújítását, úgy, hogy tudták, ez rossz konstrukció. Befejezték, milliárdokat költöttek rá, egy dologra nem lehet használni csak a Városligeti Műjégpályát: korcsolyázásra! Minden másra igen. Erre az egy dologra nem.

Aztán Németh Szilárd is mondott nagyon sok mindent. Szerintem még önmérsékletet is tanúsított, mert vártam, hogy esetleg azt is elmondja, azért is jó ez az átalakítás, mert innentől kezdve ez lesz az alapja annak, hogy még tíz százalékkal lehessen a rezsiszökkenteni a fővárosban. Ez még belefért volna. Szerintem itt már minden belefér. De azért megkérdezem Németh képviselő urat, mert annyira mondta, hogy itt nem pártpolitikusok kellenének, hogy induljon már el függetlenként! Na, kíváncsi leszek, hogy függetlenként hova fog jutni adott esetben (*Dr. Bárándy Gergely: Ez egy jó ötlet!*), ha nem a Fidesz színeiben indul el, mondjuk, ebben a rendszerben! Ezek égető kérdések, megmondom őszintén.

A rendszerrel, amit önök kitaláltak, több baj van. Egyrészt alkotmányellenes, másrészt ellentmondásossá teszi a képviselők feladatát, harmadrészt pedig minden eddigi választási rendszernél brutálisabban torzít a Fidesz javára. Ez a három dolog, ami jellemzi ezt az egészet. A benyújtott törvényjavaslat egyfajta állatorvosi ló a fideszes jogalkotásnak, túlzás nélkül ki lehet jelenteni, hogy ízléstelen dolog az önkormányzati választások évében, a választások várható időpontja előtt alig pár hónappal megváltoztatni a választásra vonatkozó szabályokat, illetve a Fővárosi Közgyűlés teljes összetételét. A javaslat öncélúságát jól jellemzi, hogy az indoklás is olyan tényállításokat tartalmaz, amelyek egész egyszerűen abszurdnak mondhatók.

Az előterjesztők felhívják a figyelmet arra, hogy mivel a fővárosi pártlisták összetételébe a választópolgároknak nincs beleszólásuk, olyan emberek is bekerülhetnek a közgyűlésbe, akik meg sem méreték magukat.

Ha ez az eljárás kifogásolható, akkor legyenek szívesek tájékoztatni engem arról, hogy például

Orbán Viktor miniszterelnökük hol mérette meg magát a legutóbbi választásokon. (*Dr. Schiffer András: A pályán!*) Emlékeztetem önöket arra, hogy a miniszterelnök úr az elmúlt 24 év során minden egyes választáson listáról jutott be a parlamentbe. Az Országgyűlés tekintetében tehát semmi kifogásolnivalójuk ezek szerint nem volt a listás rendszerrel. Akkor a főváros esetében miért van? Vagy akkor menjenek oda, és mondják el Orbán Viktornak, hogy önök szerint nem jó az, hogy ő itt benn ül a parlamentben jelen pillanatban, menjen és mérettesse meg magát minden egyes esetben. (*Dr. Schiffer András tapsol.*)

A kétszintű önkormányzati rendszerben rejlő működési problémák az elmúlt négy esztendő tapasztalatai szerint éppen a kerületek és a Fővárosi Közgyűlés eltérő, számos esetben éppen egymással ellentétes érdekei miatt alakultak ki. Rétvári Bence azt mondta az előbb, hogy forráselosztási vita volt, mekkora forráselosztási vita volt. Tudják, milyen vita volt ez? Fidesz-Fidesz vita! (*Dr. Schiffer András: Így van!*) A fideszes polgármesterrel vitatkozott a BÖSZ, a fideszes polgármesterek. Ez volt a vita. Az elmúlt négy évben önöknek egy olyan lehetőségük volt, hogy többségben voltak a Fővárosi Közgyűlésben, a Fidesz által támogatott főpolgármester volt, és ezt önök nem tudták kihasználni. Mert mit csináltak? Vitatkoztak egymással, a forrásokat hogyan osszák meg a kerületek és a főváros között, a köteleességeket és hasonlókat hogyan osszák meg egymás között. Erről szolt az önök elmúlt négy éve.

Nem egy esetben tettem szóvá én magam is itt a parlament falai között, hogy súlyosan vissza az a helyzet, amelyben egyes közgyűlési képviselők éppen a főváros érdekeivel szemben lobbiznak törvényalkotási szinten. A forrásmegosztási törvény, a parkolási bevételek ügye, az idegenforgalmi adó megosztása, kivétel nélkül olyan esetek voltak, amelyben az egyes kerületi polgármesterek választút elé kerültek, és rendszerint a kerületeik javára döntöttek a fővárossal szemben. Majd most meg fog változni ez a helyzet? Be fognak ülni a Fővárosi Közgyűlésbe, és más-ként fognak dönteni? Ugyanez lesz a helyzet továbbra is, csak esetleg még jobban elmérgesedik, még jobban súlyosbodik ez a helyzet. Talán esetleg annyival javulhat, hogy jelen pillanatban, ha ezt önök megcsinálják, a főpolgármesteri jogokat úgy, ahogy van, kiüresítik. Ott fog ülni majd egy báb a főpolgármesteri székben, aki nem fog tudni semmit csinálni önkkel szemben.

De említhetném a Duna partvonalával közvetlenül határos budai és pesti alsó rakparton lévő kerületi és állami tulajdonban álló ingatlanok ügyét, ahol az egyes polgármesterek éjszakába nyúlóan magyarázták el számunkra, hogy miért kedvezőbb, ha a kerületek diszponálhatnak ezen ingatlanok felett ahelyett, hogy a főváros egységesen kezelhetné ezeket a területeket.

(16.40)

Nem felel meg tehát a valóságnak az előterjesztők azon kijelentése, hogy a mostani törvény nyomán a Fővárosi Közgyűlés sokkal hatékonyabban tudja majd szolgálni a főváros összszakosságának érdekeit.

Ugyancsak megmosolyogtató az indoklásnak az a része, amely a jelenlegi - idézem - pazarló fővárosi önkormányzati rendszer megszüntetését hozza fel érvként. Engedjék meg, hogy felfrissítem az emlékezetüket: 2013. január 1-jével éppen önök szavazták meg a főpolgármester úr részére a miniszteri illetménynek megfelelő javadalmazást, valamint helyetteseinek a miniszteri illetmény 90 százalékát. Pedig vannak éppen elegendő főpolgármester-helyettest is találunk a városházán.

A hat vezető havonta több mint 7 millió forintot keres, ami könnyen lehet, hogy több mint az összes többi képviselő együttes juttatása. A főváros kiadásainak csökkentésével való érvelés tehát nem más, mint pusztá demagógia. Ha esetleg valaki nem tudná, a Fővárosi Önkormányzatnál a foglalkoztatottak személyi juttatásai az idei éves költségvetés szerint meghaladják az 5 milliárd forintot. Tehát abszurd az, hogy azért, mert 23 képviselő nem kap majd fizetést, kimutatható lesz a megtakarítás, és egy óriásit fog így javulni minden. Nem hiszem egyébként, hogy ha ez így is lenne, ennek a 23 képviselőnek a fizetése megoldaná, mondjuk, a BKV-nak azt a kevés, 800 milliárd forintos belső tartozását, amivel önök nem foglalkoztak az elmúlt négy évben semmit szinte.

Ezek mind-mind olyan demagóg szövegek, amelyekkel lehet, hogy ki lehet állni, el lehet mondani a tévé nyilvánossága előtt, jól hangzik, de az majd egy másik kérdés lesz, hogy vajon amikor lemegy az önkormányzati választás, akkor ezeknek a polgármestereknek hogy fogják megemlíteni a fizetését, mennyire lesz ez költséghatékony, hogy csak a polgármesteri fizetést fogják megkapni.

Felháborítónak tartjuk a javaslat azon rendelkezését is, hogy az önkormányzati vagyon legfeljebb 90 napra történő hasznosítása esetén a versenyeztetés mellőzhető lesz. A rendelkezés további teret biztosít a súlyos vagyonvesztéssel járó visszaéléseknek, amelyek már jelenleg sem példa nélküliek a főváros és a kerületek gyakorlatában. Hogy csak a közelmúlt eseményeire gondoljunk: tavaly szeptemberben a Budapest Főváros Vagyonkezelő Központ Rt., tehát a főváros saját cége állapította meg, hogy két V. kerületi és egy 2,5 hektáros XII. kerületi ingatlan vonatkozásában a vételi ár alacsonyabb a piaci árnál. A Svábhegy tetején található volt Fülemile-tábornak Csányi Sándorral összefüggésbe hozott Galina Investment vásárolhatta meg, ismétlem, a vagyonkezelő zrt. szakvéleménye szerint piaci ár alatt. Úgy tűnik azonban, hogy a gátlástalanságuk nem ismer

határokat, már a látszatra sem adnak, ezért hoznak olyan rendelkezéseket, amelyekkel a legalábbis formális versenyt is ki lehet kerülni.

A választási eljárásról szóló törvény módosításával az ajánlások gyűjtésére nyitva álló eddig 21 napos határidő négy nappal rövidül, amely nyilvánvalóan ugyancsak a jelentős anyagi és humán erőforrást felsorakoztatni képes pártok érdekeit szolgálja.

Tehát összességében az előttünk lévő törvényjavaslat mind szakmai tartalmát, mind pedig politikai üzenetét tekintve elfogadhatatlan, sőt éppenséggel az indoklásban rendre visszatérően hangoztatott demokratikus eljárás- és intézményrendszer ellen hat. Hiszen emlékezzünk csak arra, hogy amikor önök megváltoztatták a választási törvényt, mire hivatkoztak. Azt mondták - egyébként az Alkotmánybíróság döntésével összefüggésben helyesen -, hogy minél inkább arra kell törekedni, hogy a választópolgároknak egyenlő legyen a szavazata. Ennek fejében akkor azt lehet mondani, hogy a Fidesz szembemegy azzal, amit az elmúlt négy évben mondott, tehát nagyon sok mindennel. Mert hogy lenne egyenlő a választópolgárok szavazata, mondjuk, az I. kerületben, ahol 20 ezer választópolgár fog szavazni egy polgármesterre vagy a XIII. kerületben, ahol 118 ezer? Hatszor többet fog érni annak a szavazópolgárnak a szavazata, aki az I. kerületben fog szavazni. Ez önök szerint alkotmányos és normális? Pont azért hivatkoztak arra, hogy meg kell változtatni, és választókerületeket kell kiírni, mert ez volt az egyik fő érvük.

A másik, hogy összeférhetetlenné tették a kormánypártok az országgyűlési mandátumot a polgármesteri tisztséggel; azzal érveltek, hogy az önkormányzati lobbí ne akassza meg a törvényhozást. Most pedig Budapesten éppen a Fidesz emeli rendeltetkező szervvé a budapesti kerületi polgármesterek lobbiját. Mert ezzel ez fog történni. Én nem értem, hogy ha önök mondanak valamit ezelőtt egy vagy másfél évvel, akkor néznék vissza, és legalább egy kicsit szégyellnék magukat ezzel kapcsolatban, hogy igen, akkor ezt mondtuk, akkor az volt az érdekünk, most meg ezt mondjuk, mert jelen pillanatban ez az érdekünk. Tehát jelen pillanatban önöknek az az érdekünk, hogy... Mert még az is létrejöhet, hogy egy döntetlen esetén ezzel a rendszerrel önök kétharmadot kapjanak bent a Fővárosi Közgyűlésben. Döntetlen közeli eredménynél kétharmad - ez aztán valóban szép eredmény, ez valóban olyan, aminél azt lehet mondani, hogy ez elfogadható ár. Ennyi erővel benyújthatták volna azt is, hogy innentől kezdve indulhat mindenki a választásokon, de csak azok kerülhetnek be a Fővárosi Közgyűlésbe, akik a Fidesz színeiben indultak el. *(Dr. Schiffer András: Így van!)* Ez egyszerűbb lett volna, akkor innentől kezdve nem lenne gond, elindulnánk, megmérgettnénk magunkat, mindegy, hogy önök milyen eredményt

érnek el, önök ülhetnének benn a Fővárosi Közgyűlésben.

Aztán azt is mondják már meg nekem, hogy hogy létezhet az az országban, hogy egy szavazópolgár egy szavazattal két mandátumot ítél oda. Mert jelen pillanatban egy szavazattal két mandátumot fognak kapni, egyszer megkapják a polgármesteri mandátumot, és egyszer pedig lesznek a Fővárosi Közgyűlés tagjai. *(Lukács Zoltán: Így, így. Ez így van!)* És amikor, mondjuk, szavazni kell a Fővárosi Közgyűlésben ennek a polgármesternek, és ellentétes lesz valamilyen ügy a főváros és mondjuk, a kerület érdekeivel, akkor milyen minőségében fog ott dönteni, polgármesteri minőségében vagy pedig fővárosi közgyűlési minőségében? Melyik lesz az? Vajon a választópolgárok mit szeretnék, hogy melyik minőségében döntsön ebben az ügyben?

Ezek mind olyan kérdések, én azt mondom, hogy ha végiggondolnák ezeket a dolgokat, akkor önök is rájönnek arra, hogy egyetlen lehetőség van, amit a Jobbik most felkínál önöknek, hiszen benyújtottunk egy törvénymódosító javaslatot, ez a törvénymódosító javaslat nagyon lényeges és egyszerű, úgy, ahogy van, amit önök benyújtottak, azt mind megszünteti; egy dolgot azért meghagytunk benne, hogy ne legyen olyan nagy probléma, hogy ne kelljen annyi ajánlást gyűjteni bizonyos városokban. De itt is érdekes ám, hogy Budapesten az önök javaslata alapján, ahol közel 2 millió ember van, ott a főpolgármester-jelöltségért való induláshoz 5 ezer ajánlást kell gyűjteni, Nyíregyházán, ahol 115 ezer ember van, ott meg 2 ezret. Ez is aztán valóban szintén az arányosságot tartja meg.

És itt már fölvettem egyszer a kérdést, hogy lehet azt mondani, hogy spórolunk, de mi gátolja meg önöket abban, hogy ősztől majd felemelik a polgármesterek javadalmazását. Mert azok azt fogják mondani, hogy ellátjuk a közgyűlésben is munkát, akkor emeljétek már meg a pénzünket. Akkor egyszerűen majd meg fogják emelni, mert azt mondják, hogy valóban, mennyit dolgoznak ezek az emberek.

Aztán van még itt egy nagyon fontos, a 13. §-ban egy összeférhetlenségi szabály. Azt mondják, hogy sem az önkormányzati képviselő, sem a külsős bizottsági tag nem folytathat olyan tevékenységet, amely a feladatainak ellátásához szükséges közbizalmat megingathatja. Na, mi ez? Ez mi? *(Dr. Apáti István: Ez mi?)* Tehát mi az, hogy a közbizalmat megingathatja? Ez semmi más, mint egy gumiszabály, ami azt jelenti gyakorlatilag, hogy bárkit el lehet lehetetleníteni, ha a fideszes érdekkörök úgy akarják. Minden konkrétum nélkül tesznek bele egy ilyen dolgot, de hogy ez pontosan mit jelent, hogy ki lesz jogosult ennek a megállapítására, milyen szempontok alapján, arra nem tartalmaz iránymutatást a törvény. Ráadásul feltételes módot használnak, tehát elegendő lesz, ha ennek a gyanúja megfogalmazódik, és ez alapján ki lehet mondani az összeférhetlenség-

get. Tudják, itt még titkosítani sem kell. Tehát nem kell azt mondani, hogy valakivel szemben gyanú merült fel, de nem mondjuk meg, hogy milyen gyanú, csak egyszerűen bűnös - mint ahogy az elmúlt időszakban erre már volt példa -, nem kell titkosítani, egyszerűen csak meg kell lebegtetni ezt a dolgot *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és önök azt mondhatják bárkire, hogy összeférhetetlen.

Úgyhogy én azt javaslom, hogy fogadják el a Jobbik törvénymódosító javaslatát. Higgyék el, úgy jár jobban az ország, úgy jár jobban Budapest is, és maradjunk meg a régi rendszernél. És utána ülünk le esetleg beszélgetni arról normálisan ezekről *(Az elnök ismét csenget.)*, hogy hogy tudunk változtatni.

Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Schiffer András képviselő úr következik, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az állapotokat nagyon jól mutatja, hogy sem a Fidesz, sem a KDNP vezérszónoka nincsen már az ülésteremben. Ez szépen mutatja azt, hogy önök a parlamenti vitát is pontosan ugyanannyira tisztelik, és ugyanannyira tartják, mint egyébként a maguk által megalkotott különböző játékszabályokat.

Először is, én szeretném azzal kezdeni, hogy - függetlenül a javaslat minőségétől vagy éppen minősíthetlenségétől - pár hónappal egy választás előtt a játékszabályokat megváltoztatni az körülbelül olyan, mintha most a FIFA hirtelen az alapvető játékszabályokat megváltoztatná, 10 nappal a világbajnokság kezdete előtt.

A helyzet úgy áll, hogy amikor ez felmerül, önök nagy kedvvel mutogatnak 1994-re, amikor az MSZP-SZDSZ kétharmados többsége valóban hasonló módon járt el.

(16.50)

Már néhányan bólogatnak is, csak aki bólogat, annak nem ártana talán föllapozni, hogy 1994-ben kik kiabáltak a lehangosabban, hogy micsoda rút merénylet történik a magyar demokráciával szemben. Hát segíték! A Fidesz, a Fiatal Demokraták Szövetsége, azon belül is Deutsch Tamás volt az, aki a lehangosabban verte félre a harangot, hogy a demokrácia elleni csúf merénylet történik. *(Dr. Bárándy Gergely: Ma már nem így hívják őket. - Derűtség az MSZP padsoraiban.)* Amikor ennyire pusztán csak az számít, hogy éppen kormányzati vagy ellenzéki pozícióban vannak, egy pillanatra sem szégyellik el magukat?!

Még valami: nem csak 1994 volt; volt itt 2010 is, amikor ugyanezt a játékot eljátszották. 2010 júniusában ugyanígy, néhány hónappal az önkormányzati választás előtt alapvetően felforgatták a játékszabályokat, úgyhogy mondhatni azt is, hogy 2:1-re vezetnek az álbaldallal szemben.

Önök most készülnek a második gólt berúgni. Önök már másodjára rúgták fel a tiszta verseny szabályait.

Még valamit mondanék erre a '94-es hivatkozásra. Tényleg komolyan gondolják azt, hogy hosszú távon lehet játszani azt a játékot ebben az országban önöknek is meg a másikatknak is, hogy folyamatosan a másik oldal szennyesére mutogatva lehet az egyik oldal sajátját tisztára mosni? Meddig kívánják ezzel etetni az embereket?

Elhangzott itt sok minden, hogy olcsóbb. Mitől lesz olcsóbb ez a rendszer? Ennyire hülyének nézik a választópolgárokat, hogy az a tiszteletdíj-mennyiség, amit ma fölvesz harminc-egynéhány fővárosi önkormányzati képviselő, fővárosi közgyűlési képviselő, az a tiszteletdíj-mennyiség akár csak a BKK költségvetését helyre tudja hozni? Ne haragudjanak, de ezt egy nyolc általánossal rendelkező budapesti polgár is pontosan tudja, hogy ez egész egyszerűen ámtás és szemfényvesztés.

Beszélnék kádertemetőről pont önök, akik mást sem csináltak itt az előző parlamenti ciklus második felében, mint eltemették a saját kádereiket. Különböző kamuállásokat hoztak létre, különböző összeférhetetlenségi szabályokkal játszadoztak, hogy a kieső Fidesz-KDNP-s kádereket el lehessen helyezni. Még azt is megcsinálták tavaly nyáron, hogy úgy módosították meg a választójogi szabályokat, hogy nehogy véletlenül időközi választást kelljen kiírni azokban az egyéni választókerületekben, ahol hirtelen valami kamuállást kapott egy fideszes káder, vagy éppen nagyköveti állást és így tovább. Ezek után önök jönnek ide kádertemetőről beszélni? Arról nem beszélve, hogy önök ugyanazt a gyakorlatot folytatták a főváros esetében, mint a szocialisták, ugyanúgy kádertemetőnek használták, úgyhogy azt gondolom, hogy ebben talán tisztább lenne a hallgatás az önök részéről is.

Hivatkoztak arra, illetve Németh Szilárd hivatkozott arra, hogy a főváros azért volt működésképtelen, mert MSZP-SZDSZ-veszekedés hallatszott ki a városháza falai mögül. Itt álljunk meg egy szóra! Arra, hogy a kétszintű fővárosi önkormányzás egyébként hogyan tette tönkre és hogyan teszi működésképtelenné a fővárost, arra majd még később visszatérek. Az SZDSZ kimúlt, az MSZP nincs hatalomban a fővárosban, az elmúlt négy évben mégis veszekedés hallatszott. Mert hogy, hogy nem, a különböző fideszes potentátok egymással veszekedtek. Lehet, hogy nem MSZP-SZDSZ, de éppen a különböző fideszes megfektők egymásnak estek, adott esetben a főpolgármester és Vitézy Dávid közötti szó- és levél-

váltásoktól volt hangos a sajtó, tehát ebben a tekintetben semmi nem változott.

Gulyás Gergely a vezérszónokijában azt mondta, hogy az a módosító javaslat, amit ő beterjeszt, az alkotmányossági kifogásokat helyre fogja kalapálni. No, én azt gondolom, hogy Gulyás Gergely súlyosan téved. Az a helyzet, hogy az Alaptörvény 35. cikk (1) bekezdése a következőképpen szól: „A helyi önkormányzati képviselőket és polgármestereket a választópolgárok általános és egyenlő választójoga alapján közvetlen és titkos szavazással a választók akaratának szabad kifejezését biztosító választáson, sarkalatos törvényben meghatározott módon választják.”

Ebből a szakaszból az utolsó fordulat kétségtelesen nem sérül, önöknek újra kétharmadjuk van, tehát nyilván sarkalatos törvényben fogják ezt a csalafintaságot is megalkotni. De nézzük meg a két másik feltételt! Egyrészt a fővárosi közgyűlési választást, a Fővárosi Önkormányzat önkormányzati létét egyelőre még nem vonták kétségbe, de egyelőre még ezt is olyan félve mondom, mert még egy zárószavazás előtti módosító javaslattal lehet, hogy ezt is meg fogják tenni, és egész egyszerűen meg fogják szüntetni a Fővárosi Önkormányzatot mint olyat.

De maradjunk abban, hogy egyelőre van még Fővárosi Önkormányzat. A 35. cikk (1) bekezdése vonatkozik rá, ami azt mondja, hogy közvetlen választás. Hol van itt a közvetlen választás? A Fővárosi Közgyűlés nagyobbik részét az előterjesztés szerint polgármesterek fogják alkotni.

Tehát jól figyeljenek! Arról van szó, hogy akkor, amikor a választópolgár elmegy a szavazófülkébe, előtte, ahogy Németh Szilárd mondta, eggyel kevesebb szavazólap lesz, ő egy polgármesterre fog szavazni, például Csepelen. Amikor ott lesz Németh Szilárd feje vagy neve a szavazólapon, ő egy csepeli polgármestert fog választani, nem egy fővárosi közgyűlési képviselőt. Az innentől kezdve már jogi fikció, hogy Németh Szilárd természetesen be fog ülni - természetesen feltéve, hogy a csepeliek kérnek még belőle -, be fog ülni a Fővárosi Közgyűlésbe. De a Fővárosi Közgyűlés esetében a közvetlen választójog elve sérülni fog. Ezt az alkotmányossági problémát egyáltalán nem érinti Gulyás Gergely javaslata.

De menjünk tovább! A választójog egyenlősége sérül-e? Igen, sérül, és ezt Gulyás Gergely javaslata egyáltalán nem kalapálja ki. Amit Gyulyás Gergely mond, az nem egyéb, mint a Fővárosi Közgyűlés létszámának kevesebb mint harmada tekintetében valóban az arányosságot vagy a kerületek közötti aránytalanságot valóban valamilyen módon próbálja kezelni Gulyás alelnök úr.

Csakhogy a Fővárosi Közgyűlés összetétele nagyobb részénél az aránytalanság továbbra is fenn fog állni. A Belváros, az V. kerület éppúgy egy embert fog delegálni, mint mondjuk, Óbuda vagy Angyalföld. Tulajdonképpen idézhetnénk Papcsák Ferencet is, az ő szavajárása alapján a vörös félhold, tehát a külső

kerületek éppúgy egy-egy delegálttal fognak rendelkezni, mint mondjuk, a budai negyed vagy Belváros-Lipótváros.

A helyzet az, hogy itt egyenlő választójogról inentől kezdve beszélni nem lehet, hiszen a Fővárosi Önkormányzat, a fővárosi képviselő-testület nagyobb része nem egyenlő választójog alapján kerül összeállításra. És kénytelen vagyok visszautalni megint csak arra, hogy önök milyen gyakorisággal változtatják a nézeteiket, illetve arra, amit Szilágyi képviselőtársam az imént elmondott.

Miért kellett választójogi törvény? Mi volt a fideszes érvelés? Az volt a fideszes érvelés, hogy ugyebár az Alkotmánybíróság, amelynek egyébként onnantól kezdve, hogy a választójogi törvényt is megalkották, a határozatait már nem ildomos idézni, de az Alkotmánybíróság is kimondta azt, hogy alkotmányellenes helyzet áll fenn, hiszen a 176 egyéni választókerület lélekszámában olyan eltérés van, ami sérti a választójog egyenlőségét. Ezt mondták önök akkor, amikor a Kubatov-szoftverek alapján egy új választójogi törvényt alkottak meg, és kiszámolták, hogy a 106 körzetet hogyan kell megrajzolni. Majd most fordult a kocka, és előhoznak egy olyan módosítást, ahol ez az érzékenység a választókerületek lélekszámára már nem áll fenn.

A helyzet az, hogy a Velencei Bizottság 2012-es véleményében - most arról a véleményről beszélek, amit önök fontosnak tartottak mindig idézni, más véleményeket kevésbé idézgettek, sőt Magyarország elleni támadásról kiabáltak - benne volt az is, amit a választókerületek egyenlőségéről írt, de benne volt természetesen az is, hogy elvárás, hogy a választások előtt egy éven belül ne változzon a választójogi rendszer.

A Velencei Bizottságnak azt a véleményét, ami arra vonatkozott, hogy ügyelni kell arra, hogy az egyenlő választójog elve ne sérüljön abban a tekintetben sem, hogy a választókerületek lélekszáma között ne legyen lényegi eltérés, erre önök hivatkoztak. Erre önök éppúgy hivatkoztak, mint a kikukázásra ítélt alkotmánybíróági határozatokra. Tehát összegezve: az megállapítható, hogy az Alaptörvény 35. cikk (1) bekezdésében két ponton is ütközik ez a javaslat.

És ha már itt az előtörténetről volt szó, szerintem érdemes visszaevezni 1990 különös nyarára, amikor az Antall József vezette Magyar Demokrata Fórum betervezési készült egy önkormányzati törvényjavaslatot, ami visszatérés lett volna a sztálinista rendszer előtti fővárosi közigazgatáshoz. Ez arról szólt volna, hogy van egy egységes budapesti város-mag, és ahhoz sajátos közjogi kapcsolattal fonódik rá az agglomeráció.

Mi történt? Az történt, hogy 1990 nyarán - túl vagyunk már az Antall-Tölgyessy-paktumon - az SZDSZ úgy látta, hogy a Magyar Demokrata Fórum vezet a közvélemény-kutatásokban, nem kell egy erős miniszterelnök mellé egy erős főpolgármester,

és meggátolta, hogy az önkormányzati törvény így menjen teljesezésbe.

(17.00)

Ezt követően észre fordult a kocka, az SZDSZ magára rántotta ezt az egyébként is teljesen béna fővárosi igazgatási rendszert, utána viszont önök közösen, okosban - fideszesek, szocialisták, szabad demokraták és MDF-esek - rájöttek arra, hogy milyen jó dolog fenntartani a belső kerületi önkormányzatokat. Igaz, hogy a kutyának nincsen kerületi identitása, azt se tudja, hogy ki a helyi képviselő meg a helyi polgármester, de ez talán jobb is így, így lehet ingatlanspekulációs vállalkozásokat csinálni az úgynevezett kerületi önkormányzatokból. Ma a kerületi önkormányzati rendszer, ez a kétszintű önkormányzati rendszer az, ami a rákfenéje Budapestnek, ezért nem tud Budapest fejlődni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az önök számára a kétharmados többség sok mindenre elegendő volt, sok mindent fel tudtak forgatni, de valahogyan, valamiért nem volt érdekük az, hogy nekiugorjanak ennek a kétszintű fővárosi önkormányzásnak, amelyik működésképtelenné tette a fővárost. Ha már 4-es metróról beszélnek, igen, a 4-es metró ügye az egyik legjobb példa arra, hogy a főváros miért működésképtelen; mert különböző lobbierdekek harcolnak egymással, és ez a módosítás ezt fogja felerősíteni. Különböző kerületi lobbierdekek harca lesz, és olyan kerületekről, olyan önkormányzatokról, fiktív önkormányzatokról beszélünk, melyek mögött valójában közösségi identitás nincsen.

Budapesti önkormányzatot kell létrehozni, erős budapesti önkormányzatot kell létrehozni, amely a választópolgárok, a fővárosi választók akaratát tükrözi. Ez a javaslat nem ebbe az irányba mutat. Ez a javaslat abba az irányba mutat, hogy azok a pártok lesznek a vesztesek, illetve azok a választói közösségek lesznek a vesztesek, amelyek nem kérnek sem a narancsuralomból, sem a 2010 előtti Hagyó-Demszky-időszakból. Éppen ezért önök egy olyan rendszert tettek ide elének, ahol egy LMP-s vagy egy jobbikos szavazó a végelszámolásban egy Fidesz-szavazónak a hatodát-hetedét fogja érni. Ezért is aránytalan ez a rendszer, hiszen az egész kompenzációs listás konstrukció, ahogy itt előttünk van, azt jelenti, hogy ebből a rendszerből hasznot elsősorban a Fidesz fog húzni, másodsorban nyilván az újra összeálló MSZP-SZDSZ-koalíció.

Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvényjavaslat egyébként más nyalánkságokat is tartalmaz, például azt, hogy önök hirtelenjében az összeférhetetlenségi szabályokat elkezdik feloldani. Mi ütött önökbe?

Nekem az ügyvédi praxist le kellett tennem akkor, amikor megnyílt az Országgyűlés, hiszen olyan nagyon kemény, szigorú összeférhetetlenségi szabályokat alkotott az előző Országgyűlés - s most kiderül, hogy a képviselő-testületekbe újra visszavezethetnek a körorvosok, illetve az iskolaigazgatók. Erre kevés érv az, hogy a közoktatási rendszert államosították, és nincsen közvetlen fenntartói kapcsolat az intézményvezető és az önkormányzat között. Az iskolák esetében is van kapcsolat azért, hál' istennek, az önkormányzat és a közoktatási intézmény között, az orvosok esetében pedig továbbra is - az ellátási szerződéseket ki köti meg?

Ez a rendszer arról szól, főleg, minél kisebb méretű városokról, településekről beszélünk, hogy a döbrögik uralmát betonozzák be, így egy-egy képviselő-testületnek jelentékeny része egy adott személytől, egy adott döbrögítő fog függeni. Az pedig, hogy „a közbizalmat megingathatja” fordulat itt van, benne marad ebben a javaslatban, ez egész egyszerűen abszurd. Ki fogja eldönteni azt, hogy mikor inog meg a közbizalom egy képviselőben, talán majd egy 4-es metró botrány? Mi kell ahhoz, hogy a közbizalom megingásáról lehessen beszélni? Ezek a gumiszabályok csak arra jók, hogy adott esetben a többség a neki nem tetsző ellenzéki képviselővel leszámolhasson. Ez a javaslat ebben a formában semmi egyebet nem tesz, mint továbbra is a pillanatnyi pozíciókat erősíti meg a Fidesz esetében (*Az elnök csenget.*), a főváros tekintetében pedig tragikus módon erősíti föl a kétszintű önkormányzás eddigi negatív hatásait.

Köszönöm szépen. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat.

Most megadom a szót Fodor Gábor képviselő úrnak, független, aki írásban jelezte felszólalási szándékát.

Öné a szó, képviselő úr.

FODOR GÁBOR (független): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy az önkormányzati választásról szóló törvény vitájában a Magyar Liberális Párt álláspontját kifejtsem.

Nos, először politikai érvekkel szeretném kezdeni, hiszen képviselőtársaim az előző felszólalásokban - különösen ellenzéki oldalról - jogosan firtatták azt, vajon mi készítette a Fideszt arra, hogy ilyen hirtelenséggel egy ilyen törvényjavaslatot a Ház elé terjesszen. Érdemes megvizsgálni ezt a kérdést, és azt gondolom, hogy politikai érveket kell először találnunk. Fontosak a későbbi, alkotmányossági érvek, a technikai, jogszabállyal kapcsolatos érvek, de a politikai érvek a legfontosabbak, amelyeket egy politikai vitában tisztázni kell.

Nos, én azt gondolom, hogy az első számú érv, ami miatt idekerült elének ez a törvényjavaslat, az a félelem. Ez a politikai érv az, ami a Fideszt arra kész-

tette, hogy törvénymódosítást terjesszen a Ház elé. A félelem azzal kapcsolatban, hogy látják a választási eredményeket, látják Budapesten a helyzetüket, és azt szeretnék elérni, hogy az őszi önkormányzati választás fideszes sikert, méghozzá torzított sikert, ha kell, akár - ahogy itt elhangzott már a vitában az előttem felszólalók részéről, többen is említették ezt -, akár kétharmados sikert is eredményezzen a fővárosi választásokon, a budapesti választásokon. Nos, a félelem, tudjuk jól, hogy rossz tanácsadó. Ezért én szeretném óvni a Fideszt, szeretném óvni a kormánytöbbséget attól, hogy ebbe az irányba menjenek el, és ezen szempontok alapján módosítsanak törvényt, mert ebből egy rossz javaslat fog születni. Mi a Magyar Liberális Párt részéről ezt egy hibás törvényjavaslatnak tartjuk, olyannak, amit nem lehet támogatni, és nem is kívánjuk támogatni semmilyen körülmények között, még akkor sem, ha van hozzá módosító indítványunk, amiről majd még külön szeretnék néhány szóban beszélni.

Nos, ez a politikai félelem szerintem nem elegendő indok arra, hogy közben a jogállami normákat felrúgva, úgy kerüljön elének egy törvényjavaslat, először is, hogy arra nincs megfelelő idő, hogy normálisan végig tudják konzultálni, tárgyalni a politikai pártok a szükséges civil szervezetekkel és másokkal, hogy mi a véleményük erről, erre nincs idő. Másfelől pedig a jogállami normákkal szembemegy az is, hogy az ellenzék tiltakozásával szemben, az ellenzéki pártok lényegében egyöntetű nemleges állásfoglalásával szemben akarnak keresztülrögtetni egy törvényjavaslatot. Természetesen meg lehet sok mindent tenni, a parlamenti kétharmad lehetőséget ad a Fidesz számára, hogy egy ilyen törvényjavaslatot keresztülvigyen, de, képviselőtársaim, érdemes arra gondolni, hogy egyszer fent, egyszer lent. Természetesen, akiknek most kétharmada van, azoknak később nem biztos, hogy kétharmaduk lesz, és ugyanúgy áldozatul fognak majd esni egy rossz politikai kultúrának, amit többek között most a téves döntésekkel és a hibás elgondolásaikkal alapoznak meg. Ezért is szeretném, emiatt is másodsorban óvni önöket attól, hogy ebbe az irányba menjenek el, és hogy ezt a javaslatot fenntartsák és támogassák.

Azon túlmenően fontos politikai érv az előbb említetteken túlmutatóan, tehát a félelmen és a jogállami normákkal való szembeszegülésen túl, hogy meg kell vizsgálnunk azt is, szolgálja-e a budapestiek érdekét az a javaslat, amely elének került, s nekem az az álláspontom, hogy nem. Ugyanis a budapestiek érdeke az, hogy a különböző pártszimpátiák, a különböző párthovatartozások meg tudjanak jelenni a fővárosi képviselő-testületben is. Vajon egy ilyen helyzetben, amikor a kerületi polgármesterek jelenítik majd meg a Fidesz elképzelése szerint a Fővárosi Közgyűlésben a különböző politikai nézeteket, megfelelően reprezentálva lesz az a sokszínűség, amivel rendelkezik Magyarország politikailag és Budapest is

politikailag? Nyilvánvalóan nem. Tehát ellene megy a budapestiek akaratának az, ami történik.

Természetesen egyszerűsíteni fogja a politikai képletet, természetesen azoknak áll a zászló - hiszen nem véletlen, hogy a Fidesz ilyen módon próbálja módosítani ezt a javaslatot -, akik egyébként a közvélemény-kutatások szerint vezetnek. De ez még nem jelenti azt, hogy csak ők vannak jelen politikailag ebben az országban, nem jelenti azt, hogy a választópolgárok mind a Fideszt szeretnék támogatni. Ellenkezőleg, tudjuk jól, hogy a választópolgárok többsége nem a Fideszt akarja támogatni, és bizony a különböző kisebb ellenzéki pártoknak is meg kell jelenni a Fővárosi Közgyűlésben, ez fejezi ki a választók akaratát, ez felel meg a népképviselő elvének, ez felel meg annak az elvárásnak, amely lényegében több évszázada uralja a nyugati civilizációt és az európai értékrendet. Ez a felfogás, ami most itt megjelenik, nem ezt a célt szolgálja, nem fogja a népképviselőt kellően, megfelelő reprezentációval megjeleníteni a Fővárosi Közgyűlésben. Másfelől szintén nem alkalmas arra, hogy a választói akaratot megjelenítse, hiszen mi fog következni ebből a törvényjavaslatból? Az bizony, tisztelt képviselőtársaim, amire már szintén e Ház falai közt többen felhívták a figyelmet, hogy Budapest egymással vetélkedő kiskirályságok birodalma lesz.

(17.10)

Hiszen egy kerületi polgármester, ha mandátumot kap a Fővárosi Közgyűlésben, akkor természetesen a kerületét, a választóit fogja képviselni, nem fővárosi szintet fog képviselni, hanem a választóinak, a kerületi szinten akar megfelelni. Ezáltal szét fog esni Budapest. Nem a budapestiek érdeke, hogy egy szétesett város legyen körülöttünk. Nem hiszem, hogy a budapestiek azt akarnák, hogy egymással fenekedő, lényegében egymás torkát bármikor elvágni képes kiskirályságok harcoljanak a Fővárosi Közgyűlésben.

Ezért mi a liberálisok részéről szeretnénk betervezni ehhez a törvényhez módosításként azt a City-koncepciót, amely már szintén évek, sőt évtizedek óta itt van körülöttünk. Előtte épp Schiffer András képviselőtársam ugyan ezt nem mondta ki, de valami hasonlóról beszélt. Azt gondolom, hogy itt az ideje, hogy ha változtatni akarunk érdemben egyébként a fővárosi önkormányzati rendszeren, akkor bizony térjünk vissza oda, amit annak idején a kilencvenes években a liberális Fidesz és a liberális SZDSZ is képviselt, ez pedig a City-koncepció, ami azt jelenti, hogy a belső kerületeket egységes egészként kezeljük, a külső kerületeknek pedig egy relatív önállóságot adjunk. Ez segítene azon önkormányzati problémák megoldásában, amelyekről már itt beszélünk szintén a vitában, és egyúttal nem olyan lát-

szatmegoldás lenne, és nem lenne annyira politikailag elfogadhatatlan, mint a jelenlegi javaslat.

Nos, említettem azt, hogy van egy önálló javaslatunk is a törvényjavaslathoz benyújtva, egy módosító indítvány, ez pedig azt kívánja módosítani, hogy újra, miként a nemzeti választásokon, térjünk vissza a többes jelölés módszeréhez. Nem indokolt egyébként, hogy ebben a javaslatban a választópolgárok csak egy ajánlást, egy jelölést tehetnek, ráadásul ezzel vissza is lehet élni. Ne feledjük el, hogy ez megágyaz csalási lehetőségeknek a választások kapcsán, hiszen például, ha valaki először adja le a listáit, azon szerepel egy név, utána jönnek a következő pártok, netán ezeken a listákon is szerepelhet egy név azért, mert jószándékúan is odaírhatta valaki, de feltételezhetjük azt is, hogy akár rossz-szándékúan is oda lehet írni, bizony, ezzel az utána következő pártokat lehetetlen helyzetbe hozza, úgyhogy erre külön szeretném felhívni a figyelmüket.

Miközben a saját javaslatunk elfogadásáért kardoskodom, és emellett emelek szót, természetesen azért szeretném világossá tenni, hogy összességében a javaslat számunkra elfogadhatatlan. Azt gondoljuk még a saját javaslatunk elfogadása mellett is, hogy olyan politikai irányokat jelöl ki, amelyek számunkra nem vállalhatóak.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két dologhoz szeretnék csak hozzászólni, amit az imént Fodor Gábor elmondott. Az egyik, hogy ez a többes ajánlás kérdése eleve nem igazán indokolt, ha egy szabály érvényes az országgyűlési meg az európai parlamenti választáson, akkor miért nem érvényes az önkormányzatban. Szeretném azt is elmondani, hogy az LMP már az előző ciklusban a választójogi törvény vitájában minden olyan megoldást támogatott, ami a másodlagos vagy éppen többedleges pártpreferenciák kinyilvánítására alkalmas. Ami probléma volt az országgyűlési választási kampányban, az nem önmagában a többes jelölés, hanem a végtelen számú jelölés, ezzel együtt, amit Fodor Gábor említett, azt nyilván támogatni tudjuk.

Visszont szeretnék visszautalni arra, amit itt pedzegetett már Németh Szilárd, hogy akik listán kerülnek be, valójában pártkatonák. Erre nagyon szellemes riposztokat persze kapott a Jobbik-frakcióból, hogy ő maga vagy Répássy államtitkár úr, vagy mások, vagy éppen a miniszterelnök úr hogyan kerül ide. Na de, ami igazán lényeges: szintén a választójogi törvény vitájában az LMP-nek volt javaslata arra - három évvel ezelőtt talán -, hogy a listás szava-

zásnál is legyen lehetőség arra, hogy az egyéni preferenciákat a választópolgárok kinyilváníthassák.

Tehát ha Németh Szilárd úgy gondolja, hogy ma a listás rendszer a pártkatonáknak kedvez - nyilván tapasztalatból beszél -, akkor miért nem támogatja, mondjuk, azt az LMP-s felvetést nemcsak itt, az önkormányzati vagy a fővárosi választásnál, hanem az országgyűlési választásnál is, hogy a pártlisták összetételébe a választópolgárok beleszólhassanak? Jelenleg a Fővárosi Közgyűlés az egyetlen olyan hely, ahol arányosan a párthovatartozás, a pártpreferencia megjelenhet a testületben. Ha az a gond, hogy a listákat a pártközpontok állítják össze, akkor azt kérem, legyenek bátrak és támogassák azt az elképzelésünket, hogy akár az országgyűlési, akár az önkormányzati választásnál a listák összetételébe a választópolgárok beleszólhassanak.

Köszönöm. *(Szórványos taps az LMP sorai-
ban. - Fodor Gábor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt is hallhattuk önöktől, hogy konzultáltak az ellenzékkel. Szeretném megkérdezni, hogy mikor kivel konzultáltak, mert velünk, mondjuk, nem. Ha konzultáltak volna, akkor lehet, hogy elmondtuk volna.

Ettől függetlenül mi nem mondjuk azt, hogy ez a jelenlegi rendszer jó. Valóban, amit itt egy-két mondatban lehetett hallani, vannak olyan visszasságok, hogy nem mindegy, például Budapesten, hogy ősszel a lombhulláskor merről fúj a szél, tehát nem mindegy, hogy például hova esik le a levél, mert lehet, hogy tíz méteren belül éppen másnak a feladatkörébe tartozna, hogy azt onnan felseperje vagy eltakarítsa, tehát vannak ilyenek. De van egy csomó más dolog, a parkolási rendszer meg egyéb.

Ami a legfontosabb, hogy önöknek nincs szükségük egy konstruktív ellenzékre. Ha megnézik, és valaki követte esetleg az elmúlt négy évnek a fővárosi önkormányzati munkáját, akkor azt láthatták, hogy a Jobbik egyértelműen szakmai és konstruktív ellenzékként működött közre. Mindenben próbáltunk segíteni, és mindenben Budapest érdekeit vettük figyelembe. De önöknek erre sincs szükségük. Csak egy példát hadd mondjak! Az előző rendszerben, a Demszky-érában a Közbeszerzési bizottság döntései alapján hatmilliárd forint büntetést fizetett ki a Fővárosi Közgyűlés, a főváros különböző cégeknek, bírósági ítéletek alapján általában. Hatmilliárd forintot! Az elmúlt négy évben jobbikos bizottsági elnöke van a Közbeszerzési bizottságnak, pont hatmilliárdal kevesebbet kellett kifizetnie a fővárosnak ebben a négyéves ciklusban, nulla, azaz nulla forintot.

Tehát nem csak azok a politikusok, akiket, mondjuk, adott esetben a Fidesz javasol, tehát mondjuk,

Németh Szilárd fideszes színekben, nem biztos, hogy csak ő jó szakember. Vannak azért ebben az országban olyan önkormányzati szakemberek, akik lehet, hogy egyéniben nem tudnának megmérettetni, és nem kapnák meg a választók bizalmát, mert nem is szerepelnek annyit, mondjuk, a médiában, nem áll a hátuk mögött olyan anyagi lehetőség, mint önöknek, szakmailag pedig pontosan a főváros érdekében tudnak tevékenykedni a Fővárosi Közgyűlésben. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, Jobbik, 15 perces időkeretben.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy törvényjavaslatról, azt hiszem, nagyon sokat elmond, ha megvizsgáljuk a születése körülményeit, illetve maga a törvény megszületésének a körülményeit, mert nincsen kétségünk afelől, hogy ebben a zárószavazásig hátralévő időben azért alapvető változásokat nem fognak már ezen a beterjesztett javaslaton eszközölni, még akkor sem, ha Gulyás Gergely is nyújtott be ehhez módosító javaslatot.

Ha önök komolyan gondolnák azt, hogy a főváros működését, a Fővárosi Önkormányzat, Közgyűlés működését hatékonyabbá, olcsóbbá, demokratikusabbá szeretnék tenni, akkor összehívtak volna egy ötpárti egyeztetést, szakértőket vontak volna be, és egy ilyen egyeztetéssorozat végén kialakult álláspontot terjesztettek volna a Ház elé, ami átgondolt, valóban az elmúlt 24 év működésének az áttekintésén alapul, és az ott feljött, akár konkrét esetekre vagy általános érvényű nehézségekre adandó válaszokat próbálja meg az Országgyűlés elé terjeszteni úgy, hogy - még egyszer mondom - az érintettek bevonásával készül ez a törvény. De nem ez történt. Hanem mi történt? Április 6-án volt egy választás, Budapesten is volt egy választás, született egy olyan eredmény, amilyen, és erre válaszul a rendszert átalakítják olyan módon, hogy ezen választási eredmény ismeretében is a Fidesz tudjon többséget szerezni a fővárosban, s meg tudja őrizni ott is a politikai vezető szerepét.

Annyi szemfényvesztést mondtak itt az olcsóságról, hatékonyságról és a demokráciáról, hogy kizárólag azokra a hazugságokra szeretnék reagálni, amiket itt az általános indoklásban olvashatunk, illetve a felszólalóktól hallhattunk.

Az, hogy az egyéni képviselőjelöltek szerepe felértékelődött az országgyűlési választásokon is, illetve a fővárosban most a polgármesterekre adott szavazatokat értékelik fel ilyen módon, egy teljes tévút. A XX. század második felétől már egyértelmű volt az a tendencia, hogy a pártok dominálják a demokráciát, nemcsak a döntéshozatalt - azt is, teljesen világos, hiszen frakciók szerint szavazunk itt, az Országgyű-

lésben is, és nyilván a Közgyűlés sem működik más-képpen -, de a XXI. században ez már teljesen egyértelmű.

(17.20)

Vagy ha önök nem így gondolják, akkor kérem, hogy magyarázzák el azt a jelenséget, amit például Zala megye Lenti központú választókerületében tapasztalhattunk. Pintér László képviselő úr elindult az egyik választáson ebben a választókerületben, a Független Kisgazdapárt színeiben, 2,56 százalékot ért el. A fideszes jelölt nyerte ekkor a választást. Majd egy későbbi választáson, szintén Pintér László képviselő úr elindult a Fidesz színeiben, ugyanebben a választókerületben, és 53,41 százalékot ért el. Ugyanaz az ember, ugyanabban a választókerületben, csak egy későbbi választáson, más párt színeiben. Azt hiszem, hogy ez a példa is, ami itt Magyarországon esett meg az önök volt frakciótársával, tisztán rávilágít arra, hogy nem az egyéni képességek alapján választanak ma az emberek képviselőt, hanem a párt az, ami leginkább dominálja a döntésüket.

Megvizsgálhatjuk ezt más szempontból is: hány olyan választókerület van, ahol szignifikáns eltérés található, mondjuk, országgyűlési választáson a pártlistára leadott szavazatok száma vagy aránya, illetve az egyéni jelöltekre leadott szavazatok aránya között? Nagyon kevés olyan választókerület van, ahol vagy az egyik, vagy a másik nagy eltérést mutat a számok tekintetében. Nyilvánvaló tehát, hogy ez a mese, amit elmondtak arról, hogy majd itt a polgármesterek választásával az emberek nem pártkádereket fognak beültetni a Fővárosi Közgyűlésbe, egész egyszerűen nem igaz, de ezzel nyilvánvalóan önök is tisztában vannak.

Gulyás Gergely, a Fidesz mostani vezérszónoka a választási törvény három évvel ezelőtti vitájában még arról beszélt, hogy mennyire nem szabad figyelembe venni egy demokráciában azt, hogy egy választási rendszer vagy maga a demokrácia működése hogyan lehet olcsó, hiszen a legolcsóbb az egypártrendszer lenne, és valóban, ez az érvelés most, amikor kapóra jön önöknek, ezzel az olcsósággal érvelnek, majd amikor nem jött kapóra önöknek, akkor meg az olcsóság ellen érveltek a demokrácia javára. Ez is mutatja ezt a kétszínűséget és kettős mércét, amit a választási rendszerek megalkotásának során korábban is és most is alkalmaztak.

Ha 23 polgármester fog ülni a Fővárosi Közgyűlésben, akkor ez lehetővé teszi azt, hogy a szakpolitikai szempontok egyébként egyáltalán ne kerüljenek előtérbe, sőt háttérbe szoruljanak. Nyilvánvaló, az Országgyűlésben sem arról van szó, hogy területi alapon alkotjuk meg a törvényeket, tehát hogy a törvényalkotás során nagy részben nincsen egész egyszerűen jelentősége annak, hogy melyik képviselő hol lakik, melyik területet képviseli, hiszen például a

köznevelési törvény az ország összes iskolájára vonatkozik, de említhetnénk más ágazati törvényeket. Szakpolitikai alapon történik a törvényhozás. A költségvetésnél nyilvánvalóan van szerepe, de ne keverjük össze a főváros esetében sem az önkormányzati szerepeket, feladatokat és a közgyűlésnek az egyébként szakpolitikai alapú működését, szakpolitikai alapú döntéshozását. És erre ez a rendszer egyáltalán nem helyez hangsúlyt.

Önöknek 2010 óta van lehetősége arra, hogy megváltoztassák a Fővárosi Közgyűlést, hatékonyabba tegyék azt. 2010-ben, amikor a Jobbik felvetette a politikai álláshalmazás problémáját, akkor egyáltalán nem hallottuk önöktől, hogy mennyire drága az például, hogy egy országgyűlési képviselő mellette még polgármester is és adott esetben fővárosi közgyűlési képviselő is, mert ugye erre is volt példa, akkor nem volt probléma, hogy három fizetést is felvett olyan munkáért egy képviselő, amit egyébként nem végzett el. Most pedig ezekkel a Fővárosi Közgyűlés életében egyébként filléreknak számító érvekkel, tehát a 23 képviselői tiszteletdíj mértékével próbálják az olcsóság látszatát kelteni ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban.

A kiesett képviselők, kádertemetők kérdésével kapcsolatban azért azt el kell mondani, hogy a létszámcsoökkentés következtében azért a legtöbb képviselő a Fidesz soraiból kerül ki. Tehát a számát tekintve az önök frakciója csökkent a legnagyobb mértékben, a legtöbb kieső képviselő a Fideszben van. Tehát ha valahol felmerül a gyanúja annak, hogy esetleg szeretnék elhelyezni a képviselőiket, ami egyébként az álláshalmazás tiltásában is egy nagyon fontos szempont volt a Fideszben, nyíltan bevallották ezt, hogy most már az eddigi képviselőket el kell helyezni valahol, és éppen ezért jön kapóra önöknek az álláshalmazás tiltása is, ugyanígy beszélhetünk ebben az esetben is erről. Tehát ez az érv leginkább a Fideszre igaz, ott kell a legtöbb embert elhelyezni.

Nagyon érdekes az, hogy az ajánlási rendszer átalakításával kapcsolatban ide is beemelik például azt, hogy büntetést kell fizetni a vissza nem vitt ajánlóívekért, még az üresen visszavitt ajánlóívekért is, ha azt egy külön határidőben nem szolgáltatják vissza a jelölő szervezetek.

Továbbra sem tudunk arról, hogy egyrészt az országgyűlési választásokon vissza nem vitt ajánlóívek döntő többségéért nem fizették vissza egész egyszerűen ezek a kamupártok a büntetéseket. Tehát le lehet írni egy törvényjavaslatban, le lehet írni a törvényben, hogy igen, ajánlóívenként a minimálbér felét kell fizetni, vagy jelen esetben tízezer forintot, de arról, hogy ezt ki fogja visszafizetni, a jelölő szervezet, vagy ki a felelős ezért, ezt továbbra sem mondják meg. És az országgyűlési választásokat megelőzően is azt javasoltuk, hogy legalább az állami támogatás mértékéből vonják le azt a mennyiségű tartozást, amit egy kamupárt felhalmoz az ajánlóívek vissza

nem szolgáltatása által. De ezt sem fogadták meg. Tehát mi történt? Attól, hogy nem vitte vissza egy kamupárt az ajánlóívét, azt nem lehet feltétlenül behajtani, ha jogutód nélkül megszűnik, nincs vagyona, akkor puff, nem tudjuk senkin behajtani az ajánlóívekért járó büntetést - javasoltuk azt is, hogy egyébként legyen ennek is személyi felelőse, ezt a javaslatunkat sem fogadták meg -, de emellett az állami támogatást kiutaltuk teljes összegében ezeknek a pártoknak. Tehát ésszerű lett volna, ha legalább ilyen módon, azon a konkrét állami támogatáson behajtuk az ajánlóívekért járó bírságokat, de ez sem történt meg, és ez a javaslat sem rendezi a későbbiekben sem azt, hogy ki a felelős személy azért az ajánlóívért, amit nem szolgáltatnak vissza a jelölő szervezetek esetében.

Tehát a hatásköri összeütközések témájára rátérve, utolsóként említeném ezt. Felismernek problémákat természetesen, látják, hogy a hatásköri összeütközésekkel valamit kezdeni kell, de ez nem válasz. Az, hogy a polgármestereket ültetjük be akkor a Fővárosi Közgyűlésbe is, ez nem fogja megoldani a hatásköri összeütközések problémáját, viszont azt, hogy valakinek fővárosi közgyűlési identitása van, és mondjuk, Budapest szempontjait helyezze előtérbe, az háttérbe szorul, mondhatnám azt is, hogy megszűnik.

Egy olyan képviselő, aki polgármester is, úgy tudja az újraválasztását elérni, ha polgármesteri minőségében választják újra. Fővárosi közgyűlési minősége gyakorlatilag ilyen értelemben nem lesz. Nem fog a fővárosi közgyűlési logikával viszonyulni a döntéshozatalhoz, kizárólag polgármester lesz, hiszen őt akkor választják újra, ha ismét polgármester lesz, tehát a helyi ügyeket, a helyi lobbikat még inkább felerősíti ez a javaslat. Éppen ezért ebben a tekintetben is hibás azt mondani, hogy így fognak megszűnni a hatásköri összeütközések - nem, éppen hogy fel fognak erősödni azok a lobbik, amelyek eddig is a Fővárosi Közgyűlés működésének hatékonyságát gátolták.

Összességében tehát, ami le van írva az indoklásban, hogy ez olcsóbb lesz, hatékonyabb lesz, egyszerűbb és demokratikusabb lesz, ezek közül gyakorlatilag egyik sem igaz. Kizárólag a törvényjavaslat születésének körülményeiből is az világlik ki, hogy ismételtén egy aktuálpolitikai jogalkotás folyik, ami a Fidesz aktuális választási eredményéhez, saját pártpolitikai érdekeihez igazodik.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Két percre megadom a szót Szilágyi György jobbikos képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tehát összegezve, hogy nehogy ki tudják forgatni a szavainkat, mert sokszor megteszik ezt, és nehogy azt mondják, hogy mi mást mondtunk.

Azt mondjuk jelen pillanatban is, hogy valóban, Budapesten ez a kétszintű önkormányzatiság, egyedülként az országban, nem a legmegfelelőbb önkormányzati rendszer. Valóban, a Jobbik is nyitott lenne arra, hogy megtaláljuk azt az ésszerű megoldást, üljünk le, vonjunk be civil szervezeteket, vonjunk be az önkormányzatokat, vonjunk be az önkormányzatok által irányított kormányhivatalokat, mindent, és alkossunk egy olyan törvényt, amely a legjobban próbálja meg összefésülni, összemosni azokat a hatásköröket, azokat a forrásokat, azokat a forráselosztásokat, azokat a jogköröket, amik most ütközőpontokat jelentenek a főváros és a kerületek között.

(17.30)

Mi nyitottak vagyunk egy ilyenre, sőt ezt megcsinálhattuk volna az előző négyéves ciklusban is, mert tarthatnánk ott, hogy leültünk volna és már megváltoztattuk volna. Amire nem vagyunk nyitottak, az ez a törvénymódosítás, amely nem arra szolgál - ahogy azt itt sokan elmondták -, hogy jobbá tegyünk valamit, nem arra szolgál, hogy megreformáljunk valamit, hanem egyszerűen csak arra szolgál, hogy önkormányzatok minél nagyobb hatalomra tegyenek szert a Fővárosi Közgyűlésben. És nagyon sok negatívuma van ennek a benyújtott törvénymódosító javaslatnak.

Még egyszer: én arra szeretném kérni önöket, ne azt nézzék, hogy presztízaveszteség vagy nem presztízaveszteség önöknek, ha visszavonják ezt a törvényt. Vonják vissza, nézzék a budapestiek érdekét, nézzék a főváros érdekét ebben a kérdésben. Vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, és kezdeményezzenek tényleg többpárti egyeztetéseket, vonják be a civil szervezeteket, üljünk le közösen, próbáljuk meg és tegyük jobbá az önkormányzatiságot Budapesten, változtassunk rajta, reformáljuk meg, de ne egyeduralkodóvá próbálják tenni és egypártrendszerként működtetni a fővárost, mert az én véleményem szerint efelé kívánnak menni, de az is lehet, hogy majd a képviselők közül néhánynak szobrokat is fognak emeltetni a fővárosban. Az is egyszerű lesz, mert ezt ez alapján a törvényjavaslat alapján meg fogják tudni tenni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a képernyőn őt, illetve most már négy képviselő jelezte felszólalási szándékát 15 perces időkeretben, de előtte kétperces hozzászólásra következik Schiffer András képviselő úr, frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én folytatnám azt, amit Szilágyi képviselő úr felvetett. A főváros igazi problémája a kétszintű önkormányzás 25 éve. Budapest ettől fejlődésképtelen. És ha már itt faleveleket emlegettek,

hát van egy sokkal előbb példa. Amikor a Fővám téren az illegális árusítás problémáját kereskedők felvetik, akkor ha ezek az illegális árusok arrébb mennek száz métert, az a IX. kerületi önkormányzat problémája, ha megállnak ott, ahol vannak, a Fővárosi Önkormányzaté, ha meg a másik irányba tesznek néhány lépést, akkor az V. kerületi önkormányzaté. S akkor a nagy fejlesztésekről még nem is beszéltünk. Ez a város így működésképtelen.

Ha arról van szó, hogy önök a kétharmados többséggel, az egyébként egy mandátumon múlt kétharmados többséggel megkísérelnék, akár a saját belső érdekcsoportjaikat is megtörve, rendbe tenni Budapestet, ehhez az LMP is partner lenne, de akkor erről tessék beszélni. És valóban, ha abban a kérdésben kezdeményeznének egy ötpárti egyeztetést, hogy hogyan lehetne 25 év után működőképpé tenni Budapestet, mi ebben biztos, hogy partnerek lennénk, mert ez az érdekünk, ez minden budapestinek az érdeke. De ehhez egy olyan önkormányzat kellene, egy olyan erős budapesti önkormányzat, ahol a választói akarát arányosan megnyilvánul, és egy olyan budapesti önkormányzat kell, amelyik a budapestiek érdekeit képviseli, és az ingatlanspekulációra szakosodott úgynevezett kerületi önkormányzatokat pedig meg kéne szüntetni, vissza kéne térni az 1950 előtti modellhez.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót 15 perces időkeretben Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, MSZP.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Soha nem hittem volna azt, hogy 2014-ben azért kell az Országgyűlésben Magyarországon szót kérni, hogy megpróbáljuk elérni, hogy egy önkormányzati választáson a választópolgárok azonos jogokat élvezzenek. De bekövetkezett. Benyújtottak egy törvényjavaslatot, amely megítélésem szerint jól előkészített és alaposan megtervezett. Azt kell megnézni, hogy mi volt az indítéka ennek az alapos megfontolásnak. Az indítéka az volt, hogy lehetőséget teremtsen arra, hogy a fővárosban a Fidesz megteremtse az elkövetkezendő időszakban az uralmát. Ha ez volt a cél, akkor ezt megpróbálták ilyen módon előkészíteni, tehát ha a szándékot nézzük, akkor gondolom, nyilvánvalóvá válik az, hogy ez egy nemtelen szándék.

Maga a törvényjavaslat nincs jól előkészítve. Azt gondolom, hogy aki ezt írta, az nem ismeri az önkormányzatiságot és nem ismeri a Fővárosi Közgyűlés működését. Az első észrevételem ezzel kapcsolatban a működésre vonatkozna. Azért úgy jó lenne hallani, hogy fog működni ez az elkövetkezendő időszakban, ha e törvényjavaslat alapján választják meg a Fővárosi Közgyűlést. Van egy főpolgármester, bent ülnek a kerületek polgármesterei, s nyilván közülük

kerül ki a főpolgármester-helyettes is. Gondolom, ez egy nagyon jó ötlet, akkor lehet további spórolást végrehajtani. Vagy esetleg ők lesznek a bizottsági elnökök és a bizottság tagjai is? Biztos, hogy alaposan végiggondolták, hogy fog működni ez a testület? Azok a polgármesterek, akik felhatalmazást kaptak a választókerületükben, a kerületekben arra, hogy őket képviseljék, ezek esetleg a Budapest teljesen más területén tapasztalható érdekeket is képviseljék? Azt hiszem, hogy valami komoly zavar van az előterjesztett javaslattal.

A másik észrevételem: már néhányszor elhangzott a vita során, hogy olyan aránytalanságok alakultak ki, amelyek kezelhetetlenek. Nagyon nehéz elképzelni azt, hogy a Szent István körút egyik oldalán, a Lipótvárosban élők szavazata pont négyszer annyit ér, mint a Szent István körút másik oldalán lakó újlipótvárosiaké vagy éppen angyalföldieké. Hogyan lehet ezt megmagyarázni? Hogyan fogják ezt értékelni a választópolgárok? Én azt gondolom, hogy ez egy lehetetlen állapotot hoz létre. Azt is éreztem, hogy ezt a Fidesz valamilyen módon próbálja már javítani, de azt gondolom, hogy az egész komplex áttekintése nélkül ez egy fals megoldást eredményezhetne.

Az hangzott el, hogy ez egy demokratikus, közvetlen választásra lehetőséget adó új rendszer. Én azt gondolom, hogy ez egy áldemokratikus rendszer, és nem biztosítja a valós választás lehetőségét a választópolgároknak. A törvény úgy, ahogy van, rossz. Az a javaslatom, hogy ezt vonják vissza. Én pedig azért fogok küzdeni az elkövetkezendő időszakban, hogy a Szent István körút mindkét oldalán lakó állampolgárok azonos jogokkal rendelkezzenek. És nemcsak a baloldali szavazóra gondolok, hanem a XIII. kerületben élő Fidesz-szavazóra is, hogy neki ne legyen ötödannyi joga, mint a Szent István körút másik oldalán lakó, szintén Fidesz-szavazónak. Azt kérem, hogy ezt vonják vissza.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót 15 perces időkeretben Apáti István képviselő úrnak, Jobbik.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is felhívnam, felszólítanam arra az előterjesztőt, a még itt jelen lévő előterjesztőt, meg általában a kormánypárti képviselőket, hogy bocsátkozzanak velünk érdemi vitába, ugyanis az elég furcsa képet mutat, hogy Gulyás Gergely már rég elhagyta az üléstermet, Rogán Antal hol félszegen ücsörög itt, hol a telefonját nyomogatja, s már a rezszi-Rambó is rég köddé vált. Kivel vitatkozunk? A kormány elmondta, hogy még nem tekintették át, illetve a kormány jelen lévő képviselője nem tudott kormányvéleményt, kormányálláspontot mondani. Akkor megint csak az üres, majdnem üres

vagy éppen kiüresedett padsoroknak meg falaknak beszélünk.

Nagyon sok gond van ezzel a törvényjavaslattal, az előttem felszólalók ezt lényegileg már fölsorolták vagy megemlézték. Az őszinteséget hiányoljuk, ez a sok baj közül az egyik vagy talán az egyik legfőbb. Ha leírták volna azt az indoklásban, hogy a baloldali visszatérését, további erősödését, esetleg a baloldali többség kialakulását akarják megakadályozni, akkor ezt persze lehet kinek-kinek a szája íze meg érdeke szerint így vagy úgy minősíteni, de legalább őszinte lenne, mert gyakorlatilag csak erről szól ez a történet, semmi másról.

Másrészt pedig van itt egy elég sunyi rendelkezés, vagy egy különös sunyiság, amit egy hosszú rendelkezésben rejtettek el, ez pedig az összeférhetlenségi szabályok módosítása. Erről egyébként még nem esett szó. Elképzelhető, hogy a fővárosban vagy a fővárosi kerületekben kisebb jelentősége van, bár ebben sem vagyok biztos, hiszen csak a mátészalkai választókerületben az elmúlt hetekben több városi rangú település és több község esetében is számos helyről lehetett hallani, hogy jelenlegi fideszes képviselők, iskolaigazgatók, igazgatóhelyettesek, egyéb oktatási intézményvezetők, orvosok vagy egyszerű pedagógusok komoly nyomást gyakoroltak, illetőleg kérésözön érkezett a Fidesz-központba abba az irányba, hogy most szembesültek azzal, hogy önök 2010-ben, egyébként nagyon helyesen, összeférhetlenné tették 2014 őszétől kezdődő hatállyal az előbb felsorolt tisztségeket az önkormányzati képviselői tisztséggel, és most, amikor az országgyűlési és az EP-választások után a narancsos köd némileg kezd feloszlani egyesek agyáról és szeme elől, szembesültek azzal, hogy elveszíthetik az önkormányzati képviselői mandátumukat, hiszen ha mégis megszerzik, akkor dönteniük kell, hogy képviselők akarnak maradni, és akkor felállnak az iskolaigazgatói székből, vagy fordítva.

(17.40)

Nagyon helyesen érveltek négy évvel ezelőtt amellet, hogy több esetben komoly érdek-összeütközést jelent, akár olyan meghasonláshoz, egy feloldhatatlan önellentmondáshoz vezethet az, ha valaki éppen a saját intézményével kapcsolatban, még ha az nagyobb részt állami irányítású vagy állam által átvett intézmény is, a saját intézményével kapcsolatos döntést kell meghozzon önkormányzati képviselőként. Egyébként, biztos vagyok benne, hogy a községektől a fővárosi kerületek szintjéig bárhol előfordulhat. És most, engedve ennek az, úgy gondolom, igen nagy számú lobbizónak, ennek a lobbitevékenységnek, ráeszméltek sajnos, észrevették azt, hogy nincs annyi emberük, akikkel tudnák helyettesíteni a különböző testületekben ezt a sok iskolaigazgatót és iskolaigazgató-helyettest, magya-

rul nagyon sok egyéni képviselői mandátumot kockáztatnának, főleg a tízezer feletti városokban, nemmes egyszerűséggel és rossz magyarsággal kifejezve visszacsinálják az egészet, és újra azt mondják, hogy nem összeférhetetlenek ezek a tisztségek.

Egyszerű példa, közvetlen példa: Mátészalka esetében gyakorlatilag a fideszes többség, úgy, ahogy van, megszűnne, köddé válna, hiszen a jelenlegi egyéni fideszes képviselők nagyon jelentős része, fejben számolok, legalább fele vagy talán több mint fele iskolaigazgató vagy igazgatóhelyettes. Nem beszélve egy érdekes összeférhetlenségi esetről - bár az talán inkább polgármesteri szinten lehet a gyakorlatban is probléma -, az orvosok esetéről. Mert talán még egy képviselői tisztséget, legalábbis egy kisebb településen, gond nélkül elláthat valaki orvosként, de eddig is nagy problémát okozott, ha valaki orvosként, akár társadalmi megbízatásban, mert tudok ilyen példát mondani szintén a választókerületemből, polgármester is volt. Ennek gyakorlatilag az lett a következménye, hogy sem orvosa, sem polgármestere nem volt igazából az adott településnek, mert egy fenékkal egyszerre két lovat vagy több lovat nem lehetett megülni, és gyakorlatilag sem az orvosi, sem a polgármesteri feladatait nem tudta ellátni.

Kérdezném megint önöket, hogy ha 2010-ben úgy látták, hogy helyes megszüntetni egyes gazdasági szervezeti vezetőket, pedagógusokat, iskolaigazgatókat kettős tisztségét, illetőleg összeférhetlenséget mondtak ki ezen vonatkozásban az önkormányzati képviselői tisztséggel összefüggésben, akkor most mi annak az indoka, mi változott annyit az elmúlt négy évben, hacsak nem az általam előbb elmondottak, hogy most úgy látják, mégsem összeférhetetlen, mégsem szükséges ezeket módosítani.

Mi a véleményük arról, hogy a főpolgármesteri vagy kerületi polgármesteri ajánlások száma milyen aránytalanságot mutat akár vidéki városokhoz, akár közepes méretű városokhoz, akár megyei jogú városokhoz viszonyítva? Vagy mégis, a hatalomtechnikai indokokat leszámítva, mi annak az indoka vagy annak alátámasztottsága, hogy így kell átalakítani a főváros rendszerét - hogy visszatérjünk a legfőbb vitatémára -, vagy hogyan akarnak különböző el-
lentmondásokat feloldani?

És ezután már bele sem merek abba gondolni, hogy mi történik akkor, ha majd a ciklus közbeni közvélemény-kutatási adatok az önök számára, véleményeink szerint, egyre kedvezőtlenebb képet mutatnak. Hogyan fogják majd az országgyűlési választási rendszert átalakítani? Milyen arcátlanságokat fognak merni elkövetni? Szerintem ez gyakorlatilag korlátlan számú, és ma még a mi fantáziánkkal is felfoghatatlan vagy elképzelhetetlen az, hogy hogyan fogják esetleg az egyéni vagy a listás mandátumok arányát megváltoztatni, tovább csökkenteni vagy esetleg újra megemlíteni a parlamenti képviselők létszámát, a választókerületek összetételét, határait

hogyan fogják meghúzni, akár egy-egy választókerület vonatkozásában is, ahogy éppen az aktuális érdekeik diktálják. Önök szerint ez meddig tartható, meddig vihető?

Hát persze, egyszerű a válasz: addig, amíg éppen egy mandátum híján megvan a kétharmaduk. Hátha a Jóisten megadja, amit már a múltkor is mondtam, hogy lehetőleg a ciklus első felében elveszítik ezt az egy mandátumot egy időközi egyéni országgyűlési képviselői választáson, mert nem érdemlik ezt meg. Mert látható, hogy nem nemes célokra használják, nem a főváros vagy az önkormányzati rendszer megreformálására, nem arra, hogy tanulva az elmúlt négy év ámokfutásából, normális párbeszédet folytassanak - ha már akkora demokratáknak tekintik magukat - az ellenzéki pártokkal. Ha más nem, a bölcs előrelátás vezérelje önöket, hogy most már előbb-utóbb csak véget ér ez a kétharmados út, és jobb akkor elkezdeni a kompromisszumok irányába mutató magatartást, még mielőtt erre ténylegesen rákényszerülnének. Nem. Önök nem tanulnak, önök tényleg folytatják egyébként, ezt az ígéretüket, úgy látszik, beváltják. Ha mást nem, a kedves vezető is ebbe az irányba mutató kijelentéseket tett, és úgy néz ki, hogy a kedves vezető jóváhagyásával történik mindez.

Ami ellen még ellenzéki korokban tiltakoztak volna, attól most tizszer nagyobb disznóságokat követnek el. Gondolkodás nélkül, gátlástalanul, korlátok nélkül. Pedig látom egyébként némelyikőjükön, hogy valószínűleg ugyanúgy nem tetszik önöknek sem. Legalábbis akikben még maradt, szorult valami jó érzés, nem tetszik önöknek sem ez a fajta hatalomtechnikai célú módosítás, szinte hétről hétre, és ez a hatalmas ámokfutás, amit ugyanúgy tovább folytatnak. Ugyanott folytatják, ahol néhány héttel vagy néhány hónappal ezelőtt, a választási kampányt megelőzően abbahagyták. Önök szerint meddig lehet ezt még tartani, hol személyre szabottan, hol éppen adott választásra szabottan? Jelen esetben, mondjuk, a fővárost érintve hoznak javaslatokat.

Emlékszünk, 2010 júliusában Győr megyei jogú városra szabtak egy javaslatot, akkor ugyanis összeférhetetlenséget akartak kimondani, ha jól emlékszem, először három éven belül a honvédségtől, a rendőrségtől, hivatásos állományú vagy hivatásos szervektől, hivatásos állományi jogviszonyból leszereltek esetében. Aztán rájöttek, hogy ez nem kedvez a győri polgármesterjelöltjüknek, és rögtön megváltoztatták úgy a szabályt, hogy ebbe mégis bele tudjon férni. Tehát valami egészen elképesztő, hogy hol Győr, hol Budapest, nem tudom, mi lesz a következő, de válaszokat akarunk arra kapni, hogy mi indokolja ilyen értelemben a fővárosi választási rendszer átalakítását, mi indokolja az összeférhetetlenségi szabályok igen sunyi és egyébként országosan a választások végeredményét nagyon jelentősen befolyásoló megváltoztatását. De ezzel egyébként önmagukról is

kritikát mondtak, mert önök is tudják, hogy még egyszer annyi alkalmas - hát, már amennyire alkalmasak a mostani helyi képviselők - képviselőt nem fognak tudni előrángatni vagy előhúzni a cilindrből a következő néhány hónapban, egyszerűbb tehát újra engedni őket, egyszerűbb tehát, ha újra rajtvonalhoz állhatnak.

És egyszer s mindenkorra szeretném, nagyrészt Dúró Dórához kapcsolódóan, ha befejeznék ezt az egyéni meg listás elmélkedést. Emlékeztetném önöket arra, hogy 1990-ben és 1994-ben milyen választási eredményeket is értek el önök. Ha jól tudom, ha jól emlékszem, akkor a Fidesz 8,92 százalékos eredményt ér el 1990-ben, 5,5 százalék körüli eredménnyel épphogy bennmaradt, utólagosan is nagy sajnálatunkra, 1994-ben az Országgyűlésben. Egyetlenegy egyéni mandátumot nem szereztek, kivétel nélkül minden emberük listáról került be. Ha ezt a két összesített százalékos eredményt összeadjuk, azt látjuk, hogy a Jobbik 2010-ben, amikor először önállóan mérettette meg magát listán, lényegesen többet szerzett 2010-ben, mint önök '90-ben vagy '94-ben összesen. És önöknek húsz év kellett ahhoz, hogy „önálló” erőként egyáltalán választást nyerjenek. Mert ha '98-ban nincs Torgyán Jóska bácsi meg a 78 viszszaléptetett kiscigány, akkor nem koronázzák királlyá Orbán Viktort '98 tavaszán, az biztos. 2002-t, 2006-ot már nagyon jól tudjuk. Húsz-huszonkét év kellett önöknek, hogy bevegék a fővárost, másrészt pedig hogy érdemben igazából nagy számban tudjanak egyéni mandátumokat nyerni. Akkor nem hivatkoztak arra, hogy az országos listáról bekerült képviselők pártkatonák vagy pártkáderek lennének. Hát, kérem szépen, önök az egész országot egy politikai gödörre tették gyakorlatilag, mert Tarpától Sopronkőhidáig tele van fideszes politikai káderekkel! Úgy látszik, a kádertemetőkkel csak akkor van probléma, ha azok nem fideszesek. Ha fideszesek, akkor megint minden megengedett. És önök így alakítják át az egész rendszert, és jól tudjuk, hogy az egyéni mandátumok vagy az egyéni jelöltek versenyében, akár az országgyűlési, akár az önkormányzati választáson, ahogy Dúró Dóra nagyon helyesen elmondta, a pártpreferenciák döntenek, az esetek 99,9 százalékában.

És ha akkor önöknek nem dörgölték az orruk alá, hogy nahát, csak többségében listáról kerültek be, élén azzal az Orbán Viktorral, aki, ha jól emlékszem, 1994-től kezdve egyéniben már meg sem próbált elindulni, tehát még csak kísérletet sem tett vagy mert tenni arra, hogy egyéni mandátumot szerezzen, akkor legalább itt ez a vita arra jó legyen, hogy fejezzék ezt be, hogy itt az országos meg egyéni mandátumok között vagy az országos és egyéni listás mandátumot szerzett képviselők között akár jogok, kötelezettségek vagy lehetőségek tekintetében bármilyen különbséget is merészelnének tenni.

Visszakanyarodva pedig, ismételtelen felszólítanom arra a jelen lévő Rogán Antalt, hogy kapcsolód-

jon be a vitába, és érdemben válaszoljon az ellenzéki képviselők felvetéseire.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Igazából elég sok érvet hallhattunk már az ellenzéki képviselőtársaim szájából, hogy miért nem jó ez a javaslat, és hát azt nem mondanám, hogy számtalan érvet hallottunk a kormánypárt soraiból, hogy miért szeressük ezt a javaslatot. Én is inkább amellet érvelnék, hogy miért nem jó ez a javaslat.

Az egyik fontos dolog, hogy nem a kétszintű fővárosi önkormányzattal van a probléma. Azzal van a probléma, hogy immár négy éve nem tudnak megállapodni egymással a fideszes főváros és a Fidesz-többségű kerületek polgármesterei, sőt, hogy a helyzet sokkal rosszabb legyen, már most is számos fideszes polgármester ül a Fővárosi Közgyűlés padsoraiban, mégsem sikerül konszenzust teremteni. Ezzel van a probléma.

(17.50)

Úgy gondolom, hogy ha ez a helyzet továbbra is így maradna, akkor valóban, a főváros irányítása továbbra is nehéz helyzetben lenne.

Nem hiszem, hogy pusztán tartalmi kérdés az, amit az ellenzék feszeget. Az, hogy a kormányzat az elmúlt négy év gyakorlatát folytatva most is képviselői indítványban adja be azt a törvényt, amit egyébként normális társadalmi vitára kellene bocsátania. Semmiféle egyeztetés nem történt sem az érintettekkel, sem az ellenzéki pártokkal, hacsak nem tekintjük egyeztetésnek valóban, hogy meghallgattak húsz fideszes fővárosi polgármestert, akik esetleg elmondták, hogy hát tényleg milyen jó ez a javaslat, nekik sem juthatott volna jobb az eszükbe, ha nem nekik jutott volna eszükbe.

Semmiféle érvet nem hallottunk a tekintetben, hogy miért alkotmányos ez a javaslat. A képviselőtársaim korábban feszegették ezt a kérdést, nem megnyugtató rendezése a most fabrikált módosító indítvány sem ennek az ügynek, meggyőződésem szerint továbbra is alaptörvény-ellenes javaslat van előttünk. Úgy gondolom, hogy társadalmi vitára van szükség ilyen fontos dologban, ezt majd a későbbiek során ismertetni is fogják a képviselőtársaim.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Schiffer András, LMP-frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az a helyzet, hogy Kiss László kép-

viselőtársunk majd nyilván *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* megszokja, amikor itt társadalmi egyeztetést követel, hogy legalább ennyire alapos okkal követelhet hatástanulmányokat is hasonló eredménnyel. Hatástanulmány nyilván persze készült, csak nem olyan, amire mondjuk, képviselőtársam gondolt. Szóval, az a helyzet, hogy még egy elem nagyon hiányzik ebből a vitából: hogy hol van Tarlós István. Mert azt tudjuk, hogy a múlt héten, amikor bejelentésre került ez a törvényjavaslat, ő külföldön volt. Viszont azóta sem nyilatkozott. Tudniillik, én előre sajnálom Tarlós Istvánt, hogy ha adott esetben véletlenül, mondjuk, megnyerné a főpolgármester-választást, hogyan fogja tudni így igazgatni ezt a várost. Eddig sem volt egyszerű, mert ugyan elvileg nem volt koalíció a Fővárosi Közgyűlésben, de gyakorlatilag folyamatosan a fideszes kerületi potentátok bénították az egységes városigazgatást. Hogyan fogja tudni adott esetben, mondjuk, egy fideszes főpolgármester a fővárost igazgatni? Hogyan fog Tarlós István, ha történetesen, mondjuk, véletlenül ő nyerné meg az őszi választást, elboldogulni egy olyan testülettel, ahol bent lesz, és ebből a szempontból teljesen mindegy, hogy milyen színű, 23 polgármester? Komolyan gondolják, hogy Budapestnek lehet úgy egy világos, egységes irányt szabni, hogy 23 részérdek fogja bénítani az egységes fővárosi akaratot? Erre szeretnék igazából választ kapni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Burány Sándor képviselő úr, MSZP, 15 perces időkeretben.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ennek a törvényjavaslatnak számos hibás pontja van, felszólalásomban ezek közül az egyikre szeretnék koncentrálni. Ez a gyenge pont az a súlyos aránytalanság, ami a törvényjavaslatban megfogalmazódik.

Mi ez az aránytalanság? Korábban is láthattuk, a Fidesznek van arra hajlama, hogy akik velük nem értenek egyet, vagy egészen egyszerűen csak más élethelyzetben vannak, azokat lenézzé, urambocsá' büntesse. Hallhattuk korábban fideszes politikus szájából, hogy akinek semmije nincs, az annyit is ér. Hallhattuk korábban fideszes politikus szájából, hogy a nem rájuk szavazó nagyvárosiak és budapestiek zöme egészen egyszerűen panelpoli. A Fidesz kommunikációja sokat finomodott azóta, és bár időnként kicsúszik egy-egy vérlázító nyilatkozat azóta is, azért arra ügyelnek, hogy nyilvánvaló ellenszenvüknek ne adjanak hangot. Arra viszont egyáltalán nem ügyelnek, sőt törekszenek rá, hogy a velük egyet nem értőket valamilyen módon büntessék, és általában a törvényjavaslatokat úgy szabják át, hogy az a saját hatalmi berendezkedésüket szolgálja.

A törvényjavaslat pontosan megfelel ezeknek az inkorrekt elveknek. Elsősorban azzal felel meg ennek

a célnak, hogy Budapesten a választópolgárokat megkülönbözteti. Budapesten számos nagy és patinás kerületben április 6-án baloldali győzelem született. Ilyen nagy kerület például Óbuda Békásmegyerrrel, ilyen nagy kerület például Újpest, ilyen nagy kerület például Angyalföld, ilyen nagy kerület például Zugló, ilyen nagy kerület például választókerületem, Kőbánya és Kispest, ilyen nagy választókerület Erzsébet, ilyen nagy választókerület és kerület Csepel, hogy csak néhányat említsek. Most önök ezeknek a kerületeknek a polgárait leértékelik ebben a törvényjavaslatban, bár nemcsak őket, teszem hozzá, de elsősorban őket: azt üzenik nekik, hogy aki baloldali, az annyit is ér. Annak a szavazata annyit is ér. Menynyit? Kevesebbet. Önök egy olyan törvényjavaslatot terjesztettek be, ami leértékeli a baloldali többségű kerületben élőknek a szavazatait, és felértékeli olyan kis kerületben élők szavazatait, mint a budai Várnegyedben és a Krisztinavárosban lakókékat vagy éppen a Belvárosban lakókékat. Félreértés ne essék, számomra ezek a választók is szimpatikusak. Azzal nem értek mélységesen egyet, hogy lényegesen többet ér ebben a választási rendszerben, amit önök megfogalmaztak, egy belvárosi szavazat, lényegesen többet ér egy budai Várnegyedben vagy Krisztinavárosban lakó szavazata, mint adott esetben egy kőbányai vagy kispesti szavazat. Ez egészen egyszerűen felháborító és egészen egyszerűen igazságtalan. Ez az egyik és talán legfőbb oka annak, hogy ezt a törvényjavaslatot vissza kell önöknek vonnia.

De szeretnék rámutatni egy másik aránytalanságra is: az érdekérvényesítési lehetőségekben megbúvó aránytalanságra. Bármennyire is nem értek egyet azzal, hogy a főváros működését kerületi működésekre szabdaljuk szét, ugyanakkor reálisan számot kell vetni azzal, hogy önök képesek és erőszakkal keresztülverik az Országgyűlés fideszes pártkatonáin - ha már önök ezt a kifejezést használták - ezt a törvényjavaslatot, és meg fog valósulni. Mi természetesen az összes alkotmányos lehetőséget ki fogjuk meríteni, hogy ezt megakadályozzuk. De amennyiben ez a törvényjavaslat mégis valósággá lesz, akkor, amikor jönnek a városfejlesztésekről szóló javaslatok, kevesebbet vagy ugyanannyit fog érni annak a szava, aki nagy kerületek választóit képviseli, mint azoknak a szava, akik ehhez képest lényegesen kisebb kerületek polgármestereként jutnak majd be a Fővárosi Közgyűlésbe. Felveti ez annak a veszélyét, hogy azokban a kerületekben arányaiban jóval kisebb fejlesztés fog megvalósulni, ahol baloldali szavazók élnek többségében, mert az önök gyakorlatából, valljuk be őszintén, sosem hiányzott a büntetés gyakorlata, soha nem mentek a szomszédba azoknak a városoknak, választókerületeknek a megbüntetéséért, akik nem önökre adták zömében a voksukat.

Magyarán ez a törvényjavaslat mindenképpen súlyos aránytalanságot fogalmaz meg, leértékeli a nagy kerületekben lakó választópolgárok szavazatát,

és amennyiben megvalósul, a működés során felértékeli azoknak a pici, most is ékszerdoboz jellegű kerületeknek a lobbierértékét, amelyekben jóval kevesebben élnek, mint az általam felsorolt nagy budapesti kerületekben. Ez egészen egyszerűen elfogadhatatlan.

Arra kérem önöket, hogy ne akarjanak erőből politizálni.

(18.00)

Ne akarjanak mindent úgy átírni, hogy az önök hatalmi érdekeit szolgálja. Nézzék a budapestiek érdekét, nézzék a baloldali szavazók érdekét! Zárójelben meg kell jegyeznem, hogy nem csak a baloldali szavazókat értékeli le ez a törvényjavaslat. Bár én számos kérdésben nem értek egyet az LMP-vel, és szinte semmiben nem értek egyet a Jobbikkal, de az LMP-s szavazók és a jobbikos szavazók sem érdemlik azt meg, hogy leértékeljék őket. Márpedig, ha lényeges változások nem állnak be a pártpreferenciákban, e szerint a törvényjavaslat szerint nem lesz LMP-s polgármestere Budapest egyetlen kerületének sem, nem lesz jobbikos polgármestere egyetlen budapesti kerületnek sem. Én ezt ugyan nem bánom, de lényegesen kevesebb mandátuma lesz ezeknek a pici pártoknak Budapesten a Fővárosi Közgyűlésben, mint amelyet egyébként a rá adott voksok alapján egy arányos választási rendszerben, a mostani rendszerben képviselni tudnának. Ezzel a gyakorlattal akkor sem értek egyet, ha egyébként ezekkel a pártokkal részben vagy teljes egészében nem értek egyet.

Összefoglalva tehát, ezt az aránytalanságot, amely megnyilvánul a választók egy részének leértékelésében, a nem fideszes választópolgárok leértékelésében, és megnyilvánul megvalósulás esetén a főváros működésében, ezt nem lehet megengedni. Még egyszer kérem, sőt követelem, hogy ezt a törvényjavaslatot vonják vissza.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre szót kér Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Elég furcsa helyzet az, amikor az ellenzék saját magával vitatkozik, mégis erre kényszerülünk ebben a vitában. Megint néhány dologra hadd hívjam föl a tisztelt Ház figyelmét! Hiszékeny Dezső képviselőtársam azt fejtegette korábban, hogy akkor pontosan hogyan is fog kinézni ez a rendszer, ha - a Jóisten ne adja - ez meg fog valósulni. Benn fognak ülni a Fővárosi Közgyűlésben a megválasztott polgármesterek, akiket úgy egyébként polgármesternek választottak meg, tehát fő feladatuknak nyilvánvalóan azt tartják,

hogy a saját kerületüket irányítsák. Másrészt benn fognak ülni azok a bukott polgármesterjelöltek, akiket senki nem választott meg, akik egyébként a kerületükben második-harmadik helyezettek lettek.

Hogy áll össze majd ez a közgyűlés? Hiszen kellenek bele főpolgármester-helyettesek is. Nyilvánvalóan nem szolgálja a rendszer hatékony, jó működését, ha az egyébként is terhelt polgármesterek még a főpolgármester-helyettesi funkciót is ellátják, így kizárásos alapon nyilvánvalóan a bukott polgármesterjelöltekből lesz majd a főpolgármester-helyettes. Ez roppant jó megoldásnak tűnik első látásra. Hasonlóan belőlük lesz majd a bizottsági elnök és a bizottság tisztségviselői kara is, hiszen még egyszer mondanám, a polgármestereknek nyilvánvalóan az elsődleges dolga a kerületük irányítása.

Nos, ha ebben a rendszerben van logika, van értelem, ha ez a rendszer a választók valódi érdekét képviseli, akkor nyilvánvalóan szerintem nagyon más fogalmunk van ezekről a dolgokról, mint önöknek. Egy kerületi polgármesternek elsődleges dolga a kerület vezetése. Azt hiszem, ehhez semmiféle kommentárt nem kell fűzni.

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Z. Kárpát Dániel, jobbkios képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbkios): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magam is számítottam arra, hogy mondjuk, Gulyás Gergellyel a válaszok is megérkeznek, de úgy tűnik, hogy fontosabb téma adódik a kormánypárti képviselők között, mint hogy részt vegyenek ebben a vitában.

Elhangzott az imént teljesen jogos módon bizonyos budapesti kerületek szavazóinak a matematikai leértékelése. Ez a magam viszonylatában, Óbuda-Békásmegyer tekintetében bizonyosan érzékelhető lesz. Az is, hogy egy belvárosi szavazat többet fog érni ezen rendszer szerint, de ne feledkezzenek meg arról az elképesztő összeütközésről, amit akár ingatlanfejlesztések vagy akár a főváros és kerületek közötti visszás, vitás kérdések tekintetében előidézhettek. Hogy egy példát mondjak, az általunk régóta védett Csillaghegyi Strandfürdő esetében, amit az úgynevezett ingatlanfejlesztő cégek már északról, keletről, több irányból körbeértek, és bizony, kellene lakóparknak az a terület, előállt az a helyzet, hogy a fővárosból származó híresztelések szerint már eladták volna a 6 hektáros őspark egy részét, hasznosíthatta volna egy külföldi lakóparképítő cég, viszont egy változtatási tilalom ezt legalább átmenetileg meg tudta akadályozni. Adódik a kérdés, hogy mi történik, ha egy fél, egy további fél kikerül a rendszerből. Adott esetben ezen változtatási tilalom kapcsán az az új típusú fővárosi vezetés rászól arra a kerületi potentátra, vagy akár a teljes apparátusra nyomást gyakorol a tekintetben, hogy ezt a túlzás nélküli

nemzeti kincset, nemzeti értéket vonják ki ezen tilalom hatálya alól, verhessék dobra, át lehessen játszani idegen kézbe adott esetben.

Tehát látható az, hogy egészen komoly veszélyek leselkednek minden kerületben, minden típusú értéktárgy tekintetében, és a legnagyobb probléma akkor következik be, amikor önök elveszítik Budapestet. Ugyanis ezen rendszer szerint, ha egyszer a nemzeti oldal kisebbségbe kerül Budapesten, és nem lesznek ott a nemzeti radikális jobbkiosok a tekintetben, hogy rendet tegyenek, hanem adott esetben Budapest visszakerül egy régebbi állapotába, akkor bizony önöket senki sem fogja felmenteni annak felelőssége alól, hogy ezen említett nemzeti kincsek az önök hibájából (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), mulasztásából, sőt bűnből kifolyólag vesznek oda. (*Taps a Jobbkios soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót 15 perces időkeretben, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel az új házszabályi rendelkezésekre, abban a furcsa helyzetben vagyunk, hogy ha plenáris ülésen szeretnénk a módosító javaslatokról beszélni, akkor - ahogy egyébként Gulyás Gergely képviselőtársam is ezt tette - nem tudunk mást tenni, mint az általános vita részeként ezt megtenni. Ugyanis, ahogy ő elmondta, és egyébként részletezte is, valóban benyújtott egy módosító javaslatot, ami a 9. számú módosító javaslat, ha a számokat nézzük. Erre hivatkozással mondta azt képviselőtársam, hogy itt az alkotmányossági aggályok eloszthatók, ha az Országgyűlés ezt a javaslatot elfogadja.

Beszélhetünk itt konkrétan a módosító javaslatról is, de beszélhetünk természetesen általában egy ilyen típusú megoldási javaslatról. Azt gondolom, hogy bár Gulyás képviselőtársamnak a szándéka ezzel a módosító javaslattal, ha csak a javaslatot nézzük és annak a szövegét, akkor az nyilvánvalóan jó, pozitív és támogatható. Hiszen a súlyosan aránytalan, a tervezett súlyosan aránytalan rendszert egy icipicit arányosabbá kívánja tenni. De, tisztelt képviselőtársaim, attól, mert egy rendszer eddig súlyosan igazságtalan volt, majd egy módosító javaslat nyomán egy picit kevésbé lesz igazságtalan a súlyosan igazságtalanhoz képest, attól az még nem jó, attól az még nem elfogadható.

Ugyanis képviselőtársam javaslata nem szól másról, mint hogy a kompenzációs lista esetén, a kompenzációs mandátumok esetén alkalmazunk bizonyos kompenzációt, nem tudom másként mondani, bár ismétlem a szót, de nyilvánvalóan másra vonatkoztatva, amikor meghatározzuk az itteni mandátumszámokat, azaz itt érvényesüljön a szava-

zatok esetében az, hogy valójában hányan adták le a szavazatot valójában milyen pártokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a fajta arányosítás arról szól, hogy 23 mandátum esetén nem arányosítunk, hanem csak 9 mandátum esetén arányosítunk. Hadd kérdezzem meg, ha alapvetően azzal van a probléma, és úgy tűnik, a kormánypárti képviselők is alkotmányossági problémákat látnak az ilyen irányú torzítás vonatkozásában, ha ennek csak egy részét küszöböljük ki, akkor eljutunk oda, hogy kicsit kevésbé lesz alkotmányellenes? Mert azt gondolom, hogy ennek a logikának ez az eredménye. Nem kiküszöböljük az alkotmányellenességet, hanem az aránytalanságból eredő alkotmányellenességet úgy kívánjuk kompenzálni vagy kiküszöbölni, hogy a rendszer egy részét egy picit arányosabbá tesszük, a másik részét meg nem tesszük arányosabbá. Mondjon már nekem egy kormánypárti képviselőtársam egy olyan érvet, ami alapján ebben van logika!

Tudják, ezt olyan taktikának szoktuk tekinteni, amit önök nagyon jól alkalmaztak az elmúlt négy évben: három lépés előre, egy meg hátra. Erről volt szó az alkotmánybírói jogkör csorbításánál, és utána lehetne sorolni még számos olyan esetet az elmúlt négy év közjogi jogalkotásában, ahol önök ugyanezzel a technikával éltek.

(18.10)

Azt mondták az Alkotmánybíróság esetén, hogy nem vizsgálhat felül bizonyos témakörökben meghozott parlamenti döntéseket, majd hozzátették, hogy jó, akkor egy pici, szűk körben bizonyos szempontrendszer alapján ezt mégis megtehetik. Egyeseknek az a véleménye keletkezett ennek kapcsán, hogy önökbe mégiscsak szorult valami demokratikus érzés, hiszen hallgatnak a társadalom szavára, és gesztusokat gyakorolnak. De, tisztelt képviselőtársaim, semmi más ez, mint egy nagy átverés. Az átverés erről szól.

Önök tudatosan csinálják ezt több mint négy éve, három lépést tesznek előre, aztán egyet hátra. Ez a javaslat semmi másról nem szól. Ez arról szól, hogy körülbelül egy- vagy kétmandátumnyi kompenzáció lesz az egyébként 33 tagú közgyűlésben. Egyébként azok a problémák, amelyeket képviselőtársaim soroltak, és amelyeket nem kívánok ismételni, hogy az egyik kerületben ötször annyit ér egy választópolgár szavazata, mint a másikban, ettől még semmivel nem lesz jobb. Ugyanis az a polgármester, akit 20 ezer ember választ meg és az a polgármester, akit 115 ezer ember választ meg, ugyanúgy egy szavazattal fog rendelkezni a közgyűlésben. Tudják, mi lenne egy érdemi változás például? Ha annak a szavazata, akit többen választanak meg, többet érne. Nyilvánvalóan ezzel más alkotmányossági problémák lennének, de mondjuk azt, hogy ezt a problémát így lehetne eset-

leg kiküszöbölni. De önök nem ezt teszik. Önök azt mondják, hogy odadobnak valami látszatsmegoldást az ellenzék és az emberek elé, és egyébként az a rendszer, amit önök kitaláltak, pontosan ugyanúgy hatályba fog majd lépni.

Tisztelt képviselőtársaim, én nem szeretem, amikor a választópolgárokat becsapják. Ugyanis minket valószínűleg nem fognak tudni, mert ismerjük önöket és az önök kormányzását négy éve. Pontosan tudjuk, hogy mik ezek a módszerek. Azt gondolom, hogy egy ellenzéki pártnak, amikor illet lát, az a feladata, hogy a választópolgárok elé tárja az előre megtervezett csalásokat. Ugyanis őket akarják ezzel megvezetni.

Tudják, természetes az, hogy bizonyos torzítások léteznek a választási rendszerben. Ez országunként eltérő, de azt gondolom, az nem természetes - és most az országgyűlési választásokra konkrétan utalok, az önkormányzatról akkor lesz érdemes beszélni, amikor az majd megtörtént -, hogy azokra a pártokra, akik most itt ellenzékben ülnek, összességében lényegesen többen szavaztak, mint önökre. Ehhez képest önöknek kétharmada van ebben a parlamentben. Na, ez az, ami elfogadhatatlan. És önök ugyanezt a szisztémát akarják eljátszani az önkormányzati választásokkor. Nézzék majd meg, hogy mi lesz az aránya az összbudapesti szavazatoknak, és mi lesz az aránya a fideszes képviselőknek a közgyűlésben! Nagyjából hasonló aránytalanságot fog mutatni. Önök azzal kívánják a mi szemünket kiszűrni, hogy egy ilyen javaslatot idetesznek elénk módosító javaslat címén, amely maximum egy-két mandátumot fog változtatni.

Nem tudok pontos számokat, és nem is akarok pontos számokkal operálni, csak nagyságrendekkel. Ugyanúgy, ahogy Burány képviselőtársam elmondta, jól mondta és helyesen: általában nem értek egyet az LMP irányvonalával, vagy nagyon sok mindennel nem értek egyet, a Jobbikéval szinte soha. De azért ezek a pártok, mondjuk, 10-12 százalékos támogatottsággal rendelkeznek Budapesten, és ha megnézzük majd, hogy a közgyűlésben hány képviselőjük lesz, attól függően, hogy majd ez a kompenzációs történet hogy zajlik, ehhez képest lesz 3-5 százalékuk. Tisztelt képviselőtársaim, önök szerint, ha valaki a felét kapja vagy kevesebb, mint a felét annak egy testületben, mint amilyen arányban rá szavaztak a választópolgárok, ez rendben van? Önök szerint ez jó? Önök úgy gondolják, hogy egyébként azzal, hogy idetesznek egy ilyen módosítót, azzal ezt a rendszert rendbe rázzák?

Tisztelt Képviselőtársaim! Annyit szeretnék önöktől kérni, hogy ha komolyan veszik azt, amit egyébként állítanak, hogy ezekben a kérdésekben szükség van egyeztetésre, akkor ne a saját fideszes polgármestereikkel egyeztessenek, hanem egyeztessenek ellenzéki pártokkal, egyeztessenek civilekkel, nem fideszes álcivilekkel, hanem valódi civilekkel, és

ehhez mértén terjesszenek be egy ettől eltérő javaslatot. Én a magam részéről legalábbis úgy gondolom, hogy ezt a törvényt nem érdemes módosító javaslatokkal farigcsálni. Én a magam részéről nem is fogok beterjeszteni módosító javaslatot. Ez a javaslat pedig, amely most itt van a Ház előtt, ezt a véleményt csak erősíti. Ugyanis azt, ami eleve rossz, ami eleve romlott, ami eleve rohadt, nem lehet felületi kezeléssel rendbe rakni. Ahhoz egy módszer a helyes: ha azt visszavonják, egyeztetnek, és egy normális, demokráciában szokásos és a választópolgárok akaratát tükröző igazságos rendszert terjesztenek be, ha már változtatni akarnak.

Utoljára, tisztelt képviselőtársaim, ennek a javaslatnak volt egy vitája, egyébként Szilágyi képviselőtársammal együtt vettünk részt rajta, egy televíziós vita. Ott Kósa képviselő úr rengeteg jó érvet hozott fel amellett, hogy miért nem jó a jelenlegi szisztéma a fővárosban. Való igaz, hogy mondjuk, ugyanabban a kerületben az egyik utat megcsinálják rendesen, a másik tele van kátyúval, és ez csak azon múlik, hogy melyik a fővárosi fenntartású útvonal és melyik a kerületi fenntartású útvonal. Csak az a probléma, hogy ezek a jogos és helyes érvek nem erről a törvényjavaslatról szóltak. Ott is elmondtam, és most is elmondom: ha önök változtatni szeretnének, fontolják meg, hogy megszüntetik a kerületi polgármestereket, és csinálnak egy egységes közgyűlést. Fontolják meg azt, hogy legyen egy, a kerületi polgármesterektől teljes mértékben eltérő közgyűlés. Ez a másik lehetőség, és akkor valóban Budapesten belül működhet esetleg a fékek és ellensúlyok rendszere. Ennek az az előnye, a másiknak egy más előnye lenne. De akkor abban a rendszerben ne vegyenek részt kerületi polgármesterek a Fővárosi Közgyűlés munkájában. Másik esetben ne legyen kerületi polgármester, hanem minden kerületben válasszanak adott esetben egy vagy több képviselőt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez változás lenne. Ez valóban helyre tehetné a fővárosnak azokat a gondjait, amelyek most abból fakadnak, hogy külön életet élnek a kerületi önkormányzatok, és külön életet él a Fővárosi Önkormányzat. De az, hogy egyébként ugyanígy megtartják ezt a kettős rendszert, csak most egész egyszerűen egy lobbikörre alakítják át a Fővárosi Önkormányzatot, azt gondolom, semmit nem fog megoldani. Azoknál az önkormányzatoknál, és ezt képviselőtársaim elmondták többen, akiknek jobb kapcsolatuk van a kormányhoz, fog út épülni, a másiknál meg nem fog út épülni. Én nem gondolom, hogy a főváros jövőjét befolyásolni kívánó kétharmados többségnek célja lehet egy ilyen helyzet előidézése. Mondom még egyszer, képviselőtársaim, ez a törvény egyre alkalmas: hogy visszavonják.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre következik Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Csak hogy semmilyen érv ne maradjon megválaszolatlanul, ami véletlenül elhangzott a másik oldalról. Azt mondták, tisztelt képviselőtársaim, hogy egységes rendszer jön így létre. Roppant egységes rendszer az, amikor a Fővárosi Közgyűlést teljesen más módon választják, mint az országban a megyei közgyűléseket. Nem tudom, ez mitől egységes. Az előző hozzászólásokban láthattuk, hogy mennyire kusza lesz ez a következő rendszer, ha így marad. Azt hiszem, annyiban is növeli ez a közigazgatási kuszaságot, hogy egy fővárosi választó teljesen más módon tapasztalja meg, hogy miként szavaz, mint egy vidéki választó. Teljesen máshogy néz ki egy Fővárosi Közgyűlés innentől kezdve, mint egy megyei közgyűlés.

A dolog komikumát jól mutatja, hogy ha a megyei közgyűlésekbe próbálnák meg ugyanezt a rendszert bevezetni, akkor azt láthatnánk, hogy botrányba, nevetségbe fulladnánk. Egyszerűbb lesz ez a rendszer - azért nézzünk egymás szemébe! Azt állítani, hogy nagyon nagy vívmány az, hogy a fővárosi választónak immár nem kell bajlódnia négy darab szavazólappal, az szerintem a választók olyan mértékben való hülyének nézése, amit nem kellene szerintem folytatni.

(18.20)

Ezért nézzünk komolyan egymás szemébe: mindenki komolyan azt gondolja, hogy a választók nem tudják eldönteni, hogy melyik szavazólap mire való? És tényleg meg kell óvni őket ettől a hihetetlen nagy dologtól, hogy nem három, hanem négy szavazólapot kell bedobniuk? Azt gondolom, ez nevetséges.

Végül egy utolsó dolog. Mindig jönnek ezzel a kétharmaddal, azért a figyelmükbe ajánlom azt, hogy ez egy pillanatnyi, időszakos állapot. Például most, ha megnézik a parlamentet, akkor az ellenzéknek megvan a kétharmados többsége. *(Dr. Répássy Róbert: Ehhez gratulálunk!)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tizenöt perces időkeretben Teleki László képviselő úr, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy másik aspektusból kívánnám megvilágítani, hogy mit hiányolok én ebből a törvénytervezetből. Ellenzéki képviselőtársakkal természetesen egyetértek, és mindenben azonosulni tudok azokkal a hiányosságokkal, amelyeket elmondtak.

Azért tartom fontosnak, hogy szóljak, mert azt gondolom, hogy nem arányos és nem követ egy jogrendszert az a törvénymódosítás, amit most láthatunk, mégpedig azért, mert ha az országgyűlési vá-

lasztási törvényt megnézzük, akkor láthatjuk azt, hogy az a törvény esélyt ad arra, hogy a nemzetiségi-ek akár kedvezményes mandátummal, akár pedig szószóközi rendszerben helyet foglaljanak a Magyar Országgyűlésben, és ez nagyon jó, azt gondolom, még akkor is, ha nagyon sok olyan visszás helyzetet láttam és látok most is abban a törvényben is, amit mindenképpen orvosolni kell majd a közeljövőben, de én azt gondolom, hogy mégiscsak adott lehetőséget a nemzetiségi-eknek, hogy megjelenjenek a magyar parlamentben. Még ezt nem látom ebben a törvényben, ami előttünk van. És nem látom azt sem, hogy olyan kedvezményes mandátumlehetőségekhez való jogot biztosítana, amely a 13 nemzeti kisebbségnek adna egy olyan lehetőséget, hogy beüljön a fővárosba, és akár kedvezményes mandátummal, akár pedig szószóközi tevékenységgel ott tudna dolgozni. Azért nem mindegy, mert lehetne azt mondani, hogy a kerületi nemzetiségi önkormányzatok elnökei szószóközi meghívást kaphatnak minden esetben tanácskozási joggal a főváros közgyűlésére, mégsem ugyanaz a helyzet, mint akkor, hogy ha kapnának olyan lehetőséget, amellyel akár - még egyszer mondom - kedvezményes mandátum lehetőségét biztosítanák, akár pedig a szószóközi rendszer kialakítását kezdeményezné ez a törvény. Tehát én ezért a budapesti, fővárosi nemzetiségi-ek érdekében egy ilyen jelenséget a törvényben talán szívesen látnék. És azt gondolom, hogy nemcsak magam látnék egy ilyet szívesen, hanem az itt élő nemzetiségi-ek is.

Azért tartom másik részről fontosnak ezt a kérdést, mert ha belegondolunk - ahogy többen is mondták, és én nem tudom, hogy igaz-e, avagy nem -, nem volt nagyon társadalmi párbeszéd sem civilekkel, sem a politikával, hogy mi is történjen ezzel a törvénytervezettel. Ezért én javasolom azt, hogy ha visszavonják és újragondolják ezt a törvényt, akkor talán meg kellene kérdezni a civilek mellett a politikai pártok szereplőit, és meg kellene kérdezni nem utolsósorban nemzetiségi-eket, hogy ők hogyan gondolják ezt a kérdést. Mert én hiszem és vallom azt, hogy ha megkérdezik a hazai 13 nemzeti kisebbséget, akkor mindegyikük azt mondja - akik Budapesten élnek és laknak persze -, hogy fontosnak tartanak azt, hogy legyen a fővárosban egy olyan intézmény, amely kedvezményrel be tudja juttatni őket a Fővárosi Közgyűlésbe. Ezért én a kormánynak, illetve az előterjesztőnek azt szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy ha már következetes munkát szeretne végezni, akkor mindenképpen vegye elő és lapozza az országgyűlési törvényt, és az országgyűlési törvényből pedig emeljen át olyan relatív jó dolgokat, amelyekkel tud kedvezni a budapesti nemzetiségi-eknek.

Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból. - Szórványos taps a Fidesz padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A saját magunkkal folytatott vita újabb fejezetéhez érkeztünk. Úgy gondolom, hogy most már nem sok értelme kétpercezní, az ember akkor mondja el, amit szeretne, hiszen látszik, hogy zajos vitára nincs mód ezen alkalommal.

Együttal szeretném megköszönni valóban azoknak a kormánypárti képviselőtársaimnak a kitüntető figyelmét, akik figyelemmel kísérik ezt a vitát. Biztatnám őket, hogy építő hozzászólásaikkal próbálják jobbitani ezt a törvényt, és ez a vita járuljon hozzá ahhoz, hogy még jobb szabály születhessen, hiszen bármennyi időnk van még erre.

Elsőként a jelen nem lévő Rétvári Bencének üzenném, hogy én sem szóltam fel 1994-ben az akkori szocialista kormány által megváltoztatott szabályok ellen. Ennek alapvetően két oka volt. Az egyik, hogy 15 éves voltam, Harangozó képviselőtársamhoz hasonlóan, viszonylag kevés parlamenti aktivitással rendelkeztem ebben az időszakban. Igyeksznék ezt pótolni mindenképpen.

A másik pedig, hogy miről is szól ez a szabályozás. Az 1994-es szabályozás arról szólt - a szocialista kormány előterjesztésében és a parlament elfogadása által -, hogy a polgármestereket közvetlenül válasszák meg. Ez volt az egyik leghangsúlyosabb csomagja ennek a '94-es módosításnak, ha már a történelemóránál tartunk. Azt gondolom, ezzel a szabállyal, hogy közvetlenül válasszák meg a polgármestereket a 10 ezer fő fölötti településeken, minden jelenlévő egyetért, nem elegáns dolog ezt kritikaként megfogalmazni, hiszen ez vívmánya Horn Gyula kormányának és a szocialista kormányzásnak.

Hasonlóan, azt gondolom, hogy helyes, hogy ha a fogalmakról pontosan beszélünk. Bár folyamatosan Rétvári képviselőtársam arról beszélt, hogy forrásfelosztás történik, a helyes kifejezés a forrásmegosztás, ami azért is érdekes, mert az erről szóló törvénynek is ez a neve, tehát nem annyira könnyű összekeverni ezeket a fogalmakat. De ha már itt tartunk, én őszintén kíváncsi vagyok arra a dologra, hogy miként válik lehetővé az, hogy azok a polgármesterek, akik már most sem tudnak egymással megállapodni abban, hogy a forrásmegosztás pontosan milyen rendben, hogyan történjen - már most is hangos a főváros azoktól a botrányoktól és jajszavaktól, amelyek ilyenkor elhangoznak -, ők miként fognak, ha majd testületet alkotnak, egységes - idézőjelben „egységes” - testületet alkotnak, együtt kormányozni. Őszintén kétségeim vannak ebben a dologban.

Hasonlóan nem szeretnék most jogi órát tartani arról, hogy a jogalkotásban a jogalkotásról szóló törvény miként néz ki, meg annak miért van értelme, szerintem ezt sokan tudják, még akkor is, hogy ha ezt nem alkalmazzák, de azért gondoljuk meg, hogy mégiscsak helyén van egy törvénynél az, hogy a törvényről egyeztetnek az előterjesztők; azért mégsem ördögtől való az a felvetés, hogy úgy terjeszt be egy

felelős kormányzat, egy felelős politikai párt egy törvényt, hogy pontosan tudja, mit szeretne vele csinálni, pontosan tudja annak a hatásait; azért nem az ördögtől való az, hogy az embereket megkérdezi, az embereket képviselő társadalmi szervezeteket megkérdezi, hogy mit is szeretnének, jónak gondolják-e ezt a kezdeményezést. Ha ezt megtette volna az előterjesztő, ha megtette volna a kormányzat, hogy a saját maga által hozott törvényeknek megfelelően terjeszt be most is egy törvényt, akkor például nem lenne előttünk egy kínos módosító indítvány, amely arról szól, hogy megpróbálja az egyébként alaptörvény-ellenes javaslatot úgy farigcsálni, hogy mégse legyen az. Ennek azért lett volna értelme.

De nézzük a javaslat egyes elemeit! Az első, amiről mindenképpen szólni szeretnék, az 500 fős polgármester-ajánlás. Azért az mégiscsak vérlázító, azt gondolom, hogy abból a káoszról, ami az országgyűlési választásokon volt, nem azt a következtetést vonja le bármelyik politikai párt, hogy véget kell vetni annak, hogy valódi társadalmi támogatás nélküli szervezetek - ha tetszik, időnként hallani azt is, hogy kétes módon szerzett aláírásokkal - elindulnak a választásokon, és közjogi előnyöket vagy sok esetben anyagi előnyöket élveznek. Ehelyett egy másik irányról beszélünk, arról beszélünk, hogy igen, egy fővárosi kerületben gyakorlatilag boldog-boldogtalan elindulhat képviselőjelöltnek, boldog-boldogtalan elindulhat polgármesterjelöltnek, és innentől kezdve pedig nyilván majd az ő egyéni ügyessége fogja azt eldönteni, hogy ebből a kalandorpolitikából mit tud kihozni.

Egyértelműen látszik, hogy a fővárosi választási rendszer megváltoztatása pártpolitikai szempontokat mérlegel, ilyen célokat szolgál. Ez egyértelműen látszik.

(18.30)

Látszik az időpontból, amely szokatlan. Egyszerűen nem a nyár közepén, a választási kampányra ráfordulva csinál ilyen egy felelős kormány, hanem valóban megvárja azt, hogy miként is alakul egy választás, és azt követően vonja le a következtetéseket.

De ha megnézzük, hogy a Fidesz miként csinálta ezt az országgyűlési választások kapcsán, akkor azt láttuk, hogy ott legalább hagyott két évet arra, hogy pontosan mérlegeljék azokat az útközbeni szabályokat, amelyek az azutáni választásig vannak. Itt erről nincs szó, most van egy törvény, amelynek a módosítása gyakorlatilag rögtön életbe lép, és néhány hónap múlva így választunk. Aztán persze ennek egy nagy káosz az eredménye. Akkor majd a kétharmad ezt kijavítja, addig a főváros meg öt éven keresztül azt csinál, amit akar, az ő baja.

Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy a gránitszilárdságúnak mondott Alaptörvény újabb függelékéről van szó, a választási szabályokról, az önkormányzati szabályokról. Azért annak van üzene-

te, hogy az alapvető törvényeinket nagyjából már könnyebb megváltoztatni, mint egy személygépjárművet átíratni egyik névről a másikra. Ennek azért van üzenete. Annak, hogy jogbiztonságról nem beszélhetünk, hiszen jogász legyen a talpán, aki tudja követni a folyamatosan változó jogszabályi környezetet, annak bizony van jelentősége. S hogy ennek mekkora jelentősége van, azt jól mutatja, hogy nagyon sok esetben bírságokat szabnak ki az egyszerű emberekre azért, mert az éppen folyamatosan változó jogszabályokat nem tudják betartani. Ez annak a jogalkotásnak a következménye, tisztelt Ház, amit a Fidesz, illetve a Fidesz-kormány folyamatosan csinál. Ez felelőtlenség. A grafitszilárdságú (*sic!*) jogszabályok, amelyeket alkotnak, szükségtelenek és rongálják a törvényesség rendszerét. Azt gondolom, vissza kéne térni arra, hogy normális társadalmi egyeztetés után, megfelelő vitát követően terjesztene be ide törvényeket.

Nézzünk néhány fontos elemet! Arról már szövelünk, hogy mekkora káoszt eredményezne az vagy eredményez majd az, amikor polgármesterekből és bukott polgármesterjelöltekből áll majd össze a kerületi testület. Ha egy ilyen testület minősége önök szerint jobb, mint az emberek által valójában tudatosan megválasztott, a politikai viszonyokat a lehető legjobban leképező listás mandátumelosztás eredménye, akkor azt gondolom, megint csak más foglalkoztatnak a demokráciáról.

Alapvetően két alkotmányossági problémáról beszéltek a képviselőtársaim korábban. Az egyik, hogy a javaslat sérti a közvetlen választás elvét. Ez a legegyszerűbben megfogható elv, ha belegondolnak, hiszen mit választanak a kerületi polgárok: polgármestert választanak. Ezek után mi lesz az illetőből? Polgármester és fővárosi képviselő, vagy csak polgármester vagy senki sem, ezt nem lehet tudni. A közvetlen választás elve arról szól, hogy akire szavazok, az lesz, amire választom. Ennél egyszerűbben ezt nem lehet elmagyarázni.

Ebben a rendszerben ez sérül, ezt egyébként a benyújtott módosító indítvány sem fabrikálja ki. Arról már lehet beszélni, hogy persze egy polgármesternek dolga-e a fővárosban köteleességszerűen beülni az ügyrendi bizottságba, ahelyett egyébként, hogy a kerületével foglalkozzon, de mindenképpen azt tudom mondani, hogy erről is megoszlanak a vélemények. Szerintem a polgármester elsődleges dolga a kerület irányítása.

A javaslat sérti az egyenlő szavazat elvét is, még akkor is, ha elfogadást nyer az a módosító javaslat, amit itt útközben sikerült fabrikálniuk, a következő miatt. A III. kerület 100 ezernél több lakosa ugyanúgy egy embert mindenképpen bejuttat a Fővárosi Közgyűlésbe, mint az I. kerület huszonvalahány-ezer lakosa. Ez azt jelenti, hogy a 120 ezernek meg a 20 ezernek ugyanúgy egy képviselője biztos, hogy benne van. Ez egy aránytalan rendszer. Ez olyan, mintha

egy 20 ezer fős országgyűlési körzet meg egy 120 ezer fős országgyűlési körzet ugyanúgy egy mandátummal rendelkezne, egy egyéni képviselőt juttatna be a parlamentbe.

Volt példa ilyen aránytalan rendszerek működésére 1945 előtt, de azt gondolom, hogy a modern demokráciában ez az aránytalanság annyira sérti az egyenlő szavazat elvét, amit az Alaptörvény is rögzít, és amit egyébként az Alkotmánybíróság határozatai is kimondanak: ezt nem szabad folytatni.

Ha megnézzük, hogy mely kerületeket bünteti ez a javaslat, akkor jól látszik, hogy elsősorban azokat a kerületeket, amelyek nagyobb lakosságszámmal rendelkeznek, a peremkerületeket, az én kerületemet is, ahonnan én jöttem, a III. kerületet is. Úgy gondolom, hogy ezt az aránytalanságot nem lehet kiküszöbölni ebből a törvényből. Ezért van igaza Bárándy képviselőtársamnak akkor, amikor arról beszél, hogy mi lehet ennek a javaslatnak a sorsa vajon.

Naivitás lenne azt gondolni, hogy ez a javaslat fabrikálható. Fideszes képviselőtársam benyújtott módosító javaslatában kísérletet tesz erre a fabrikálásra, de azért azt látjuk, hogy ez a kísérlet nem elegendő, ez sehova nem vezet. Úgy gondoljuk, a Szocialista Párt úgy gondolja, hogy ennek a javaslata csak egy sorsa lehet, egy iránya lehet, az pedig a kukába vezet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Vonják vissza ezt a javaslatot! Ha valóban érdekli önöket a főváros sorsa, ha valóban érdekli önöket egy igazságosabb, a főváros lakosságát jobban érintő, a főváros lakossága ügyeire jobban rezonáló javaslat, akkor arra kérem önöket, hogy nyissanak vitát erről. Nincs olyan párt itt a parlamentben, amelyik ne lenne hajlandó beszélni bármilyen ésszerű javaslatról. Nincs olyan párt a parlamentben, amelyik ne lenne hajlandó arra, hogy ha idehoznak egy koncepciót, aminek van értelme, van rá lehetőség érdemi vitát folytatni, akkor ezt ne folytassuk. Láthatjuk, hogy most az ellenzék beszél egymással és próbálja győzködni a jelen nem lévőkkel arról, hogy vonja vissza a javaslatát vagy módosítsa azt az előterjesztő. Nos, ha valóban az a cél tehát, hogy ezt a jelenlegi fővárosi választási rendszert egy kicsit vagy akár nagyon módosítsák, akkor tegyék ezt, egy normális törvényjavaslatban, ezt hozzák ide! A jelenlegi nem ilyen.

Beszéltünk itt sok mindenről a mai napon. Többszintű közigazgatásról, átláthatatlan fővárosi irányításról. De azért mégiscsak az a helyzet, hogy a múlt nem négy évvel ezelőtt fejeződött be, a múlt tegnap fejeződött be. Ebben a fővárosban mégiscsak fideszes vezetés van, mégiscsak fideszes polgármesterek zömmel, mégiscsak fideszes testületi többség és mégiscsak fideszes főpolgármester-helyettesek, hatalmas fizetéssel. És mégiscsak továbbra is a kerületek és a főváros érdekellentéte, mégiscsak hangos politikai viták és döntésképtelenség jellemzi a fővárost. Arról hallottunk néhány hónappal ezelőtt, ami-

kor megszűlőztették ezt a javaslatot, hogy Tarlós István úgy nyilatkozott, hogy abban az esetben, ha ez vagy valami hasonló lesz, akkor ő nem indul. Ezek után azt mondja Kósa Lajos képviselőtársam, hogy ezt a javaslatot megbeszélte Tarlós Istvánnal.

Eleve érdekes társadalmi vita az, amelyet az előterjesztők lefolytatnak egy érintettel, a fővárosi főpolgármesterrel, aki egyébként, ha a hírek nem csalnak, maga is beszáll ebbe a versenybe. Azért egymásra nézve, egymás szemébe nézve láthatjuk, hogy még sincs a helyén egy olyan javaslat, amely ennyire gyorsan kerül elénk, amely ennyire radikálisan változtatja meg a főváros választási rendszerét, és amelynek a társadalmi vitája arról szól, hogy Kósa Lajos meg Tarlós István egymással egyeztetnek. Azért ez így még sincs renben, tisztelt képviselőtársaim!

Azt javaslom tehát önöknek, hogy fontolják meg ezt a javaslatot még egyszer, vonják vissza. Szeptemberben, októberben, az önkormányzati választások után hozzanak vissza egy ennél kidolgozottabb, komplexebb javaslatot, amely nem alaptörvényellenes, mint ahogy ez a javaslat az, amely a fővárosi lakosság valódi érdekein alapszik, amely egyébként valóban képes arra, hogy ne marginalizálja azokat a pártokat, amelyek adott esetben 5-6-8 százalékkal rendelkeznek a fővárosban.

Úgy gondolom, hogy mindenkinek közös érdeke, hogy egy ilyen, normális javaslat kerüljön elénk. Várom azt, hogy ezt lehetővé teszik.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az MSZP padso-
raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Teleki képviselő úr felszólalása közben elgondolkoztam egy-két dolgon, hozzátéve, hogy nem értettem egyet a képviselő úr felszólalásával, mert inkább Bárándy képviselő úr érvelését tartom jónak: teljesen felesleges módosítókat benyújtani ehhez a törvénymódosításhoz. Ez úgy, ahogy van, rossz. De mégis, képviselő úr felállt, felszólalt a kisebbség védelmében.

(18.40)

Miért hozom ezt most ide? Azért, mert Teleki képviselő úr ezzel az egy felszólalásával sokkal többet tett, mint az előző ciklusban Farkas Flórián, aki szintén a kisebbségek védelmében lenne itt a Házban. Tehát én azt szeretném kérni önöktől, hogy ne Farkas Flóriánként viselkedjenek ebben a Házban, nem azért küldtek be minket a választópolgárok, hogy itt egymással ne vitatkozzunk. Tényleg tisztelet mindenkinek, de föl tudnám sorolni már Vejkey, Vas

képviselő urat, Dunai Mónikát, akik még itt vannak, de azt mondta Németh Szilárd itt az előbb - előbb? -, pár órával ezelőtt, hogy önök konzultáltak az ellenzékkel, majd elmondta a beszédét és eltűnt. Nincs itt Kósa Lajos sem, nincs itt Rogán Antal sem, akik ezt az egész törvénytervezetet végigvitték, és nincs senki, aki azt mondaná, föláll, és tényleg őszintén azt mondaná, hogy kérem, amit most mondtak, ezt lehet, hogy megfontoljuk, egyáltalán vitatkoznának, egyáltalán érvelnének. Mert itt most azért, ha megfigyelik, én azt mondom, 80 százalékban szakmai érvek hangoznak el és nem politikai érvek. Szakmailag kérdezzük önöket, hogy mire jó ez az egész.

Lehetne esetleg arról vitatkozni, és én is megragadnám az alkalmat, hogy esetleg hátha azokat a képviselőket, akik még bent vannak - kettő, négy, hat, nyolc -, a fideszes képviselőket hátha meg tudom győzni arról, és ők majd meggyőzik a többieket, hogy van egy kiskapu, a Jobbik módosító javaslata, egy kiskapu, hogy ebből a helyzetből visszatáncoljanak, ugyanis azt mondja ez a módosító javaslat, hogy a törvényjavaslat 1., 3. §-a, valamint az 5., 25. §-a elhagyásra kerülnek. Ha elfogadják ezt a módosító javaslatot, akkor mégis módosítottuk a törvényt a 4. §-sal, a többit meg úgy, ahogy van, elfelejtjük, és akkor utána tényleg neki lehetne állni annak, amit már egyszer elmondtam önöknek, hogy ülünk le, beszéljük át, változtassuk meg, tegyük jobbá Budapestet, valóban oldjuk meg a kerületek és a főváros problémáit, de ehhez párbeszéd kellene.

Milyen konzultáció lehetett az egyébként, és itt is látszik, hogy föláll, mondjuk, Németh Szilárd - aki most nem tudja majd megvédeni magát, és lehet, hogy lesz olyan, aki ezt majd a szememre veti, hogy miért beszélek Németh Szilárdról úgy, hogy ő nincs itt, hát senki nem akadályozza meg abban, főleg úgy, hogy vezérszónokként jelen volt, hogy jelen legyen a vita teljes időtartama alatt -, hogy megvédje esetleg azt a mondatát, amire én most azt mondom, hogy Németh Szilárd itt, amikor fölállt, akkor nem mondhatott mást, nem mondott igazat. Ő azt mondta, hogy konzultált az ellenzékkel. Kiderült, hogy senkivel nem konzultált. Idáig az ellenzéki felszólalások során kiderült, hogy önök nem konzultáltak az ellenzékkel, bejelentették, hogy ez lesz. Lehet, hogy az ellenzék értesült erről valamikor, valamilyen bizottsági formában vagy a Házbizottságban vagy akárhol, de hogy itt konzultáció nem volt, az biztos. Ez abból is látszik, hogy most sincs konzultáció. Tehát még a törvénynél, a vitánál, az általános vitában, amikor itt vagyunk, akkor sem beszélünk egymással. Tényleg úgy van, hogy az ellenzék hadd mondja, elücsörgünk itt, a kétharmad birtokában mondhatnak, amit akarnak, majd eljön a szavazás ideje, és megnyomjuk a gombot. Önök legalább tudni fogják, hogy mire nyomnak gombot. Lehet, hogy pont ezért esetleg szígyellni fogják magukat, amikor megnyomják azt a gombot, mert kiadják utasításban, de azok, akik

nincsenek itt, azok azt sem fogják tudni, hogy mire nyomnak egyáltalán gombot, azok még azt sem fogják tudni.

Ez milyen konzultáció, vagy ez milyen képviselői munka egyáltalán?! Megmondom őszintén, én ilyenkor nagyon szomorú vagyok, mert lehetnek más elképzeléseink, gondolhatnak önök mást az élet különböző dolgairól, gondolhatnak önök mást Budapestről, gondolhatnak önök mást a kerületekről, és én még azt is hajlandó vagyok elfogadni, hogy lehet, hogy nem nekünk van igazunk, mondjuk, bizonyos kérdésekben, mert senkinél nincs a bölcsék köve, se nálunk, se önöknél. Pont az vinné előre igazából, az lenne a parlamentarizmus lényege, hogy megpróbáljuk egymást észérvekkel meggyőzni bizonyos dolgokról, és főleg akkor, ha mindenkinek az lenne a célja, hogy valamit jobbá tegyünk, valamit megreformáljuk, és valamit jobbá tegyünk. De itt nem ezzel találkozunk, azzal találkozunk, ami az elmúlt négy évben is egyébként általában itt mérvadó volt, hogy önök ültek, nagyon-nagyon nem vitatkoztak a Fidesz-KDNP padsoraiból semmivel, hagyták, hogy az ellenzék hadd mondja nyugodtan, elmondta, majd eljött a szavazás ideje, és a kétharmad birtokában megszavazták.

Higgyék el, ennek a kegyelmi állapotnak egyszer vége lesz, és majd nehéz lesz visszazokni abba, hogy utána esetleg észérvekkel és normálisan meg lehessen győzni az ellenzéket, mint ahogy én mondtam az előző ciklusban is, én megértettem a Fidesz-KDNP padsorában ülő képviselőket, egy darabig értettem is, hogy ők most megpróbálják majd visszaadni azt az elmúlt 8 évet, amit akkor kaptak esetleg az MSZP-től, és akkor dül bennük a harag, meg azért is visszacsapunk meg minden, de nem lehet most már öt éven keresztül folyamatosan csak visszacsapkodni. Egyszer már meg kellene állni evvel, és azt mondani, hogy oké, rendben van, visszaadtuk, és akkor mostantól kezdve kezdjünk.

Én azt hittem egyébként, hiszen itt elhangzott, ha visszaemlékeznek, akkor Orbán Viktor beszédében elhangzott, amikor azt mondta, hogy a békét mindig csak az erős hozhatja el, és most, jelen pillanatban, a választók akaratából önök az erősek, önöknek kellene elhozni azt a békét, önöknek kellene megteremteni elvileg azt a konszenzust, amivel kicsit normálisabban tudnánk működni az Országgyűlésben. Higgyék el, teljesen mindegy, hogy a szavazópolgárok közül ki mire szavazott. Ők elsődlegesen arra szavaztak egyébként, hogy ennek az országnak jobb legyen, hogy ebben az országban előrejussunk. Nem a Fideszre szavaztak elsődlegesen, hogy a Fidesznek jobb legyen, nem is a Jobbikra szavaztak elsődlegesen, hogy a Jobbiknak jobb legyen, akik a Jobbikra szavaztak, ezek a szavazópolgárok arra szavaztak, hogy ennek az országnak jobb legyen, és ebben vagy abban, vagy a másik pártban látták a megvalósulását annak, hogy az országot sikerre tudja vinni.

Ennek mindig ott kell lenni mindenkinek a szeme előtt, hogy a szavazópolgárok azért szavaznak, hogy ennek az országnak jobb legyen, és eszköznek tekintik csak a pártokat, itt pedig megint azzal találkozunk, hogy csak a Fidesz.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő perc, Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Konkrétan reagálni szeretnék - bár jó lenne, ha ez a másik oldalról jönne - arra, amit Szilágyi képviselő úr elmondott. Többet ülünk itt a Házban, akik végigcsináltuk az elmúlt négy évet is, és abban kérném a tanácsát vagy a véleményét a fideszes képviselőtársaimnak, hogy mondják már meg nekem, mire gondolhatott Kövér László elnök úr, amikor azt mondta, hogy itt majd másként mennek a dolgok. Csak borzasztó kíváncsi lennék rá. Kíváncsi lennék rá, hogy mire gondolhatott, amikor azt mondta, hogy majd a Ház tekintélyét itt a parlamenti ülésteremben is jobban tiszteletben fogjuk tartani, ugyanis a törvényjavaslat megint egyéni képviselői indítványként jött be, a törvényjavaslatról megint nem volt társadalmi egyeztetés. A vitában ugyanazt csinálják, ahogy Szilágyi képviselőtársam elmondta, hogy gyakorlatilag kifárasztják az ellenzék, mondják csak a magukét, egy idő után úgyis elfogy majd a főlshóalók sora, aztán majd valaki mond valamit a zárszóban, s utána lezárjuk ezt a vitát úgy, hogy egyébként önök egyetlenegy érdemi választ nagyon-nagyon hosszú ideje ebben a vitában nem adtak nekünk.

Szeretném megkérdezni önöktől, hogy miért. Vas képviselő úr, miért nem válaszol nekünk? Képviselőtársaim! Miért nem válaszolnak? Miért nem mondanak ellenérveket ahhoz képest, amiket mi elmondunk? Ez, tisztelt képviselőtársaim, nem vita. Az pedig, ha önök bojkottálják a vitát, mert önök ezt teszik most, ez súlyosan sérti az Országgyűlés tekintélyét. Ezt csinálták az elmúlt négy évben is. Az államtitkár asszony úgy ült végig egy négyórás vitát a választási eljárási törvényről, hogy meg se szólalt. Aztán az Alkotmánybíróság jogköreiről szintén körülbelül négy órát vitáztunk úgy, hogy az ellenzéki képviselőkön kívül más nem mondott véleményt. Államtitkár úr most is beszélget *(Az elnök csenget.)*, fogalma nincs, hogy mik voltak az előző főlshóalások. Kérem, hogy gondolják ezt át.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki László képviselő úrnak adom meg a szót, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Senkit nem szeretnék megijeszteni, hogy 15 percet

beszélék, 2 perceset nyomtam, csak azt most nem lehet. Azért kértem szót, mert Szilágyi György képviselő úr talán meg is szólított.

Azt gondolom, hogy azért tartom fontosnak, amit elmondtam, mert tudomásul kell venni, az én értékrendemben úgy jelenik meg a nemzetiség ma Magyarországon, hogy a társadalom szerves része. Ezért tehát, ha azt mondjuk ma, hogy az a kultúra, ami a 13 kisebbségnél jelen van, azt nem tudjuk érvényesíteni akár egy politikai döntéshozó testületben, akár egyéb más formában, azt gondolom, hogy az a törvényhozók problémája is, mert ha belegondolunk abba - egy helyen el is mondtam egyébként az előző felszóalásomban -, amit meg tudtunk adni az országgyűlési választásokon, hogy adjunk olyan lehetőséget, amelyet felsoroltam, akkor én azt gondolom, hogy következetesen kellene továbbgondolnunk, hogy más színtereken, most a fővárosról van szó, de egyébként a megyei közgyűlésekben is vagy éppen a megyei jogú városokban is hasonló módon gondolkodunk-e, avagy továbbra is csak a tanácskozási jogot akarjuk fenntartani.

(18.50)

Tehát én nagyon fontosnak tartanám azt, hogy ezek a dolgok úgy jöjjenek le, hogy a törvényhozók felelőssége, hogy ilyenkor hogy gondolkodnak arról a 13 nemzetiségiről - most már nemzeti etnikai kisebbség nincs, csak nemzetiségi kisebbség -, akik Magyarországon itt vannak, és azt gondolom, nagyon fontos ebben a kérdésben nem álságos, hanem valódi dolgokat felhozni a színtérre. Azt gondolom, hogy a kormánynak van mit tennie ebben a kérdésben, mert ha következetes volt az országgyűlési választáson - újra hangsúlyozom -, akkor én nagyon fontosnak tartom azt, hogy továbbra is következetes legyen, és emelje be a Fővárosi Közgyűlésbe azt a lehetőséget, amely nem a kompenzáció rovására, hanem éppen ellenkezőleg, pluszlehetőséget biztosít a kedvezményes mandátumra.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kiss László képviselő úr következik, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nem akarom senkibe belefojtani a szót, úgyhogy én sem beszélek 15 percig. Az egyik dolog, amiről mindenképpen szeretnék beszélni, az az, hogy senki ne gondolja, hogy az ellenzék zsigerből hárítja ezt a javaslatot, pontosabban: zsigerből hárítana egy normális javaslatot, ha ez elé kerülne. Hiszen ha megnézzük, akkor azért azt láthatjuk, hogy az a fajta önkormányzati törvény, az a fajta megoldás, amit a Fidesz választott - hasonlóan rapid módon átvezényelve a parlamenten - az önkormányzati választásokról, az nem jó, ez sok szempontból módosítható. Tehát az

ellenzék biztos, hogy nincs az ellen, és a Szocialista Párt sincsen az ellen, hogy a jelenlegi választási törvényt vagy választási eljárásokat megváltoztassák.

Az biztos viszont, hogy nem tartjuk elegánsnak, hogy a focimeccsen már melegít mind a két csapat, bent vannak az öltözőben, néhány perc múlva kezdődik a meccs, és időközben talán az egyik csapat ambíciói miatt megváltoztatják a futball szabályait. Nos, ezt valóban nem tartjuk elegáns megoldásnak, azt gondoljuk azonban, hogy amennyiben a kormánypártnak van szándéka normális törvényt alkotni és normálisan kezelni ezt a kérdést, akkor abban mi partnerek vagyunk. Merthogy az a törvény, amelyet a Fidesz-kormány és a Fidesz-többségű parlament hozott az önkormányzati választások ügyében, valóban nem jó, tehát van még mit rajta változtatni. Nem a választások előtt néhány hónappal van még mit rajta változtatni, hanem bizony a választások után, amikor egy kicsit leülednek az indulatok, a politika szele alábbhagy egy csöppet, akkor majd rá lehetne erre térni, és a kormánzatnak felelősége lenne olyan javaslatot elénk hozni, amely kimunkált, amely jó és amely a társadalmi vitán átesett.

Az első kérdés az, hogy vajon rendben van-e az ajánlás rendszere. Rendben van-e az, hogy egy kerületi önkormányzati képviselőt 50-60 vagy 30-40 választópolgár is ajánlhat, nem lehetne-e megfontolni azt, hogy ezt egy kicsit feljebb vigyük? Rendben van-e az, ami az országgyűlési választásokon csúfos kudarcot vallott, hogy ellenőrizetlen ajánlások vannak a rendszerben? Ehhez képest itt a javaslat viszszalép, 500 polgármesteri ajánlásról beszél, ami azért beláthatjuk, hogy támogatja azokat az anomáliákat, amelyeket az országgyűlési választásokon tapasztalhattunk. Aztán rendben van-e az, hogy direkt nem jelenik meg a kisebbségek képviselője az önkormányzatok szintjében, amiről Teleki László beszélt? De néhány más kérdést is lehetne feszegetni. Rendben van-e az, hogy ennyire kicsi a kompenzáció aránya az önkormányzati listán? - és így tovább.

Tehát vannak kérdések, amelyek kapcsán valóban meg kell fontolni a változtatást. Azonban a változtatás megfontolása azt jelenti, hogy az érdemi kérdésekre rezonáló, valódi javaslat idejön, és nyilván, ahogyan a társadalmi vitában a partnerek elmondják azt, hogy mit gondolnak így, mit gondolnak másként, úgy a parlamentben is elhangoznak az érvek, a parlament pedig a maga bölcsességében nyilván eldönti azt, amit szeretne.

Ami itt folyik, az minden, de nem vita, nem társadalmi vita. Azt, hogy mennyire fájó, hogy ez így van, jól mutatja, hogy még Kövér László is azzal kezdte a székfoglaló beszédét, hogy most máshogy lesz a jogalkotás. Most máshogy lesz! Én is azt vártam, amikor ebbe a padsorba beültem, hogy talán ez a ciklus nem fog bekerülni a közigazgatási jogi megalkotmányjogi tankönyvekbe elrettentő példaként, és talán normális, megalapozott törvények jönnek

elénk, amelyek nem kerülnek ki azokat a szabályokat, amelyeket az önök többsége alkotott meg. Azért az is mindent elmond persze, ha egy olyan törvényt - a jogalkotásról szóló törvényt - sem tartunk be, vagy folyamatosan megkerüljük, amelyet ez a többség hozott. Azért ez önmagában is elég nehézvé teszi az ügyet.

Nézzük egy kicsit köznap szemmel! Vajon egy munkahelyen mi történne akkor, ha egy főnök folyamatosan változtatná a munkaidőre és a munkára vonatkozó előírásokat, egymással ellentmondó utasításokat adna? És mi történne akkor ezen a munkahelyen, ha egyébként a főnök még be se járna a munkahelyére, nem beszélne az alkalmazottakkal? Káosz lenne. Az lenne, ami ennek a törvénynek az elfogadása után vár a fővárosra.

Ne hagyjuk azt, hogy a polgármesterek, akiket azért választunk, hogy a kerületet irányítsák, méltatlan helyzetbe kerüljenek! Előttünk van az a kép, amikor a megválasztott polgármesterekből és a bukott polgármesterjelöltekből összejövő Fővárosi Közgyűlés egymással veszekszik a forrásmegosztáson, méltatlan vitákat folytat egymással és nem tud megállapodni? Előttünk van az, hogy a főpolgármester tekintélyével, a Fővárosi Közgyűlés tekintélyével és a kerületi polgármesterek tekintélyével mit művel ez a javaslat?

Senki nem gondolhatja komolyan, képviselőtársaim, hogy azok az érvek, amelyeket szűkszavúan előadott az az előterjesztő, aki már nincs is a teremben, valóban igazak. Senki nem gondolhatja azt, hogy ezt a törvényjavaslatot meg lehet azzal indokolni, hogy olcsóbb, miközben bárhány főpolgármester-helyettest majd' miniszteri fizetéssel foglalkoztathat a főváros. Miközben arról beszélünk, hogy ez a törvényjavaslat mekkora káoszt teremt, aközben nem lehet érv, hogy eggyel kevesebb szavazólapot kell majd kitölteniük a kerületi választóknak.

Kérem önöket, ne becsljék le ennyire a kerületi választókat, a főváros polgárait. Pontosan tudják, hogy mire szavaznak ők, pontosan tudják, hogy mi ez a rendszer. Fontolják meg, legyenek szívesek, azt, amit az ellenzék javasol, hogy ezt a törvényjavaslatot az őt megillető helyére, a kukába iktassák, és majd amikor az önkormányzati választások után elcsitulnak egy kicsit a politika viharai, akkor a kormány terjesszen be elénk egy olyan törvényjavaslatot, amely túl van a társadalmi egyeztetésen, amelyet nemcsak a fideszes polgármesterek vitattak meg parancsszóra egy nap alatt, hanem amely tényleg kimunkált javaslatként azokat a fontos kérdéseket, amelyekről tényleg lehetne vitatkozni, nagyjából orvosolni tudja, és amely képes arra, hogy a fővárost egy növekedési pályára irányítsa. Azt hiszem, előttünk van az, hogy mi kell tenni, ha felelősen gondolkodunk. Ezt kell tenni.

Higgyék el, nem presztízaveszteség sosem jól cselekedni. Nem presztízaveszteség az, ha egy olyan

törvényjavaslatot vonnak vissza, amely valójában nem alkalmas arra, hogy megoldás legyen a fővárosnak. Nem presztízsveszteség, hanem politikai nagyság belátni, hogy tévedtünk. Tegyük ezt, lássák be, hogy tévedtek, és hozzanak ide vissza megfelelő időben egy valóban érdemi törvényjavaslatot.

Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További felhívásra senki nem jelentkezett. *(Jelzésre:)* De, most utolsó pillanatban Bárándy Gergely. Megadom a szót. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon rövidre fogom fogni. Én még egyszer szeretnék kísérletet tenni arra, hogy tisztelettel megkérjem a kormánypárti képviselőket, hogy szálljanak be a vitába. Tegyük meg, képviselőtársaim! Ismerem a szokást: Vas Imre képviselő úr az előre megírt zárszót föl fogja olvasni; gondolom, már ha ő lesz a szerencsés, akit kijelöltek erre a feladatra.

Én azt szeretném kérni önöktől, a vita attól vita - ahogy többször elmondtuk már -, hogy érvek és ellenérvek hangoznak el. Önöknek nem lehetőségük, képviselőtársaim, önöknek a törvényben foglalt köteleességük, hogy részt vegyenek ebben a vitában.

(19.00)

Éppen ezért szeretném még egyszer erre tisztelettel emlékeztetni önöket, és arra kérni, hogy ne az legyen, hogy a zárszóban majd mondanak valamit, amire már reagálni nem lehet, amiről már vitázni nem lehet, hanem szálljanak be ebbe a vitába, és mondják el az ellenérveiket.

Rengeteg olyan érv hangzott el, például Teleki László kollégámtól, képviselőtársamtól, amiknek semmi köze a köztünk feszülő politikai ellentéthez; például a kisebbségek képviseletének a kérdése a Fővárosi Önkormányzatban. Nem értem, hogy erre miért nem lehet reagálni. Nem értem, hogy egy ilyen felvetést miért nem lehet megválaszolni.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, még egyszer emlékeztetném önöket a törvényi köteleességükre, hogy vegyenek részt a vitában. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két perc, Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Nagyon röviden, mivel nem szólalhatunk majd meg Vas Imre felszólalása után. Nem tudom, ez miért jó egyébként, hogy nem reagálhatunk rá. Arra szeretném kérni Vas Imrét, mert láttam, tehát, hogy benne legyen a jegyzőkönyvekben is, hogy Rogán Antalnak volt véleménye erről

a vitáról, hiszen odament önhöz, beszéltek hosszan, tíz percen keresztül, ön bőszen jegyzetelt. Gondolom, Rogán Antal elmondta a véleményét azzal kapcsolatban, amiket mi itt felvetettünk.

Legalább csak annyit tegyen meg, mert úgyse válaszolhatunk rá, hogy jelezze, hogy mi volt Rogán Antal véleménye, amit ön lejegyzetelt, mert én kíváncsi lennék, hogy Rogán Antal mit gondol erről a dologról. Ez egy érdekes megvilágítása lenne az ügynek, hogy akkor legalább tudjuk azt, hogy az ön beszédében bizonyos részek Rogán Antal véleményei. Mert ez egy fontos kérdés, hiszen Rogán Antal meghatározója ennek a törvényjavaslatnak. Gondolom, részt vett benne elég erőteljesen, mint még V. kerületi polgármester, aki egyébként harcban állt Tarlós Istvánnal is nagyon sokáig, sőt még arról is szóltak a fámák, hogy esetleg ő lehetett volna valamikor, vagy lehet még esetleg a jövőben is majd egyszer egy főpolgármester-jelölt vagy bármi egyéb.

Tehát engem tényleg érdekelne, hogy végül is Rogán Antalnak mi a véleménye erről a vitáról, ő mit mondott. Tehát tényleg csak arra szeretném megkérni, hogy amikor mondja, akkor mondja azt, hogy ezt most Rogán Antal mondta. Jó?

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két perc, Sallai Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(Mikrofon nélkül.)* Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! A frakcióban az volt a megállapodás, hogy én annyira nem vagyok pesti, hogy jobb, ha meg se szólalok, de...

ELNÖK: A mikrofonba legyen oly kedves!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Melyik az? *(Felűzi a mikrofonját.)* Igen, köszönöm. Szóval, ott tartottam, hogy köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Végighallgattam ezt a vitát, én nem értek Budapest felosztásához, de nekem az a meggyőződése alakult ki, most már lassan úgy látom, hogy rossz ez a javaslat. *(Derültség az MSZP és a Jobbik soraiban.)* Tehát itt egyre többen kezdenek meggyőzni erről.

Most már arra kérném a tisztelt kormánypárti képviselőket, hogy ha egyetértenek, hogy rossz, akkor hallgassanak, és inkább ne szólaljanak meg, és ezzel az egyetértésüket fejezzék ki felénk, hogy önök is látják, hogy ez teljesen rossz, mert valahogy csak ki kell fejezni a véleményüket.

Tehát erre szerettem volna önöket megkérni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képernyőn nem látok több nevet, ezért megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, aki az előterjesztők nevében kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Bárándy*

Gergely: Na, olvasd fel, Imre! - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Halljuk!)

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök, hogy van néhány képviselőtársunk, aki a vitában felszólalt, és a választ is megvárta.

Ahhoz, hogy valaki a fővárosban többséget tudjon szerezni, ez a választási rendszer azt teszi szükségessé, hogy ehhez bizony a 23 kerület többségében el kell nyerni a polgármesteri posztot, illetve a főpolgármesteri széket. Így jön ki, ugye 17 képviselő kell ahhoz, hogy ezen szabály bevezetése után a Fővárosi Közgyűlésben valakinek többsége legyen, és akkor kompenzációs listán még kaphat annyit, amennyivel a 17 képviselője megvan.

Tulajdonképpen a vitából ez derült ki az ellenzék oldaláról, hogy nem bíznak abban, hogy Budapesten a 23 kerületből 12 polgármesteri széket el tudnak nyerni. A javaslat arról szól, hogy a polgármester a Fővárosi Közgyűlés tagjává válik. Nem arról van szó, hogy kerületeket hozunk létre, ahol egyébként egy szavazással két posztra választunk embert, hanem a polgármester automatikusan a Fővárosi Közgyűlés tagjává is válik, és bevezet mellé egy kompenzációs rendszert is.

Ezzel el tudjuk érni azt, hogy ne legyen Budapesten olyan kerülete, amelynek nincs fővárosi képviselője. Nagyon furcsa lenne az Országgyűlésben, ha lenne olyan település, amelynek nem lenne országgyűlési képviselője. Sajnos, ma Budapesten az I., az V., VI., VII., XIII. és XVII. kerületből egyetlen fő sincs a Fővárosi Közgyűlésben, és ezzel a módszerrel, hogy a polgármesterek a Fővárosi Közgyűlés tagjai lesznek, ezt el tudjuk érni.

Tehát értem én az ellenzéki pártok problémáját, hogy ők úgy gondolják, hogy nem tudják a polgármesteri székeket megnyerni, hisz a legutoljára megnevezett főpolgármester-jelöltjük egyszer tudott egy kerületi polgármesteri széket elhozni, és aztán 2006-ban a választók már másként döntöttek.

Az egyeztetésről azt szeretném mondani, hogy pont történt egyeztetés a Budapesti Önkormányzatok Szövetségével, aminek 23 kerület a tagja, és abból, ha jól számolom, 3 helyen MSZP-s polgármester van. Elmondta az előttem szóló, azt hiszem, Németh Szilárd, hogy a mai BÖSZ-ülésen 1 tartózkodás volt, és 20 igen szavazat a javaslat mellett. Tehát egy tartózkodás volt azon szövetség részéről... *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Nem volt ott mindenki, valóban. *(Dr. Bárándy Gergely: Vajon ki nem volt ott? - Az elnök csenget. - Dr. Bárándy Gergely: A számokat gondold újra!)* Egyedül a XIII. kerület nem volt ott. Meg a XXIII. kerület nem volt ott. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól. - Dr. Vas Imre dr. Répássy Róbert felé:)* Tudom, tudom.

A másik, hogy az arányos rendszert próbálják számon kérni a rendszeren. *(Dr. Bárándy Gergely: Próbáljuk, csak nem tudjuk!)* A fővárosban, de

egyébként más településen sem arányos a rendszer. Akár 30-35 százalékos szavazataránnyal is valaki megnyerhet egy egyéni önkormányzati képviselői körzetet, és akkor ő képviseli az adott település adott részét.

Az 500 fős ajánlásnál, ezt az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvényből kívánjuk át-emelni, hogy azért az mégis furcsa dolog, hogy mondjuk, polgármester-jelöltséghez 1000 vagy 1500 ajánlás kell, míg mondjuk, országgyűlési képviselőjelölt lehetett valaki 500 ajánlással.

És gyakorlatilag itt még fölvetette a képviselőtársam, hogy már a labdarúgók melegítenek az öltözőben. Ennek a mérkőzésnek még az időpontját sem határozták meg *(Z. Kárpát Dániel: De már meg van bundázva! - Derűltség a Jobbik soraiban.)*, úgyhogy bőven van idő arra, hogy e szabályok szerint a pártok felállítsák a jelöltjeiket, és ennek megfelelően szervezzék meg a választási kampánnyal kapcsolatos munkájukat.

Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Természetesen meg fogjuk nézni a módosító indítványokat, ha jobbító szándékú, illetve az előterjesztés koncepciójába belefért, akkor természetesen támogatni fogjuk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Az elfogadott sürgősségi indítványnak megfelelően további módosító javaslatok benyújtására nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László MSZP-s képviselő úr: „Nincs gazdája a Hajógyári-szigetnek?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Talán most más témára evezünk át, a Hajógyári Sziget kapcsán szeretnék most beszélni. Talán nem mindenki által ismert az, hogy a Hajógyári-sziget, az Óbudai-sziget a kerület egyik közkedvelt része. Nagyon sokáig ide jártak kirándulni mindazok, akik szerették a vízi hangulatot vagy éppen a parkokat, amelyek a szigeten voltak.

(19.10)

Egy kis történeti visszatekintés érdekes lehet mindenki számára, hiszen Pannónia provincia helytartói palotája is 106-ban Krisztus után itt épült fel, kikötő, katonai tábor is épült itt, a középkorban pedig erdő borította ezeket a romokat. További történelmi hagyományunk, hogy az első magyar hajógyár,

a Dunai Hajógyár gróf Széchenyi István kezdeményezésére ezen a szigeten jött létre. A rendszerváltozásig működött ez a gyár. Sajnos a kálvária, a sziget kálváriája is ehhez köthető. 1991-re világossá vált ugyanis, hogy a hajógyár nem tud működni, a végelszámolása sokáig húzódott, 1999-ig, de tisztázatlan viszonyokat teremtett. Ezt követően a szigeten irodák, golfklub és diszkók működtek, nevet az 1993 óta itt megrendezett óbudai Sziget-fesztivál kölcsönözött e területnek.

A hajógyár privatizációjával inkább csak kísérletezgetett a mindenkori kormány, de a különböző kormányok csak azt érték el, hogy az úgynevezett Hajógyári Sziget Vagyonkezelő Kft. meglehetősen bizarr tulajdonjogi képet festett, idővel offshore hátterű cégek jelentek meg benne, miközben egyéb társaságok is jöttek-mentek a tagok között. Nem nagyon lehetett tudni azt, hogy a volt hajógyárnak ki is a gazdája. A szigeten volt tulajdona az államnak, a fővárosnak, több minisztériumnak is. Ez csak tovább növelte a káoszt, jó magyar szokás szerint ugyanis még a magyar állami szervek sem tudtak egymással megállapodni abban, hogy pontosan a sziget melyik részéért ki is a felelős.

Ez a káosz a 2000-es években tovább fokozódott. Néhány éve nagy robajjal összedőlt az itt lévő diszkóbirodalom, és innentől kezdve gyakorlatilag a mai napig nem tisztázott az, hogy az Óbudai-szigetnek pontosan mi is lesz a sorsa. A III. kerületi embereket nem nyugtatja meg az sem, hogy a kormányzat a hírek szerint üzleti megoldásokat szeretne erőltetni a Hajógyári-sziget rendezésében úgy, hogy egyébként a III. kerületi embereket nem is kérdezték meg, nem is kérdezik meg arról, hogy itt mi történjen.

Meggyőződésem, hogy abban az esetben, ha a kormányzatnak valóban fontos szándéka kezdeni valamit a Hajógyári-sziggel, akkor nem az üzleti oldal a megoldás. Azt hiszem, hogy a kultúrában kell keresni az Óbudai-sziget valódi helyét. A III. kerület ma a kultúra városa, a kultúra kerülete, gazdag programokkal. Az Óbudai Nyár fesztivál, amely a napokban kezdődik, sokszínűségével kimagaslik a fővárosi nyári programok közül. Éppen ezért joggal szeretnék az itt élők, hogy végre kulturális értelemben kapják vissza az Óbudai-szigetet. A helytartói palota feltárással és múzeummá alakításával, a hajógyár történeti rekonstrukciójával és múzeummá alakításával egy Közép-Európában teljesen példátlan múzeumi negyed jönne itt létre.

Alkalmunk lehetne arra, hogy a sziget park funkciójának a továbbberősítésével, a múzeumi funkció továbbberősítésével összekössük a római kori emlékeket a modern Magyarország megszületésének, egy modern gyár megszületésének az emlékeivel. Azt hiszem, ez olyan példátlan lehetőség, ami nemcsak nekem, történésznek vagy óbudaiként lehet fontos, hanem az egész ország számára rendkívül jelentős kulturális értéket teremtené.

Kérem önöket, tisztelt Ház, fontolják meg azt, hogy a III. kerület és a magyar emberek ne zúros üzleti megoldások kapcsán, hanem kulturális értelemben kapják vissza az Óbudai-szigetet, és olyan megoldás legyen e hányattatott sorsú terület rendezésére, amely mindenkinek az érdekét szolgálja.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője: „Alkotmánybírósági pofon a kétharmadnak és a Magyar Művészeti Akadémiának” címmel. Megadom a szót 5 perces időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kulturális élet aktuális eseményei mellett a Lehet Más a Politika nem szeretne elmenni szó nélkül. Ebben a felszólalásban a Magyar Művészeti Akadémiát érintő kérdésekről beszélnék, aminek aktualitását a néhány nappal ezelőtti alkotmánybírósági döntés adja.

Már egy éve fordult az alapvető jogok biztosa az Alkotmánybírósághoz, hogy az MMA-ról szóló törvény egyes paragrafusait utólagos normakontroll keretében semmisítsék meg, hiszen azok szembenek az Alaptörvény rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság május 28-án kimondta, hogy az MMA szabályozása több ponton nem felelt meg az Alaptörvény előírásainak, súlyos kritikaként felhívva a testület és a jogalkotók figyelmét az alkotmányos követelmények szem előtt tartására.

Az MMA-ról szóló törvény 2011-ben ugyanis úgy rendelkezett, hogy kizárólag egy adott civil szervezet tagjai válhatnak megalakulásakor nemcsak az Akadémia rendes tagjaivá, hanem a későbbi tagfelvételtől döntő grémiummá is. Az Alkotmánybíróság szerint ez komoly alkotmányos aggályokat vet föl, tudniillik szembemegy a semlegesség vagy a pluralitás követelményével. E civil szervezet esetén ezek a szempontok ugyanis nem előírások, ami természetesen így is van rendjén.

Bár az MMA nem gyakorolhat közhatalmi jogköröket, de a kulturális támogatások szétoztatásával, továbbá a kulturális intézmények tulajdonlásával a magyar kulturális szférában mégis olyan szerepet kapott, amelyek révén döntően befolyásolhatja a művészeti alkotás lehetőségeit. Az alaptörvényi szintre emelt köztestülettel kapcsolatban számos kifogással élt a Lehet Más a Politika az elmúlt években. Régóta mondjuk, ami tehát be is bizonyosodott: az MMA működése sérti az Alaptörvényben foglaltakat. Az MMA közgyűléseinek nyilvánossága nem megfelelő, gyakorlatilag semmiféle kontroll nem érvényesül e fölött a köztestület fölött. Gondoljanak csak bele, az öt felügyelőbizottsági tagból hármat maga az MMA delegál, egyet a kormány, egyet pedig

a Kulturális bizottság, ugyancsak kormánytöbbséggel. Az LMP többek között ezért sem javasolt senkit a testületbe.

E súlyos problémák ellenére és a kiszivárgó információk szerint az MMA súlya és hatáskörei ennek ellenére tovább növekszenek a jövőben, Fekete György érdekeltségei valamilyen formában átvehetik az NKA, a Nemzeti Kulturális Alap feladatait is. A kormány közeli szereplők az eddiginél is jelentősebb szerepet akarnak kapni a kulturális források elosztásában. Talán pont a kádári idők szellemét megidéző Kerényi Imre legutóbbi szalonképtelen kirohanása hirdette meg a jól ismert kultúrharc folytatását.

Szeretnénk, ha a kultúra végre kiszabadulna a hatalmi politikai érdekek hálójából, a folyamatos küzdelemből, ha nem az egyik oldal lekötöztettségének kiszolgáltatásából, a másik oldal szereplőinek kitaszításáról szólna. Sajnos azt tapasztaljuk, hogy ebben a folyamatos érdek-összeütközésben az MMA az egyik oldal egyik legerősebb bástyája, egyre erősödő bástyája. Sokkal inkább arra lenne szükség, hogy a kultúrpolitika ne a saját oldal lekötöztetéséről és a másik oldal kiszorításáról szóljon.

Az LMP kultúrpolitikájában nem különböző oldalak, hanem a közösség egésze áll, benne hangsúlyosan az a több mint 3 millió ember, akit az elmúlt évtizedek kultúrpolitikai törekvései nem értek el. Magyarországon több mint 3 millió olyan ember van, akit a kultúrpolitika törekvései nem érnek el, egyszerűen kívül vannak ezen a körön. A saját pozíció és a pénzosztó rendszerek megerősítése helyett végre velük kellene foglalkoznia a kormánynak, a hatalomnak. Ezt javasoljuk, ezt kérjük.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén, a Jobbik képviselője: „Tisztelet minden magyar pedagógusnak” címmel. Ötperces időkeretben adom meg a szót.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon már hallhattunk egy napirend előtti felszólalást a pedagógusnap alkalmából, ugyanis június első vasárnapja szól a pedagógusokról, az ezt a hivatást űzőkről.

Azért egy kicsit álságos az, hogy pont az az államtitkár asszony szólalt föl a pedagógusnap alkalmából a kormánypártok padsoraiból, aki az elmúlt négy évben tevékenyen részt vett a pedagógusok életének teljes szétzúzásában, a magyar oktatási rendszer felfordításában és nagyon sok pedagógus számára a pedagógus-életpálya élhetlenné válásában.

(19.20)

Pedig itt ténylegesen, a szó szoros értelmében egy hivatásról van szó, egy olyan hivatásról, amelyik igazán fontos. Fontos abból a szempontból, nem mindegy, hogy milyen szemléletű, milyen gondolkodásmódú, milyen hozzáállású emberek foglalkoznak gyermekeinkkel, ezzel megalapozva jövőjüket, ezzel megalapozva akár a következő hivatásukat vagy az életüket, életpályájukat, és így mondhatjuk azt, hogy az egész ország sorsát, az egész ország jövőjét. Nem beszélve arról, hogy ténylegesen egy olyan hivatásról beszélünk, ami nem ér véget nagyon sokszor akár a nyugdíjazással, hanem igenis a pedagógusok életének végéig tart.

Ezt azért is mondom, mert városomban, Tatabányán működik egy városi pedagógus nyugdíjasklub, amelyik nemcsak arról szól, hogy nyugdíjas pedagógusok összejöjjenek, és akár a saját szakmájukról beszéljenek, vagy hasonló érdeklődésű emberek találkozhatnak, hanem szervezik a helyi nyugdíjas kulturális életet. És nemcsak a helyi nyugdíjas kulturális életet szervezik, hanem tevékenyen részt vesznek az egész város kulturális életének szervezésében. Ez is nagyszerű példája annak, hogy ez egy olyan hivatás, amit ha ténylegesen valaki szent hivatásként űz, akkor azt csak az élete utolsó napján teszi le, csak az élete utolsó napján fejezi be.

És hát pedagógusnapon nem feledkezhetünk meg azokról az emberekről, akik az én szakterületemen, a szociális szakterületen dolgoznak pedagógus végzettséggel. Sajnos nagyon sokan vannak olyanok, akik pedagógus végzettséggel nem pedagógus munkakörben dolgoznak. Ugyanis ma nagyon sokan, kikerülve a főiskoláról, egyetemről, a saját szakmájukban nem tudnak elhelyezkedni, oktatni nem tudnak, és nagyon sokuknál sajnos csak kényszerpályaként marad az, hogy az egyik helyi szociális intézményben vagy akár gyermekvédelmi intézményben elhelyezkedve akár saját megélhetésükről is gondoskodni tudjanak.

És nem feledkezhetünk meg azokról sem, akik a választott hivatásukban, pedagógusként dolgoznak ezeken a munkahelyeken. Azért sem feledkezhetünk meg róluk, mert nagyon sok kérdésben sajnos hátrányos helyzetben vannak a közoktatásban részt vevő pedagógusokkal szemben, akár a bérekről beszélünk, akár a munkaidő-beosztásról beszélünk, akár nagyon sokszor a munkateherről beszélünk. Én nem akarok különbséget tenni állás és állás, munkahely és munkahely között. Ugyanolyan nehéz mind a kettő. Hasonló kihívásokkal kell megküzdnie mind az oktatásban, mind a szociális területen dolgozó pedagógusnak. Éppen ezért elvárható igény az, hogy egyenlő bánásmódban is részesüljenek. Ez a szakmai diszkrimináció, amit a pedagógusok esetében, két különböző területen dolgozó pedagógus esetében tapasztalunk, fenntarthatatlan és igazságtalan. A kormánynak kötelessége lenne az, hogy ezen változtasson.

Persze, a pedagógus-életpályamodellhez hasonlóan most már szociális-életpályamodellről is beszélnek, csak jelenleg ott tartunk, hogy a kimutatások, a statisztikai adatok szerint a szociális szférában keresnek átlagosan legrosszabbul az emberek. És ebbe az átlagba beletartoznak az ott dolgozó pedagógusok is. Igenis szükség van egy normális szociális-életpályamodellre, és nem csak a jogos felháborodás következtében morzsákban odadobott néhány forint-ra, ami igazán nem segít a szférában dolgozók helyzetén. Igenis szükség lenne arra az évi 30 milliárd forint-ra, ami a szociális szféra bérkompenzációjához, bérkiegészítéséhez szükséges lenne. Ezzel tudnánk elérni azt, hogy ne legyen különbség akár azonos végzettséggel rendelkező, csak a hivatását más területen űző szakember és szakember között.

A napirend utáni felszólalásommal azonkívül, hogy tiszteletemet szerettem volna kifejezni minden magyarországi pedagógus előtt, erre az anomáliára is szerettem volna felhívni a kormány és a közvélemény figyelmét.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán jobbikos képviselő úr: „Kishantos kivégzése a kormányzati arrogancia és gátlástalanság példája” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kishantos ügyéről több ellenzéki frakció részéről hallhattunk már felszólalásokat, én nem is mennék bele ennek a részletezésébe, hiszen kiváló összefoglalókat talál mindenki, aki ez után a téma után érdeklődik, a világhálón és a szaklapokban. Inkább arra a motivációra szeretném felhívni a figyelmet, ami minden valószínűség szerint a kormányoldal mögött állt akkor, amikor ezt a mintagazdaságot kivégezte és kivégeztette.

A szellem lételeme a szabadság - áll a kishantosi mintagazdaság honlapján, és azt hiszem, jól jellemzi ennek a munkának, ennek a közösségnek a létét, és mindennapjaira jól rámutat ez az egyetlen idézet is. Hiszen valóban, ez a mintagazdaság sokunknak példát mutatott rengeteg tekintetben, legyen az szakmai vagy éppen emberi vonatkozású. A mintagazdaság megtervezése '92-ben német és amerikai szakemberek bevonásával kezdődött, és úgy tűnt, hogy jó irányba halad minden, hiszen kormányzástól függetlenül, ha nem is segítették, de legalábbis életben hagyták ezt a mintagazdaságot; egészen 2013 tavaszáig, amikor is a Vidékfejlesztési Minisztériumból már korábban kiszivárgott baljós hangok, úgy tűnt, valóságot kapnak, és a Nemzeti Földalapkezelő

Szervezet elveszi Kishantos 452 hektárját, ami, ugye, állami földként, de mégiscsak két évtizede Kishantos kezelésében működött. Így tavaly novemberétől már másoknak juttatta oda a Nemzeti Földalapkezelő ezt a területet, és innen indult el igazából a kálvária.

Azoknak a hazugságoknak a java részéről, amelyeket például egyébként a szaktárca és vezetői Kishantossra zúdítottak, már bebizonyosodott, hogy egy szó sem igaz. Óriási tartozásokról beszéltek többek között, amit, ugye, Kishantos állítólag felhalmozott az állami földbérletek kapcsán. És hát, ahogy említettem, erről kiderült például, hogy köszönő viszonyban sincs a valósággal, illetve a peres eljárások, amelyek elindultak, azok jó részéről is kiderült, hogy bizony Kishantos van belül, ő van birtokon belül, és a jog sok tekintetben őt védi, szerintünk nagyon helyesen.

Egyébként, miközben kormány közeli oligarchák nyúlják le az állami támogatások - és az EU-s támogatásokat is ideértem - milliárdjait hazánkban, ugye, láthattuk azokat a kimutatásokat, amelyek azt mutatják, hogy az agrárfejlesztési támogatások 70 százalékát Magyarországon a cégek 7 százaléka nyúlja le egy adott évben, ahhoz képest van képe a kormánynak Kishantos esetében arról beszélni, hogy többek között az a bűne, hogy túl sok támogatást visz el a magyar gazdák elől. Ha megnézzük a számokat, és összehasonlítjuk őket a valósággal, akkor itt is jól látható, hogy Kishantos egy abszolút elenyésző része, száz-egynéhány millió forintból beszélünk évenként, miközben, ahogy említettem, a kormány közeli oligarchák bizony a nagy részét ennek a tortának elviszik. Sok tízmilliárd forintból beszélek ebben a vonatkozásban is.

Adódik a kérdés, hogy ha ez a mintagazdaság egyébként nemzetközileg is példát mutatott, és jól működött, mégis mi lehetett a bűne, mi lehet a kormányzati motiváció valójában. Itt három dolgot emelnék ki. Egyrészt természetesen a föld értéke, a föld hozama, szeretnék volna, ha az önök barátaihoz kerül, és hát ezt el is érték most már javarészt. Hiszen nem arról van szó, hogy helyben élő családi gazdálkodók kapták volna ezeket a területeket. Persze, van köztük ilyen is, de a zsirosabb falatokat, most már bebizonyítottan, jól látható módon az önök barátai, polgármesterei, különböző, önökhöz köthető érdekkörök vitték el, miközben eddig az adott közösség profitált ezen földből.

Szintén ott van motivációként az önök volt államtitkárának, Ángyán Józsefnek szoros kötődése Kishantoshoz. Ebben a tekintetben nem tudjuk másként minősíteni, mint egy gátlástalan bosszúhadjártnak, mivel a volt államtitkár úr korrektül rámutatott az önök földtörvényének hibáira és a Nemzeti Földalap körüli bűzös ügyekre. Ezért ilyen módon is bosszút próbálnak állni rajta. Illetve mindenképpen van egy üzenetjellege is Kishantosnak, mégpedig az, hogy bárki, aki önökkel szembe mer menni, aki más véleményt mer megfogalmazni, annak bizony nem

engednek kegyelemet, és áthágnak ezért bármilyen szabályt.

Még az ombudsman is kifejtette nemtetszését ezzel kapcsolatban, ahol akár még az alaptörvényi védelmet is kérné az ombudsman Kishantosra, akkora értéknek tartja. De önök ezt sem vették figyelembe. Úgy gondolom, hogy el kellene gondolkodniuk végre, hogy ez a gátlástalan arrogancia, amit többek között ebben az ügyben tapasztalhatunk, hová fog vezetni. A Jobbik kormányra kerülése esetén természetesen azonnal helyreállítja a mintagazdaságot, és hasonlókat fog létrehozni szerte az országban.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólásra jelentkezett Bodó Sándor fideszes képviselő: „Keleti nyitás, kínai delegáció látogatása Hajdú-Bihar megyében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

(19.30)

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban így van, amikor két ország, annak két kormánya, miniszterelnökei együttműködési megállapodást kötnek egymással, jogosan merül fel az ország érdeklődő lakóiban, hogy vajon ennek a megállapodásnak, ennek a tárgyalásnak lesz-e és mi lesz a folytatása.

Jó esetben ennek érzékelhető jeleinek kell lenni a hétköznapiak során is, és a magyar-kínai, utóbbi időben magas szinten is kötött megállapodásoknak jól érzékelhető jele volt Hajdú-Bihar megyében az elmúlt héten, amikor is a nagykövetség, illetve kínai szakemberek által megerősített delegáció látogatott el megyénkbe.

Ennek a látogatásnak nyilvánvalóan jól érzékelhető jelei voltak, három kulcseseményt tudnék kiemelni. Mindegyik olyan, amelyik szerintem alapvetően meghatározza szűkebb hazánk jövőbeni sorsát. Az egyik a képzéshez, az oktatáshoz kapcsolódott, a második a turisztikához, a harmadik pedig a gazdasághoz. A képzés területén, azt kell hogy mondjam, biztató jeleket tapasztalhatunk, hiszen a Bethlen Gábor Középiskolában az idei tanévben már egy egész osztály tanul kínai nyelven, van lehetősége kínai nyelvet tanulni, és a Debreceni Egyetemen is, ahol 30 ezer hallgató van, 80 kínai diák folytatja tanulmányait. A találkozásnak, a tárgyalássorozatnak sikeres része volt az, hogy megállapodás született arról, hogy a jövőben magyar diákok is ellátogathatnak kínai egyetemre, folytathatnak ott tanulmányokat. Azt gondolom, hogy a középiskolai oktatás, illetve az egyetemi képzés szélesítése mindenképpen a két ország sikeres együttműködését hivatott biztosítani.

A következő fontos témakör a turisztika volt, amely, azt kell mondjam, a megyének szintén az egyik kitörési pontja lehet. Kitörési pont, hiszem akár Hajdúszoboszló, akár a Tisza-part, akár Hortobágy, akár Debrecen nevezetességeit ismerik ugyan az ország határain kívül is, de mind-mind olyan természeti, kulturális értékkel gazdagítja országunkat, amelynek teljesen jogos, hogy megadassék az a lehetőség, hogy a határon túl is bemutatkozhasson. Ennek is egy kiváló lehetőségét láttuk az egyeztetések során, és az egészségturizmus kapcsán, úgy tűnik, Kínában, kínai részről komoly érdeklődés mutatkozik.

A legfontosabb, bármennyire is ezek mindegyike fontos, és nem szeretném rangsorolni, mégiscsak a gazdasági együttműködés, amelynek keretében olyan konkrét elgondolások fogalmazódtak meg, amelyekre a magyar gazdaságnak mindenképpen fel kell készülnie, az ebben rejlő lehetőségeket ki kell használni. Nevezetesen az élelmiszeripar, a mezőgazdasági termékek iránti érdeklődés mutatkozik egyre jelentősebben Kína részéről, amely magában foglalja a sertéshús, a marhahús vásárlását, illetve egészen konkrétan mezőgazdasági technológiák vásárlását is. Sokan talán legyintenek, hogy olyan messze van Kína, és ezt szinte lehetetlen megvalósítani, de a mai viszonyok között bizony 12 óra alatt eljuthat Debrecenből a termék a kínai városokba, és azt gondolom, hogy bőven van olyan technológia, ami ezt eredményessé és lehetővé is teszi.

És természetesen a gazdasági kapcsolatok szélesítése mellett fontos, hogy az idelátogató kínaiak meggyőződjenek arról is, hogy milyen körülmények között milyen minőségű terméket tudunk előállítani. Arra a régi beidegződésre, hogy bármilyen minőséget el lehet adni a világpiacra, ma már legyinteni kell, hiszen erről szó sincs. Ennek apropóján ez a szakmai csoport látogatást tett például Bihartordán is, ahol minőségi termékek előállítására volt lehetőség, de nyilvánvalóan jogos igény mutatkozik arra is, hogy mennyiségi volumenben is tudjanak majd felvásárlásokat produkálni.

Ennek a tanácskozásnak fontos eredménye volt, hogy közelebb kerültek a szereplők egymáshoz, de természetesen még közel sem járunk az út végén, hiszen a kínai partnerrel való egyeztetés során a jövőben mindenképpen olyan szakmai delegációnak kell a további részletekről tárgyalni, ami előreviszi ezt az ügyet.

A hozzászólásom igazából azért tűnik indokoltnak, mert fontos, hogy egy kormányközi megállapodásnak legyen egy következő fokozata, egy következő lépcsője, amikor a szereplők helyben is látják, megismerik egymást, konkrét ajánlatokat tudnak tenni egymásnak, és nyilvánvalóan ez mind-mind olyan példa, amely követendő lehet, és előreviszi egy adott térség, egy adott körzet gazdaságát.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely jobbkios képviselő: „Többet tehetsz, mint gondolnád. Tegyük közösen a trianoni döntés okozta fájdalmak csökkentése érdekében!” Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Néhány nap múlva június 4-e, a 94 évvel ezelőtti trianoni békediktátumnak az évfordulója, azon békediktátum és azon dátum ez, amelyről nagyon szomorú módon a közvélemény nagyon keveset tud. Ha ma kimennénk az utcára és megkérdeznénk néhány járókelőt, akkor azt tapasztalnánk, hogy sajnos az emberek többsége azt sem tudja, hogy mi történt június 4-én, milyen évfordulóra emlékezünk most. Ebből az indíttatásból kiindulva indított a Jobbik ifjúsági tagozata egy kampányt, amelynek címét adtam ezen napirend utáni felszólalásomnak: többet tehetnél, mint gondolnád. Az a célunk többek között ezzel a kampánnyal, amelynek keretében több tízezer szórólapot fogunk kiosztani az ország több mint kétszáz településén, hogy felhívjuk az emberek figyelmét, hogy igenis, sajnálatos módon van aktualitása ennek az évfordulónak, van felelősségünk, és van is lehetőségünk tenni. Ez a három kérdés ugyanis, ami fel szokott merülni olyan emberekben, akik kevésbé tartják fontosnak ezt az évfordulót. Fel szokott merülni, hogy mi az aktualitása ennek; ahogy ők fogalmaznak, miért van szükség arra, hogy feltépjük a sebeket június 4-e kapcsán évről évre.

Itt nem erről van szó. Nem feltépjük a sebeket, hanem sajnálatos módon 94 év sem volt elég ahhoz, hogy rendeződjön a határon túli magyar kisebbség kérdése. Elég csak néhány közelmúltbeli eseményre gondolnunk: a székely zászló ügye Erdélyben; tudjuk nagyon jól, hogy a székely közösség, az ottani erdélyi magyarság azt szerette volna és szeretné most is elérni, hogy használhassa ezt a jelképét közintézményeken, magánintézményeken, és erre egy óriási felháborodással és hatalmi arroganciával válaszolt a bukaresti kormányzat, és tiltják ennek a zászlónak a használatát. De Felvidéken is tapasztalhatjuk, hogy a mai napig nem oldották meg, hogy az ottani magyarok felvehessék a magyar állampolgárságot. Délvidéken rendszeresek a magyarverések, nem kell messzire menni, két hónapja éppen Óbecsén bántalmaztak egy magyar fiatalokból álló társaságot, csupán etnikai hovatartozásuk miatt. De rendszeresek a falfirkák és a szerb falfirkák, amelyek azt fejezik ki, hogy nem tűri az ottani szerb lakosság, hogy az őshonos magyar kisebbség a szülőföldjén éljen. Kárpátjáról nem is beszélve, ahol nemrégiben az új kormányzatnak az egyik első teendője az volt, hogy a kisebbségi nyelv használatát szigorítsa, és lehetetlenné tegye,

hogy számos településen a magyar kisebbség használhassa a magyar anyanyelvét. Van tehát aktualitása ennek a kérdésnek.

A következő kérdés, ami felmerülhet, hogy mégis mi a felelősségünk ebben az egész ügyben. Lezárhatnám azzal ezt a kérdést, hogy Szabó Dezső is megmondta, minden magyar felelős minden magyarért. De azért ezen túlmennék, és szeretném azt is elmondani, hogy sajnos nagyon sok ember megfélemledik arról, hogy 94 évvel ezelőtt ezek az emberek, akik a határon túlra kerültek, nem saját döntésüknek köszönhetően tették ezt, hanem megkérdezésük nélkül vették el az ő állampolgárságukat, és egyik napról a másikra kerültek egy idegen állam fennhatósága alá, és úgy gondolom, hogy a minimális szolidaritás, empátia, ami kell hogy éljen egy nemzetben, a nemzetet alkotó emberekben, meg kell ilyen módon is nyilvánuljon, és felelősséget kell vállalnunk az ottani magyarság érdekében, és segítenünk kell őket minden lehető módon.

A harmadik kérdés, hogy mégis mit tehetünk, mert ezt is sokan fel szokták tenni kérdésként, hogy mégis mit tehetünk mi ebben a kérdésben. És erre utal a kampányunk jelszava: többet tehetsz, mint gondolnád. Hisz rengeteg lehetőségünk van tenni annak érdekében, hogy a Trianon okozta fájdalmakat tudjuk enyhíteni. Az egyik legfontosabb, hogy az anyaországban minél több emberrel beszélgessünk, minél több emberrel elérjük, hogy a gondolkodásuk megváltozzon, hiszen a negyven év szocialista agymosása sajnálatos módon nagyon sok emberben azt érte el, hogy nem testvérként tekintenek ezekre az emberekre, hanem románként, szerbként, vagy még ki tudja, milyen nemzetiségüként, annak ellenére, hogy ők magyar állampolgárok. Kell tehát az emberek gondolkodásmódján változtatni, és beszélgetni minél többekkel, hogy ne merüljön fel ez kérdésként, hogy miért kell őket segíteni.

Rengeteget tehetünk azzal is, ha támogatjuk az autonómia törekvéseket, amely egy olyan megoldás, ami nem végleges megoldás, de egy előrelépés a határon túli magyarság megmaradása érdekében. Egy európai modell, ami számos országban bevett gyakorlat. De azzal is nagyon sokat tehetünk, ha nem mindig csak tengerpartokra, különböző wellness-szállodákba látogatunk el, hanem a történelmi Magyarország kulturális értékeit, történelmi helyeinket, várainkat, templomainkat látogatjuk meg, az ottani vendégszerető magyarság örömeire, ezzel is támogatva őket. Úgyhogy rengeteg lehetőségünk van tenni testvérvárosi kapcsolatokkal, személyes kapcsolatok kiépítésével, több, mint gondolnánk. Ezért nagyon fontos, hogy a kérdésről megállapítsuk, hogy van aktualitása, van felelősségünk a kérdésben, és tudunk is tenni, és nagyon fontos, hogy minél több ember így tegyen, és erre próbáljuk felhívni ezzel a kampányunkkal is, a Jobbik ifjúsági tagozatának a kampányával a figyelmet. Bízunk benne, hogy lesz

eredménye, lesz hatása. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

(19.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos jobbikos képviselő úr: „Új szezon, régi problémák, helyzetkép a magyar tenger partjáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az elmúlt években, úgy a jelenben és a jövőben is kiemelt figyelmet igyekszem fordítani hazánk egyik legnagyobb nemzeti kincse, a Balaton és környezete iránt. Helyben élő lakosként, Balaton-parti képviselőként saját szememmel látom a helyi problémákat, valamint sokan fordulnak hozzám, hogy elmondják észrevételeiket, panaszait. Korábban több alkalommal is felszólaltam itt, a nemzet templomában a Balaton és környezetének érdekében és a helyben élők érdekében természetesen.

A 2010. évben első parlamenti ciklusomat rögtön a szentkirályszabadjai tervezett repülőtér által felborzolt kedélyek elleni harc jegyében kezdtem meg, majd a későbbiekben téma volt a Balaton vízszintje, az illegális feltöltések és építkezések, a horgászat, halászat helyzete, és sok más, a Balatonnál élő embereket napi szinten foglalkoztató téma, természetesen nem mellékesen a turizmus és a munkahelyteremtés is.

2012. év végén egyik napirend utáni felszólalásomban már vázoltam azokat a hiányosságokat, amelyek gátolják a problémák megoldását. Az egyik legfontosabb, amely azóta is várat magára, hogy még mindig nincs egy egységes koncepció, még mindig nincs gazdája a magyar tengernek, a Balatonnak, aki minden területen hatékonyan tudna fellépni, hanem ahány ágazat, annyifelé viszik el ezt az ügyet.

De vegyük csak sorra, mi is zajlik jelenleg a Balaton körül. Tavaly tavasszal, nyár elején a helyi sajtóban nagy hangot kapott, hogy közmunkások bevonásával elkezdődik az illegális partfeltöltések és bejárók felszámolása. A vízügy akkori felmérése szerint 470 engedély nélküli bejáró és 370 illegális partfeltöltés található körben a Balaton-parton, tehát jelentős, nagyszámú illegális építkezésről, feltöltésről van szó. A legkirívóbb terület a balatonmáriafürdői és a zánkai partszakasz, ahol egy kilométeren belül közel 50 illegális partfeltöltést vagy stéget számláltak. Ezek elbontására 400 közmunkás foglalkoztatása volt a terv, amely sajnos csak terv maradt. A felszámolások költsége meghaladta volna a 400 millió forintot. Meghaladta volna, ha megtörténtek volna a felszámolások, de mind a mai napig semmi nem történt.

Mindez csak ígéret és terv maradt, a megvalósításból semmi nem lett.

Többször hangoztattuk, hogy a Balaton körül is a jól ismert horvát példát tartjuk irányadónak, hogy előbb bontunk és majd utána kérdezzük, ahogy a horvát tengerparton az illegális luxusvillákkal annak idején megtették szomszédaink. Azt szeretnénk a Balatonnál is, ha valami sokkal nagyobb szigorral és határozottsággal lépnénk fel ezek ellen az illegális beépítések ellen.

A Balaton körül számos olyan ingatlan található, amelyek a hatályos jogszabályok teljes figyelmen kívül hagyásával létesültek és maradtak fenn a mai napig, és gyakorlatilag az ott élők vagy azoknak az ingatlanoknak a létrehozói úgy gondolják, hogy ha nekik elég pénzük van, akkor minden hatósági előírást és minden törvényi rendelkezést átjátszhatnak. Hiszen a bírságokat nevetve kifizetik, és a fennmaradási engedélyeket megkapják ezekre az ingatlanokra, sokszor olyan esetben, amikor konkrétan kibetonozák a tó medrét, és beleépítik az ingatlanjaikat, nyaralóikat a tóba, mint az az elhíresült balatonkenesei UFO-bázis esetében is történt.

Ne feledjük, hogy minden Balaton-parti település partszakaszának 30 százaléka elvileg szabadon hozzáférhető partszakasz, sétány formájában kellene hogy legyen. Azonban ezen kötelezettségnek most már a törvény hatálybalépése óta, több mint tíz éve nem tudnak megfelelni a Balaton-parti önkormányzatok. Továbbra is kérdés, hogy mikorra várható a problémák megoldása, az illegális feltöltések, stégek, építmények elbontása és a part szabaddá tétele, magyarul, a Balaton visszaadása a magyar embereknek. A Balaton északi partján sokszor kilométereket kell gyalogolni az odaérkező, sokszor kispénzű vagy kisebb keresetű magyar embereknek, akik a strandbelépő megfizetése mellett már nem engedhetik meg, hogy még különböző szolgáltatásokra is költsenek, hogy szabadstrandot találjanak, mert egyszerűen nincsenek szabadstrandok; a Balatont, ami egy köztulajdon, elzárják a magyar emberektől.

Kiemelten fontos feladat a vízszint ésszerű szabályozása is, amely minden évben téma, hol túl magas, hol túl alacsony, de soha nem sikerül egy olyan ésszerű megoldást találni, amellyel a déli parton lakó ingatlantulajdonosok érdekeit is meg lehetne védeni, illetve a kiszáradástól is meg lehetne óvni a Balatont egy aszályosabb évben. Tehát egy ésszerű vízgazdálkodásra, egy ésszerű koncepcióra volna itt is szükség, amely a turisztikai és környezetvédelmi szempontokat egyaránt figyelembe veszi.

Az elmúlt hónapokban még nagy port kavart a halászat leállítására is a Balatonon, amelynek nyilvánvalóan lehetnek ésszerű indokai, azonban olyan problémát állított elő, egy olyan lehetetlen helyzetet, hogy Balaton-parti éttermekben nem lehet balatoni halat kapni, sőt Kazahsztánból, Ukrajnából, Romániából importált keszeget és süllőt árulnak, tehát

egész egyszerűen egy nonszensz helyzet. Hogy lehet így turizmust építeni hungarikumokra, a sajátosságainkra, ha ezt nem tesszük lehetővé? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Gyakorlatilag jó néhány problémát fel lehetne még sorolni *(Az elnök ismét csenget.)*, az elképzelések elképzelések maradtak...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Egységes Balaton-konceptió kellene, ez lehetne talán a legfontosabb üzenet.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úr: „Ki állja útját a menekültáradatnak?” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi hetekben két emlékeztető demonstráció is zajlott a debreceni menekülttábor környékén. Adódik a kérdés, hogy kik és miért tűntettek e helyen. Példának okáért a MigSzol, Migráns Szolidaritás nevű szervezet szervezett olyan demonstrációt, amelynek során a menedékkérők elleni állítólagos kegyetlen fogva tartás, a velük szemben alkalmazott embertelen bánásmód ellen emelték fel a szavukat.

Érdemes megvizsgálni a problémakör előéletét. Mióta ez a tábor működik, és mióta egyes ott lakó tagok ki-be járhatnak szabadon, két fiatal lány késsel történő kirablásáról szóltak a hírek, magyar fiatal megkéseléséről két iraki által az egyik belvárosi szórakozóhely előtt, továbbá az ideérkezők autókat törtek fel, a tábor környéki kertek udvaráról ellopkodták a ruhákat, útjukat pedig bolti lopások, garázdaságok szegélyezik, a környéken élők mindennapja it ellehetetlenítik.

Talán nem véletlen, hogy a tarthatatlan állapotok kapcsán a Jobbik, így Herpergel Róbert bevándorlási szakértő és egyéb tagjaink is demonstráltak, továbbá fáklyás felvonulást is szerveztek, és a tényfeltáró cikkek sikere sem lehet véletlen. Látható ugyanakkor, hogy a Magyar Helsinki Bizottság és más liberális szervezetek ajánlásai, amelyek egészen elképesztőek, a menekültügyi őrzött befogadó központ megszüntetésétől kezdődően egészen odáig, hogy az üresen álló önkormányzati lakásokba azokat a jövevényeket telepítsék, akik adott esetben papírjaik összetétele után azonosíthatatlan módon érkeznek Magyarországra, még a származási országukat és életkorukat sem lehet megállapítani; mindemellett pedig nagyon sokan közülük az iszlám országok számkivetettjei, olyan köztörvényes bűnözők, akik

még ott is kevésnek találtattak a közösségben való hosszú távú részvételre.

Ezek az emberek ma Magyarországra érkezvén - még egyszer mondom, irataikat összetépvé -, vizsgáljuk meg, hogy mit kapnak. Kapnak Magyarországtól szállást. Kapnak oktatást, kapnak napi három étkezést, ebből egy meleg, vagy ennek ellenértékét készpénzben, továbbá havi szinten havi költőpénzt, 7130 forintot fejenként havonta, a csecsemők után is megkapva, és havi egyszeri higiénias csomagot. Ezt és az étkezésre kapott konzerveket pedig jellemzően a piacon árúsítják. El kell hogy mondjam, a fentiek 90 százaléka - egy durva átlagot számolva - az állami költségvetésből kerül finanszírozásra, a maradék 10 százalékra pályázhat az állam az Európai Uniónál. Ezzel szemben a magyar érdekek ellen tüntetést szervező Migráns Szolidaritás saját weboldalán azt állítja, hogy a magyar állam helyett az EU fedezi az érintett költségeket.

Érdemes lenne tehát végiggondolni, hogy mi vezethetett azon elképesztő helyzethez, hogy a Magyar Helsinki Bizottság és társszervezetei a következőket kifogásolják. Kifogásolják, hogy a tábor tévésobáiban kényelmetlen padok találhatók, így normálisan filmeket, meccseket nem tudnak nézni a menedékkérők. Kifogásolják, hogy az érintett város csak 112 millió forintot költött a menekültek komfortérzetének javítására, mindez viszont nem elég, mert számukra nyomasztó a betonkerítések látványa. Még egyszer mondom, olyan személyek itteni őrzéséről és adott esetben szükséges elzárásáról van szó, akik a közrendet, a közbiztonságot folytatólagosan fenyegették és fenyegetik. Ilyen a Magyar Helsinki Bizottság azon kifogása, amely szerint felháborítónak érzik, hogy a tábor őrsege egyes esetekben gumikesztyűben és orvosi maszkban foglalkozik a táborlakókkal, elvégre kirekesztő dolog álláspontjuk szerint ez, miközben olyan egzotikus betegségeket hordozó emberekről van szó, akik esetében sokszor a származási ország sem lelhető fel.

(19.50)

Éppen ezért a helyzet megoldásért kiált, főleg annak okán, hogy a tábor környékén megjelentek a férfi és női prostituáltak. Egy presszót lényegében elfoglalt az a menekültáradat, amelynek egy része kijárkálhat a táborból, és bizony a helyi hölgyek biztonságosan már nem közlekedhetnek a környéken. Éppen ezért teljesen jogosak a helyi civilek - és azt hiszem, pártszimpátiától függetlenül a helyi belátó, gondolkodó emberek - követelései, akik a tábor teljes mértékben zárttá történő tételét kívánják elérni, majd elköltöztetését a lakott területen kívüli részekbe. Az ismeretlen személyazonosságú bevándorlók tekintetében pedig ki kell emelni, hogy őket adott esetben meg kell próbálni kiutasítani Magyarországi területéről.

Ugyanakkor az adófizetőktől sem várható el, hogy az itt lévők helyett minden költséget finanszírozzanak. Így indokolt lenne végiggondolni az itt lévő és a beilleszkedés szándékát nem feltétlenül bizonyító személyek közmunkára történő fogását. Nem várhatjuk el ugyanis azt, hogy a magyar adófizetők egyedül viseljék ezt a terhet. El kell hogy mondjuk, az utóbbi egy év viszonylatában 7-8-szorosára nőtt a Magyarországra érkező hasonló menedékkérők száma. Köztük köztörvényes bűnözők is találhatók, köztük olyanok is találhatók, akik csak a szociális rendszeren kívánnak élőködni. Magyarország adófizetőitől, a tisztességes polgároktól pedig (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) nem várható el sem az ő finanszírozá-

suk, sem pedig a közrend bárminemű feláldozása a liberális szervezetek érdekeinek és a menedékkérők érdekeinek megfelelően. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatatom önöket, hogy a tavaszi ülésszak **következő ülésére június 6-án, pénteken** 11 órai kezdettel kerül sor.

Megköszönöm munkájukat. Jó estét kívánok! Az ülést bezárom.

(Az ülés 19 óra 52 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

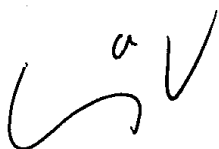
Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666